

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వారపత్రిక

4 అణాలు
5-3-52

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

వోల్గానదీ తీరంలో మిత్రునికి గోరీ-గంధం వినిపిస్తున్నట్లు ప్రతిమను
తయారుచేస్తున్న తాతాత్ శిల్పకారుడు సద్రీ అఖున్ —టాస్ ఏజన్సీ

ఆంధ్రవత్రిక

సంవత్సరచందా
రూ. 12-0-0
విడివత్రిక
4 అణాలు

ప్రతి బుధవారము
ప్రకటింపబడును

సంపుటము 44
నందిక 26
5.3-52

Founder : K. NAGESWARA RAO

ఖర సంవత్సర పాల్గున శుద్ధ నవమి బుధవారము

విషయాను క్రమణిక
1952 మార్చి 5

ముఖచిత్రం. శ్రీరంజని

మద్రాస్ డైరీ

కథానికలు

ముందుమాట—శ్రీ టి జి మోహనరావు 4

వ్యాపార రహస్యం—శ్రీ చావలి వెంకటేశ్వర్లు 9

అలిండియా ఒలింపిక్స్ చిత్రాలు 11

నీటిమీద వ్రాత—“కంచినాథం” 14

తప్పెవరిది?—శ్రీ యం సీతారామయ్య 17

కామరం—“తల” 18

నాటిక

పల్లెటూరు పార్టీలు—శ్రీ మనీగెడ్డ వెంకటరంగయ్య 36

సినిమా

“పెళ్లిచేసి చూడు” 41

బొమ్మరిల్లు

హాలో బెరీ సిన్ (సీరియల్)—మార్క్ ట్వేన్ 25

సూర్యగ్రహణం 36

తెలల ఆట 37

నాగంజేరి—శ్రీ పేదూరి రామకృష్ణ 32

సంగీత ప్రపంచంలో నాటికా పితావక్ 34

నేను

బక్ష్ కాదు - వస్తాడు—“రవి” 24

మద్రాస్ డైరీ

న్యూఢిల్లీ నగరానికి ఆత్మ లేదా స్వార్థ పండిట్ నెహ్రూ ఈ మధ్య (ఆత్మ అంటే భగవద్దీత లో చెప్పబడిన ఆర్థంలో కాదు పాశ్చాత్యుల Soul అనే మాటకు ‘ఆత్మ’ శరీరమైన తిరుమా కాకపోయినా అజ్ఞానాడటం పరిపాటి అయింది) న్యూఢిల్లీకి ఆత్మ లేదనటానికి కారణం అక్కడ చారిత్రిక వాతావరణం లేకపోవటమేనని, జానాతావరణం పాత ఢిల్లీలో ప్రతి మురికి నందులోనూ కనిపిస్తుందని ఆయన అన్నాడు. చారిత్రిక వాతావరణంలోనే మన నగరానికి ‘ఆత్మ’ వంతములైతే మనం అద్భుతవంతులమే ఈ ఉమస్య ఇంత లేతక కాదు మానవత్వానికి నగరాల్లో జరిగే అవమానం ఇతర నగరముల ప్రస్తుత నాగరికతలో ఎంత పెద్ద నగరమైతే ఈ అవమానం అంత ఎక్కువగా జరుగుతున్నది ఆర్థికాధిక్యత పాల్గొన్న వ్యక్తుల పాల్గొన్న ట్రాన్స్ ఫర్ ధరించు కొని పిస్తాయి నగరాల్లో ఆత్మ గల మానవుడెవడూ తల ఎత్తుకుని తిరిగే ఆస్కారం వుండదు బస్సులో కూర్చుంటే మోటార్ లో కూర్చుంటే, సినిమా మందిరాల వద్ద యానీ దారుణ దోంగెత్తులైన బెత్తుగాళ్ళు చూసినప్పుడూ, రోడ్ల ప్రక్కనే సంవత్సరాల తరబడిగా నిలిచిస్తూ దాంపత్యం నుంచి సమస్తమూ జంతువులవలె బహిష్కరింపగా జరుపుకునే వారిని చూసినప్పుడూ, “ఏమైంది నీ మానవత్వం? ఎక్కడో నీ ఆత్మ? అని ఎవరో భయంకరంగా వక్కిరించి నట్లు

తోస్తుంది. ఒకటిని మోసగిస్తే గాని మరొకడు బాగుపడలేని ఈ నగరాలలో ఆత్మ వంతులైన మానవులూ కనిపించరు, నిజమైన

మద్రాసుకు గవర్నరుగా
రాజ్ గోపాలాచారి శ్రీనివాసాచారి.

మానవ సంబంధాలూ కనిపించవు ఆధునిక నాగరికత నెదుర్కొంటున్న ప్రధాన సమస్య ఇదే.

* * *
అమెరికన్, రాయబారి మిర్జా షేర్ బాల్పూ కందటి ఫ్రెల్ 25 న బొంబాయిలో పత్రికావిలేజులలో ప్రసంగిస్తూ “ఆత్మ కంగాపతనం కాకుండా వుండేటందుకే అమెరికా ఆయుధ నిర్మాణ కార్యక్రమం

Address Entries to: MURALI CROSSWORDS, PALMANER. (CHITTOOR DIST)

తలపెట్టిందని అన్నట్లు కొన్ని ప్రతికలు ప్రకటించాయి. ఆయన ఆ మాట అనలేదని మర్నాడు ఇంకో ప్రకటన వచ్చింది. రాయబారి హోదాలో ఉన్నవాడు తన దేశానికి వ్యతిరేకంగా అంతరీక్షా అంటాడని ఎవరూ అనుకోనక్కర్లేదు. కాని బాల్కన్ ప్రకటనలో సందిగ్ధ విషయాలు లేకపోలేదు. అమెరికా నేనా నెంథ్యుగు సరించలేదని అడిగితే కొరియా యుద్ధమే కారణమన్నాడాయన. కాని కొరియా యుద్ధానికి ముందు ఎందుకు సరించలేదో ఆయన చెప్పలేదు. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకనని చెప్పుకుంటున్న అమెరికా ఇండో చైనాలో ప్రాంతీక వాదనకు సహాయం చేస్తోందని అడగా "ఇండో చైనా పరిస్థితి వేరు. అక్కడ కమ్యూనిజమ్ నరికడం తున్నాము" అన్నాడు. "ఇండో చైనాకు స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో మేము సహాయం చేయలేదా?" అని కూడా ఆయన అన్నాడు. దీన్నిబట్టి అమెరికా విధానాన్ని ఇలా అర్థం చేసుకోవచ్చు. కమ్యూనిజమ్ అరికట్టవలసి వచ్చినప్పుడు టాంకులనుండి ఆటం బాంబులవరకు ఎంత ఆయుధ సహాయమైనా అమెరికా తనంతట తాను ముందుకు వచ్చి చేస్తుంది. సామ్రాజ్యవాదాన్ని దుర్బోధనలని వస్తే ఇదివరకు ఇండోచైనా చేసిపట్టు, ఇప్పుడు ట్యునిషియా మొరాకోలకు చేస్తున్నట్లు - "ప్రతిక" సహాయం మాత్రం చేస్తుంది.

* * * మన దేశంలో సోపరిస్తు పార్టీవారు తమ పార్టీకి ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వాన్ని సృష్టించటానికై ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ముందు ముందు వీరి వ్యక్తిత్వం ఏ రూపం ధరిస్తుందో గాని ప్రస్తుతానికి మాత్రం ఈ పార్టీకి కొన్ని ప్రత్యేకతలు కనిపిస్తున్నాయి. దోటకు తిగిపట్టు రాకపోయినా కాంగ్రెసు తరవాత తమదే పెద్ద పార్టీ అనే ఆత్మచెత్తపై ఒక ప్రత్యేకత నిర్దిష్టమైన కార్యాచరణ విధానం చూపించి ప్రజలను ఉద్దేశ పరచ లేకపోవటం, సండిట్ నెహ్రూ విదేశాంగ విధానం నుంచి ముగ్ధి వర్గాల నిర్మాణం వరకు ప్రతి విషయం మీద 'నెహ్రూ' దృక్పథం ప్రదర్శించటం ఈ పార్టీకి గల ఇంకో ప్రత్యేకత. ఇలాంటి ప్రత్యేకతలు ఇంకా వున్నాయి. అసలు చిక్కమిటంటే, ఆలోచనా శూన్యతన వారంతా సోపరిస్తు పార్టీకి పట్టుకొమ్మలుగా నిలబడ్డారు. సామాన్య ప్రజలకు తమవైపు తిప్పుకోవాలంటే ఏ పార్టీ వారియినా ప్రజలలో ప్రజలుగా పనిచేయగలగారి. కేవలం ఆలోచనా శూన్యతన వారు ప్రారంభించిన ఏ ఉద్యమమూ ప్రజల

దాకా చేరలేక పోవటానికి ఇదేముఖ్య కారణం: మేధావులకు పాసురులభాష, పాసురులకు మేధావుల భాష అర్థంకావు.

* * * విజయవాడ "వెల్లిచేసి మాడు" చిత్రం ప్రేక్షకులలో అన్ని తరగతుల వారిని ఆకర్షించే చిత్రాలలో ఒకటి. ఇతివృత్తం పాతదైనా ఆ ప్రస్తుతమైనది కాదు. వ్యంగ్యంతో కూడిన హాస్యం ద్వారా పాత ఇతివృత్తానికే కొత్త రూపం ఇవ్వబడింది. పాత్ర చిత్రణలోను, హాస్య మయమైన దృశ్యాన్ని వారాత్తుగా కరుణ ఛారిత్రమైన సన్నివేశంగా మార్చగలగటంలోను, మాటల సహాయంతో కూడిన వేశాన్ని మనస్సుపై గంభీరంగా ముద్రించగలగటంలోను, ఏ సెంటిమెంట్ ను ఎంత పరిమితివరకు పొడిగించాలో అంతవరకు పొడిగించి దృశ్యంమార్చి వెయ్యటంలోనూ దైర్యం ప్రతిభ సృష్టంగా కనబడుతోంది. 'అమ్మడి' వెల్లిభగ్గుమై తరవాత, కలకలలాడే వెల్లి పండిరి ఒక్కసారిగా బోసిపోయిన మెడలాగ శూన్యంగా కనిపిస్తుంది;

'వియ్యన్న' వెల్లిపోతానని చెప్పటానికి వచ్చి మాటగాక ప్రతి గదిలోకి శూన్యంగా చూసి వెల్లిపోతాడు. 'అమ్మడు' బావిలో దూకబోయి తల్లి అడ్డం వచ్చినప్పుడు "అమ్మ" అని మాత్రం అని తల్లిపై వాలిపోతుంది. ఈ దృశ్యాన్ని హృదయాలను కదిలించేవే. చిత్రంలో ప్రేక్షకునితో సాన్నిహిత్యం ఏర్పరచుకోని పాత్రలు. మనస్సుపై ముద్ర వెయ్యని పాత్రలు లేవు. అయినా ఇది లోపాలులేని చిత్రంమంటుకు కాదు. అనవసరమైనవి, నమ్మటానికి వీలేనివి సన్నివేశాలు చాలా వున్నాయి. చిత్రం పొడుగు తగ్గిస్తే ఈ లోపాలు చాలవరకు సర్దుకునేవి.

—నవ్యసాచి—

శ్రీమదాంధ్ర మహాభారతము
ఉద్యోగపర్వము
 కాపిలము : ఆంధ్ర గ్రంథమాల,
 కెం. 7, తింబుచెట్టి బీధి, మద్రాసు.

బదరీ నారాయణ (బ్రహ్మకపాతం)
 దర్శించు యాత్రికులకు మంచి తరుణము.

లక్ష్మీ యాత్రా సెప్టల్
 యిది మా 4 వ ఉత్తర దేశయాత్ర
4-4-52 న రాజమండ్రి నుండి బయలుదేరును.
45 ట్ ట్రములు **54** రోజుల ప్రయాణం
4000 మైళ్ళు భూప్రదక్షణము
 టిక్కెట్లు, 2 పూటలు భోజనము, వసతులతో సహా రు 295-0-0 మాత్రం
 కొద్ది పీట్లు మాత్రమే కాల్పున్నవిగాన త్వరగా రు 1 కి రు 45-0-0 పంపి
 పీట్లు రిజర్వ చేసుకొనవలెను.
 విశాఖపట్నం, సింహాచలం, శ్రీజగన్నాథం, సాక్షిగోపాలం, భువనేశ్వర్, కలకత్తా, గయ, బుద్ధగయ, కాశీ, వ్యాసకాశీ, ప్రయాగ, అలహాబాదు, అయోధ్య, హరిద్వారము, ఋషికోటము, ఢిల్లీ, మధుర, బృందావనం, ఆగ్రా, యల్హార్, వాశికు, బోంబాయి, పంజాబ్ పురం, సికింద్రాబాదు మొదలైన 45 ప్రత్యేక ప్రయాణ దర్శించవచ్చును. అనుభవముగలవారితో యాత్రలు చేయండి.
 హరిద్వారము నుండి బదరీ నారాయణ వెళ్ళి తిరిగివచ్చుటకు
 17 రోజులు పట్టును. వెళ్ళదలచువారు అదనంగా రు 150-0-0 లేవలెను.
 పూర్తి వివరములకు యిదియే యుద్ధముకు నాయకం:
మేనేజరు : లక్ష్మీ వెన్, కంభంవారి నత్రంవీధి, రాజమండ్రి.

ముందుచూపు

“నుంచున్న పాటన రమ్మనమన్నా వని వచ్చాడెందుకే సుందరం? అంతా కులాసాగానే వున్నారకదా?” - అంటూ బండి దిగుతూనే చెల్లెల్ని ప్రశ్నించాడు శేషచలం.

“ఏమంది-‘మ్మా’కు తెరచి పది రోజులైంది. వైక్లూలూ జేరాలి నాన్నా, అంటూ సుందరం గోల చేస్తున్నా విని పించుకోవడం లేదు సరిగదా ‘నీ మొఖానికి’క చదువు చెప్పించేదిలేదని వాడి మీదా నా మీదా కారాలూ మిరియాలూ నూరుకున్నారని బావ.. అంచేత నువ్వువచ్చి చెబితే నీ మాటయినా విని వాణ్ణి బోజేరి పిస్తారేమననే ఆశతో కుర్రాడి గోల చూడలేక నీకు కబురు చేశాను”-అంది లక్ష్మీకాంతం అన్నగారికి మంచి నీళ్ళ గ్లాసు అందిస్తూ.

“వున్న వక్కడికి జీతం కట్టేందుకే మంత్ర దుంగలూ దూలాలూ మోస్తున్నాడని చదువు మానిపించాడు బావ? -అసలేం జరిగింది?”

“ఏం జరిగిందంటే వాళ్ళిండుకు మాత్రం ఏమంది!-సుందరం ఆ లెవారంటే నాకు మాత్రం అసంతృప్తి కలలేదా? -కలివా భగవంతుడు చేసిందానికి మనమేం చేయ

కొడుకు బాగుకోసం ముందు చూపుతో బోలెడు ఆస్తివచ్చే సంబంధంచూసి మరీ పెళ్లి చేశాడు తండ్రి. కాని కొడుకు ముఖాన ఆ గీత ఉండాలి కదా!

గలమని తృప్తిపడే వూరుకు న్నాను... అయినా మనకంత రుణముందో అంతేగాని బాళ్ళది మనకు రా లేదనిఎంత బాధ పడినా ప్రయోజనమేముందో చెప్పి-యింత కీ సుందర మేంజేశాడని ఆవంక మీద పడి చదువు మానిపించాలి?”

“విద్యాలవారితో తగాదాపడ్డారా?” - “తగాదా ఏమీ లేదు.”

“దెబ్బలాటేం జరుగ లేదంటావు. వాళ్ళ మీద కోపం వచ్చి సుందరం చదువుకు స్పృహ చెప్పించాడంటావు, నీ మాట ఒక్కటి కూడా అర్థం కావటం లేదే కాంతం!”

“అర్థమయ్యేం గుకే ముందన్నయ్యా. మూడేళ్ళ క్రితం సుందరానికా సంబంధం చేసినప్పుడు నువ్వు వున్నావుగా?”

“అవునునాకో-”

“ఒక్క-కే పిల్లనీ, ఆ పిల్ల తర్వాత వడ కొండేళ్ళయినా తిరిగి సంతానం కల్గలేదని ఎరుగుదువుగా?”

“అహ!-వాళ్ళకు శుభకరాల పాలం-సుక్షేత్రమయింది-వుందనికూడా తెలుసు”

“సరే-నూ విద్యపురానికి వెళ్లియన ఎన్నో సంవత్సరాలకుగాని నూ కోడలు పుట్టలేదని విన్నే వుంటావు.”

“అవును...సుందరం పెళ్లి నాటి కామెకు కొంచెం యించుమించు వడిమలి పోయివుండడం చేత వాళ్ళకింక సంతానం కల్గబోదని కూడా అనుకున్నాం”-

“అంచేత వాళ్ళకున్న ఆ పదకరాల పాలనూ మన కోడలికి సంక్రమిస్తుందని ఉద్దేశపడి వేలకు వేలు కట్టూ లిస్తామని వచ్చిన సంబంధాల నన్నిటిని తోసిపారేశి ఈ సంబంధం కుదిర్చారు అందరూ కలిసి”

“అందరూ కలిసంటావేం? -పిల్లబాగుండదని నేనెంత మొక్కుకున్నా ‘భార్య రూప వతి శిల్పి’ అంటూ నువ్వు మీ ఆయనా మొరాయిం చలేదా? -ఆస్తి వస్తుంద నే ఆశలో పడి మీరిద్దరూ ఊరకలు వేస్తే మధ్య మమ్మల్నేంచేయమంటావు? కల్పం మీరడగనూ లేదు. వాళ్ళిస్తాననూ లేదు. అదీ కాకుండా లాంఛనాలు వగైరాలన్నీ ఏలోటూ లేకుండా దివ్యంగా నడుపుతూ నే వున్నారని మొన్నటిదాకా వాళ్ళను పొగుడుతూ నే వున్నాను మీరిద్దరూను.. ఇంతలో ఏమొచ్చింది?”

“ఏం రావాలో అనే వచ్చింది.. పది పాను రోజుల క్రితం ఈ ఉత్తరం వచ్చింది-” అంటూ లక్ష్మీకాంతం చూరులో దాచిన ఉత్తరం తీసుకు వచ్చింది...

శేషచలం కుతూహలంతో ఉత్తర ముందుకుని చదివాడు...అతనికి పట్టలేనంత నవ్వు వచ్చింది.

“మీ విద్యపురానికి పద్నాలుగేళ్ళ తర్వాత వంశోద్ధారకుడు బయలుదేరాడన్న మాట!-ఎల్లండా బారసాల?...పాపం!-బావ వాళ్ళ ఆస్తిమీద పెట్టుకున్న ఆశలన్నీ నిరాశలై పోయినందుకు విచారంగావుంది”- అన్నాడు. విపరీతంగా వస్తున్న నవ్వుకు సంతోషించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తూ

“నే నాయకుడు మొదట నుంచీ నాలుగూ నే వున్నాను. కట్టుమిచ్చే మరో

శ్రీ పాదకృష్ణమూర్తిశాస్త్రి అండ్ సన్స్

శ్రీ పాదకృష్ణమూర్తిశాస్త్రి అండ్ సన్స్
రాజమండ్రి.

నం. 10, గణపతి మొలకపల్లి, రాయవోల, మద్రాసు-14

సంబంధమేదనా చూడమని...నా మాట లెఖా జమా!-ముందెప్పడో ఒరుగుతుందని ఎగిరిపోయారు. యిప్పుడే మనుకుంటే మాత్రం ప్రయోజనమేముంది? -నిక్కు మాలిన చిట్టం-అదేదో-వచ్చిందట!- లేక పోతే సుందరానికి ఎవరు పడితే వాళ్లు ఎగురు కంటూ వచ్చి పిల నిచ్చేవారు"-

"చా!-అదేం మాటే!-తెలివి తక్కువగా

మాట్లాడకు...యింతకూ మిగిలినా సుందరానికి తిరిగి పెళ్లి చేసేందుకు కీచులాడుకుని వాడి చదువు చెడకొట్టారన్న మాట!"-

"అత్తే!-అది కాదురా... మాట వరుస కన్నా నంలే.. ఈ ఉత్తరం వచ్చింది. 'అడవిల్లయితే నీ వంతుకు సగమైనా వచ్చే దనుకున్నాను నిర్వాగ్యులు సన్యాసి వి మొగ పిల్లవాడే కల్లాడు. నిన్నో కుడెరుణ్ణి చేద్దామని ఏ పని తల పెట్టినా అన్నీ విఘా తాలే వస్తున్నాయంటూ సుందరం మీద నానా హంగామా చేసి చదువు చెప్పించ నంటూ భీష్మించారు...యిందులో వీడి పొరపాటుగాని నా తప్పుగాని ఏ ముందో చెప్పి!"-

"మీ వియ్యాలవారి పొరపాటు మాత్ర మేముంది? -అడుగో బావ వస్తున్నట్టుంది.. విషయమేమిటో తెలిసికుని సుందరం చదువు విషయం ఆలోచిద్దాం" అంటూ

వాకిట్లో చెప్పలక్షోడు చప్పుడు విని బావ గారికి ఎదురుగా వెళ్లాడు శేషచలం..

"ఎంతసేపయింది వచ్చి? -అనుకో కుండా పూడిపడ్డా వెక్కణ్ణించి? -యింటి దగ్గర అంతా కుశలంగా వున్నారా? "- ఎదురైన బావమరదిని చూసి తెల్ల పోయి కుదుటపడి ప్రశ్న పరంపరలతో నింపి చేస్తూ లోపలికి వచ్చి కుర్చీలో కూల

"కాలేజీలో తేరితేగా మానేసేందుకు?" ముఖం ముడుచుకుని సమాధాన మిచ్చాడు సుందరం.

"చేరక ఏ సర్రానికి పట్ల లో ము కున్నావు?" అన్నాడు. శేషచలం.

"అది కాదు మామయ్యా-నాన్న చదువు మానిపించేశారు"-సుందరం ఉక్రోశంగా జవాబిచ్చి బయటకు వెళ్లిపోయాడు.

"ఎందుకని బావా?"-

శేషచలం ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు రంగశాయిని. "ఎందుకని లేదు.

నూక్కులు సై నలు

పేసయాడు, వాని కాచిచువుచాలు. ఆ పైన ఎంత చెప్పించినా డబ్బు దండుగే కాని పెద్ద పెద్ద హోదాలు వెలిగించే యోగం వాడికి లేదు. అంచేత మానిపించాను." ఎర్ర పట్ల ముఖంతో సమాధానమిచ్చాడు రంగ శాయి. "మంచి పని చేశావు!-వాడి యోగం నువ్వేం చూశావని నీకీనిశ్చయం కల్గింది."

"చూడక్కలేదు నూచనలు తెలుస్తూనే వుంటాయి. వాడికి మంచి భవిష్యత్తే వుందని నీ అభిప్రాయమయితే యింతలో ముందుకు పోయిందేమీ లేదు.-మనదేశంలో ఏ మంత్రో ఆయేందుకు నూక్కులు సై నలు కూడా అక్కరేదు-కనుక వాడికి చదువు చాలు." "కాదననం లేదు. కాని-యిద్దరూ పిల్లలకి పెళ్లిళ్లు చేసి అత్తివారిల్లకు పంపావు

(4-వ పేజీ చూడండి)

శ్రీ టి. జె. మోహన్ రావు

పడ్డాడు రంగశాయి

"మన తేమ సమాచారాలు తెలిసి చాలా కాలమైంది ఎల్లాగున్నామో ఏమిటోనని అదుర్దాపడి చూసిపోదామని వచ్చాడట"- అన్న గారు తనకబురు విని వచ్చానని ఎక్కడ నోరు జారుతాడోననే భయంతో శేషచలం తర్రువ భర్త ప్రశ్నలన్నిటికీ తనే సమాధానమిచ్చి లోపలకు వెళ్లి పోయింది లక్ష్మీకాంతం

"ఎప్పుడు వచ్చావు మామయ్యా? " అంటూ సుందరం లోపల్నుంచి వచ్చాడు"

"యింత క్రితమే వచ్చాను కాని నువ్వే వేళ కాలేజీ ఎగ్జాంట్ల వెమిటి యింట్లోనుంచి వస్తున్నావు?"- రంగశాయిముఖం వెళ్లిరిని క్రిగంట చూస్తూ మేనల్లుణ్ణి ప్రశ్నించాడు శేషచలం.

పోటీ నెం. 35.

గవర్నమెంటు రిజిస్టర్డ్ ఫరం నెం. 342.

గెలవండి! రూ 1,000!!!

పోస్టుచేయుటకు కడపటి తేది 15-3-52

ఫలితములు

20-3-52

గ్యారంటీ బహుమతులు

ప్రవేశరుసుము : ఒక రూపాయికి రెండు ఎంట్రీలు : 12 చతురముల పెట్టుకు రు 5-0-0.

166

46			

మా కీసెల్యూషన్-లో సరిపోయే ఆల్ కరెక్టు జవాబుకు రు. 75!, మొదటి రెండువరుసలు కరెక్టు జవాబుకు రు 125, మొదటివరుస కరెక్టు జవాబుకు రు 75, మొదటివరుసలో మొదటిఅంక కరెక్టు జవాబుకు రు 50. ఆల్ కరెక్టు జవాబులు ఒకటికంటే ఎక్కువగా ఉంటే మొదటి బహుమతి సమంగా పంచబడును.

ఈ చతురములో 34 నుంచి 49 వరకు అంకలు అడ్డం, నిలువు ఎమూలలలో ఎటుకూడినా 166 తచ్చునట్లు చియ్యాలి ఒక అంక ఒక్కసారే వాడాలి. 46 అంక అంగీకరించాలి. మారకూడదు.

ప్రవేశరుసుము : రూపాయికి రెండు చతురములు. రెండుచతురములకు తక్కువ పంపరాదు. 12 చతురముల పెట్టుకు రు. 5-0-0 అంటే ఎన్ని చతురములైనా తెల్లకాగితంపై వేసి పంపవచ్చు ప్రవేశరుసుం మనియార్డరుద్వారాగాని, క్రాస్ చెయ్యని ఇండియన్ గోస్టల్ ఆర్డరుద్వారాగాని పంపాలి. M O పోస్టు రజిగుకూడా ఎంట్రీలతో పంపాలి 15-3-52 న కూడా ఫలితములు పోస్ట్ బ్యూరోవచ్చు. ఈ పోటీకి సంబంధించిన అన్ని విషయాలాగోను మా నిర్ణయమే బాదుం, న్యాయబద్ధమును. ఇందుకురించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు జరుపబడవు.

34 వ పోటీ కీసెల్యూషన్ : మొదటివరుస 48, 40, 33, 41; రెండోవరుస : 42, 34, 39, 47; మూడోవరుస: 35, 45, 44, 38; నాలుగో వరుస : 37, 43, 46, 36

KISHORE PUZZLES. 35 (A). 5-A, Leonard Street, MADRAS - 14.

పల్లెటూరు పాఠశాల

ఇందువల్ల పాఠశాల.

1. రామయ్య: గ్రామములోని వాక పార్టీ పెద్ద.
2. నారాయణ: గ్రామములోని రెండవ పార్టీ పెద్ద.
3. సుబ్బయ్య: చేద రైతు.
4. శాంతమ్మ: సుబ్బయ్య భార్య.
5. రంగడు: నారాయణ కు సమ్మిన బంటు.

(స్థలం: పల్లెటూరు. సమయం: సుభాష్ క్షాంతి రెండు గంటలు.)
రా: (రామయ్య, సుబ్బయ్య యింటి తలుపు తీర్చి మీ) "సుబ్బయ్య! సుబ్బయ్య!" (అని పిలుస్తాను.)
సు: (సుబ్బయ్య లోపలనుండి) ఆ.
ఆ. వస్తున్నా (అంటూ వచ్చి తలుపుతీసి)

ప్రెసిడెంట్ వెజిటబుల్ ఆలనానె
ప్రెసిడెంట్ స్నో
ప్రెసిడెంట్ టూల్కం పౌడర్

సుందర నారీమణుల ఎన్నిక

తయారుచేసినది:

రత్న ట్రేడింగ్ కంపెనీ,
మద్రాసు 1.

పల్లెటూరి కక్షలలో తల
దూరిస్తే ఒక చిక్కు, దూరంగా
ఉంటే అందరూ శత్రువు
తాతారు! ఇంకెలాగ గ్రామా
లలో బ్రతికేది?

హాహా! రామయ్య బాకగారా వండి.
శాంతమ్మ: (మంచి వాలుస్తూ) యీ
మంచి మీది కూర్చో బాబాయ్.
సు: యేదో పనిమీద వచ్చినట్లున్నారే?
రా: అవును సుబ్బయ్య, పూర్ణిమంగ
తుల్య నీకు తెలుస్తూనే వున్నాయిగా.
సు: యేదో మీబోటివారు చెబితే వాక
మాటవింటమేగాని యితరత్రా నాకేం తెలు
స్తున్నాయండి.
శా: మా సంసారము, మా పొట్ట
తిప్పలే మాకు సరిపోతావున్నయ్. అందు
లోను యాయవ వున్నారంటే, వాకళ్ళ
జోక్యం యేమాత్రం పట్టించుకునే వారు
కాదు.

రా: అది చాలా మంచిదమ్మ. యీ
కాలంలో అంతా పెత్తందార్లే, పెద్ద చిన్న
తారతమ్యం బోత్తిగా లేదు. యెవరికి చెప్ప
బోయినా తంటాయే కడుపులో చల్లకదల
కుండా యెవరిలో వాళ్లు కూర్చున్నంత
పుత్రిమం కనబడటంలా.

సు: తెలిసి లేస్తే పదిమంది యవహా
రాలూ చక్కజేసేవాడివి నువ్వే అట్లా
గంటే....

రా: వాక్కసారి తలదూర్చి నంక
తప్పించుకుంటానికి యెవడికి వీలుగా వ
టంలా. నీ బోటి వాడు వచ్చి "యేం
రామయ్య బావా! నా వ్యవహారం కాస్త
చక్కజేసి పెనుడువ" అంటే యెట్లా
మాటతెయ్యగలను. యిరుక్కున్న వాణ్ణి
గురించి ఆలోచించేదే లేదు. బోత్తిగా
యెవరూ తలదూర్చు గూడదనే నా నలహా.

సు: యెవడు కావాలని యేడుగు
న్నాడురండి. యితరు మీరొచ్చిన పనే
మీటే తెలపనే లేదు.

రా: ఆ. అదే నెప్ప బోతున్నా.
యిదేం పెద్ద పరమరహస్యం కాదులే.
మీటే తెలిసేవుంటుందనుకుంటాను. మన

వాళ్ళంతా పంచాయితీ ప్రసిడెంటుగా
వుండమని నన్ను పట్టుపట్టారు. అందుకని
మీ యింట్లో వున్న రెండు వొట్లా నాకే
యివ్వమని చెప్పటానికి వచ్చా.

శా: మీకెవరన్నా ఎదురు నుంచుం
టున్నారా?

రా: ఆహా, అందువల్లనే మమ్మల్ని
అడగటం.

సు: మన నారాయణే నంటున్నారనిజ
మేనా?

శా: మీ మేనల్లుడే మీతో బాటి
చేస్తారా?

రా: అవునమ్మ.

శా: మేనమామ మేనల్లుళ్ళ మధ్య పోటీ
యేం సబబుగా లేదు బాబాయ్?

రా: సబబుగా వుందని యెవడంటా
డమ్మ. వాడికి కళ్లు నెత్తిమీద కొచ్చి వై.
"యీ సారికి మీ మామగారిని చేసుకో
నియ్. పెద్దవాడికి యెదురు నిలచటం
మంచిదికాదని" యెంతి మంది చెప్పినా
విసంజే.

సు: మీరెలా తగ్గితే బాగుండేదా.

రా: నాకేవలపులు అధికారాలు కావా
లని యెప్పుడూ లేదు. తీరాపనంతో అయి
పోయి నన్ను మెంబరుగా తెలియ జేసిన
తిర్వాతి, వాడు నేను అంటూ మయలుడేర.

శా: యేదో విధంగా మీరెలా సద్ద
బాటు చేసుకుంటే బాగుండేది.

రా: నేనే తిన్నతానన్నానమ్మ, అంటే
మనవాళ్లు నలుగురూ విసంజే. "నీమ్మ
మేమంతా కావాలని, నిలబెట్టి నంక మేన
ల్లుణ్ణి మామకుని తిన్నతానా" అంటూ గోల
చెకాడు. వాళ్ళమాటయెట్లా కావనను చెప్పకి
నమ్మ నమ్ముకున్నవాళ్ళని నలుగురు ని
నెట్టేలో ముందటం న్యాయమా?

సు: యిప్పుడే నా మనవాళ్ళకి నచ్చజెప్పి
సద్దబాటు చేసుకుంటు మంచి దనుకుం
టానే!

రా: మా నారాయణకి బోత్తిగా జ్ఞానం
లేకుండా పోయింది. యిక ప్రయోజన
మేమీ లేదు కాబట్టి మీకున్న వొట్లా
రెండూ నాకే యివ్వాలి

శా: యెద్దా, యెద్దా బోట్లాడుకుని
లేగల కాళ్లు యిరగవొక్కినట్లు మీద
మీద బోట్లాడుకుంటు, మాడుంప తెంపట
మాను.

రా : పున్న సంగతంతా చెప్పానుగదా? మీరు న్యాయాన్ని విచారించినా, నాకే యివ్వాలి తప్పదు.

సు : మేనల్లుడు, మేనమామ, యిక మీ మధ్య న్యాయాన్యాయాలను విచారించేది మేమా?

రా : యేం, యెందుకు విచారించకూడదు. న్యాయం ముందు పెట్టేమిటి చిన్నేమిటి.

శాం : మమ్మల్ని పెద్ద యిరుకున పజ్జే కాదు.

సు : నారాయణ కూడా వచ్చి యిట్లాగే అడుగుతాడనుకోండి అవును మేమేమని చెప్పమ?

రా : మా వోట్లు రామయ్యకిస్తామని చెప్పండి.

సు : ఆయన మాత్రం మీ మాదిరిగా అనడు?

రా : అంటే మాత్రం మేమయ్య. ఆయన పెద్దవాడు. అందులో ఆయనది న్యాయం, కాబట్టి వారికే యిస్తున్నామని చెప్పండి.

సు : చాలా తేలిగా అనేకారు.

రా : భయపడతా? మేమయ్య నేనుండగా?

శాం : మీరు మాకు చుట్టూగాదు, వారు విరోధము కాదు. మీరెంతో మాకు వారూ అంటే.

రా : నాకూ వాడికి పోలికేమిటమాయ్. నిన్న గాక మొన్న కళ్లు తెరిచిన వాడు, వాడు. పూర్వం మంచి మీకు మాకు యెట్లా లావాదేవీలున్నై. మీరు అనవసరపు ఆసు మానాలు మాత్రం పెట్టుకోవద్దు.

సు : మీరిద్దరూ చెరోక పార్టీకి పెద్ద లవలం మూలనక త్రికాడి సందున యిరుక్కన్నట్లుగా వుండి మాబోటి వాళ్ల పని.

రా : కాస్త ముందు వెనకా ఆలోచిస్తే నా మాట కొదనేవారు యీ పూర్ణ యెవ్వరూ వుండరు.

సు : మీరెన్నన్నా చెప్పండి. మేం మీ యిద్దరిలో యెవరిని కొదనలేకుండా వున్నాం.

శాం : యివ్వాలి తగాదా వచ్చిందని తగాదా మాటలు మాట్లాడితే సరిగాదు. యేనాటికైనా మీరు వొకటి కాకుండా పోతారా? తీరా మధ్యన విరోధస్తులం మేమవలమెందుకు, చెరోక వోటు యిస్తాం తీసుకోండి.

రా : కొండు పడవలమీద కాళ్లు వేసి నందువల్ల ఫలితం లేదు. కాస్త ఆలోచించుకుని మాట్లాడండి.

సు : కొరవమంటే కష్టమగు కోపం,

యిడవమంటే పాముకు కోపం, యెవరిని కొదన్నా మేం బ్రతకలేంకదా?

రా : అయినవాళ్లు అందులో మొదటి నుంచి కలిసివెలిసి పున్నవాళ్లు యిట్లా అంటారని నేకళ్లో కూడా అనుకోలేదు గదా.

శాం : యిప్పుడు కూడా నిన్ను దిలిపెట్టలేదుగదా బాబాయ్.

రా : వాదిలి పెట్టినంత పని చేస్తున్నాడు. వొక్క వోటిచ్చి నన్ను పుద్దరించేది మటుకు యేముందిలే సరే వెళ్లిస్తాను (వెళ్లి) మరొకసారి ఆలోచించుకోండి. యేదో ఒకపార్టీని నమ్ముకుంటమే మంచిది అందుకుని మీరెండ్లోట్లు నాకే యివ్వలం వుత్తముం. యిక ఆపైన మా యిద్దం. (వెళ్లి పోవును) (సుబ్బయ్య. శాంతమ్మ ననారాలో నిలబడి వుండును. యింతలో నారా

నాకు తప్పకుండా యివ్వాలి. (ప్రసిద్ధం టుగా కూడా నన్నే వుంచాలని మనవాళ్లు చాలా పట్టుదలగా వున్నారు.

శాం : యిల్లకనంటూ పెట్టి మా దుంప దెంచుతున్నారు.

నా : ఇందులో మీకేం కష్టం. నా పైన అభిమానముంటేనే ఇవ్వండి.

శాం : పెద్దవాడని అభిమాన మైనా లేకుండా మీ మేనమామగారికి యెదురు నిలవటం నాకేమి బాగుండలేదండి.

నా : అన్నీ తెలిసుండే అట్లా మాట్లాడితేనే నేమి చెప్పను. చిన్నతనా న్నుంచి నన్నెట్లా యేడిపించుకుతిన్నాడో మీకందరకు తెలియని సంగతి కాదు గదా? ఆయన మంచివాడైతే నేను మరొక పార్టీలోనికి వెళ్లవలసిన అవసరమేముంటుంది. యేమన్నాడే ఆయన. వొకచోట తొందరపడి మాటివ్వలేదుగదా?

సు : యెందుకీస్తామని లెండి అంత తెలివి తక్కువగా, మాకువారు యెక్కువేమిటి, మీరు

తక్కువేమిటి.

శాం : అందుకనే చెరోక వోటుయిచ్చి వుభయల్ని సమానంగా చూడదలుచుకున్నాం.

నా : మీకు నేనూ యెక్కువకాదు, ఆయన యెక్కువకాదు మా యిద్దరికంటే యెక్కువైంది న్యాయం.

సు : న్యాయంకూడా సమానంగా కనపడబట్టే అట్లాచేశాం.

నా : అయితే మీరు చాలా పారపాలు బడ్డారు. ఆయన చేసిన అన్యాయం, యింతంత. తీరా నన్ను మెంబరుగా నిలబెట్టినతర్వాత ఆయన నాపేకి పోటికి దిగాడు. నేనైతే ఆపని చేశేవాడినేనా?

ఇంగ్లీషు విద్యాబోధిని

ఒకరి సహాయ మక్కరలేకయే ఆంగ్ల భాషను తేలికగ నేర్చుకొనుటకు బిలుగ (వ్రాయబడినది. 80 దినములలో మంచి భాషజ్ఞానము నేర్వవచ్చును. వెల 1-0-0

ఆధునిక కామ శ్రుము

శ్రీ పురుషులకు సంబంధించిన అనేక రహస్య విషయములు, పాశ్చాత్యుల పద్ధతులు మున్నగునవి విపులీకరింపబడినవి వెల 2-0-0. పోస్టుబిచ్చు తరు.

ఈ శ్వరికి

పోస్టుబిచ్చు 189 - మద్రాసు

శ్రీ మునిరెడ్డి వెంకటరంగయ్య

యణ (పవేశించును)

నా : వెదకబోయిన తీర్థం యెదురైనట్లు నా తమ్ముడు మరదలు వాకిట్లోనే కనబడ్డారు

శాం : మరి మీ మహాత్యమంటే సామాన్యమేదా?

సు : యే మహాత్యమయినా, మాలోనే వుండాలి గాని మీలో యేముంది.

శాం : గుమ్మడికాయల దొంగల్లాగా, బుజాలు తడుముకుంటారే. నేనేం కాదన్నాను గనకనా? నిలబడ్డారెం మరదిగారు రండి యీ మంచం మీద కూర్చోండి.

నా : (మంచం మీద కూర్చుంటూ) యెట్లైనా చాకచక్యంగల వాళ్లంటే మిమ్మల్నే అనాలి. తడిగుడ్డలతో గొంతులు కోసే రకం కాదు మీదీ?

శాం : అవును పాపం, మీకేమీ తెలవదు. వెన్న పూస మింగలేదూ, వేలు పెడితే కొరకాలేదు.

నా : చాలా సామెతలు నేర్పావే? సు : సామెతల కేమిచ్చెగాని మీరేదో పని మీద వచ్చినట్లున్నారే.

నా : యింకా పనేముందిలే యిల్లకను పనే. మీరు నలుగురు నాకు సాయపడాలి.

సు : మాబోటివాళ్లవల్ల యేమవుతుంది. మీ బోటి...

నా : అదేమన్నమాట. నాలుగు పరకలు కలిస్తేనేగా వొక యెంటి. అట్లాగే మన మంతా వొకటిగా వుంటేనే యేదైనా చేయగలం. కాబట్టి మీ వోట్లు రెండు

కాం : ఆయనా అదే చెపుతున్నాడు.
 నా : అబద్ధం లాడటానికి కూడా
 యేమాత్రం వెనుదియ్యటం లేదన్నమాట.
 సు : మీ న్యాయాన్యాయాలని సరిదిద్దే
 సామంతులం మేంకొందామి.
 నా : మీరలాంటి లాభంలేదు. తప్ప
 కుండా మీ వోట్లు వాకిప్పించవలసిందే.
 సు : మీరిద్దరూ నేడు అనుకున్నా ఆడు
 కున్నా వోకనాటికి యేకమవకపోడు.
 మధ్యన విరోధమయ్యేది మేమేగా?
 నా : అది కల్లోనాదు. వాకాయన
 మేనమామకాదు, నే నాయనకు మేనల్లుణి
 కాదు. నాకున్న సంబంధమంతా మీబోటి
 వాళ్ళ నలుగురితోనే. కాబట్టి మీరా
 భిమలో పడొద్దు.
 కాం : మేమెవరినాట తీశెయ్యగలమంది.
 నా : మీరల్లా భయపడవద్దు నేను
 డగా మీరల్లా యెటువంటి భయము వుండదు.
 సు : మీరంతగట్టిగాంటే మేమేమి
 చెప్పలేము. యీసారికిమాత్రం యిట్లా
 పోనివ్వండి.
 నా : పోనివ్వటానికి వీలేదు, మీవోట్లు
 రెండు వాకు వచ్చితీరాల్సిందే.
 కాం : మాటయిపోయింది మరొకరకంగా
 చెప్పలేములేండి.
 నా : ఇదిగో సుబ్బయ్య, నా అనుభవ
 పూర్వకంగా చెబుతున్నాను, యిద్దరు
 వైద్యుల్ని నమ్ముకుంటం యే వృద్ధు
 లాభంలేదు. యీకాలం యిలావుండబోదు.
 కాస్త ఆలోచించుకోండి.
 సు : మేమొకరికి అపకారం చెయ్య
 బోము. అయినప్పడు మా కపకారంచేసే
 వాళ్ళు మరెవరుంటారు.
 నా : అంతేనంటారు. నలే దూస్తాను.
 (వెళ్ళుచుండగా రంగడు బుజాన గడ్డపలు
 నుతో యెదురొత్తాడు.)
 నా : యేరో రంగ! యింత యెండలో
 బయలుదేరావేరా?
 రం : యింకొకగట్టు మిగిలిపోయిందండి.
 నా : గోచిపాతంత పాలానికి ఎంత
 కాలం వెయ్యాలేం. కర్రగట్టు?
 రం : యివ్వాలే కేళా అయితే పూర్తి
 అయిపోతయ్యింది. నేను వాలుగురోజు
 ర్నించిజ్వరంపడి లేవలేకపోవటం మూలాన
 పని ఆగిపోయిందిగాని తేకుంటే యెప్పుడో
 అయిపోయేది.
 నా : అలాగా, నాకు తెలియనేలేదే,
 బురుజెయ్యకపోయావ్, చాక్కర్ని తీసుక
 వచ్చేవాడినిగా?
 రం : యేమంత పెద్ద జ్వరంకొదులేండి
 నా : పాలంపని తొందరగా పూర్తిచే.
 చులకున్న దగ్గరకొస్తున్నై. యిక మన
 కావలసినంతవని.

రం : అతనరమైతే పాలంపని మానేసి
 కూడావస్తాను.
 నా : నీవంతవాడివని నాకు తెలుసు.
 పాలంపని పూర్తిచేసుకునే వద్దుగానిలే.
 యిక లేవటించి మనకు రాత్రింబగళ్ళు
 పూసిరాడదనుకో.
 రం : యేంభర్యాలేదు యెంతలావు
 పనుండా నా కప్పగించండి.
 నా : అయితే మరచిపోయాను. నువ్వు
 మధ్య చేలోకివెళ్ళటం లేదన్నమాట.
 రం : లేదండి. చేలోకిళ్ళి వారంరోజు
 అయింది.
 నా : నువ్వున్నకి నీకు సరిపాడేకాదు?
 రం : అవునండి. యేంజరిగిందండి?
 నా : యేంజరుగుద్ది. పిల్లి గుడ్డిదయితే
 ఎలిక యెక్కిరించిందంట. గట్టంతా తెగ
 పొడిసి పూరుకున్నాడు.
 రం : అట్లాగా! నేనీమధ్య చేలోకి
 వెళ్ళకపోవటంమూలాన బాగా పండు
 దొరికిందనుకున్నాడు కామలు.
 నా : ఇట్లాటి గాడిదలకి తగినట్టుగా
 బుద్ధి చెప్పాలి.
 రం : చెబుతావా, చెప్పియాపిస్తావా?

నాతో తగాదాపెట్టుకోవడమంటే తొరి
 వితో తలగోక్కుంటామే.
 నా : కుక్కకాటుకు చెప్పజెబ్బ తగి
 లించిరారా; మాద్దాం తర్వాతి యెవడడ్డం
 వస్తాడో. (వెళ్ళును)
 రం : అంతవని చెయ్యకుండా వొడిలి
 పెడతానా (తర్వాత గా ముందుకు సడుచుచుం
 డగా సుబ్బయ్య యెదురొత్తాడు)
 సు : యేం, రంగయ్యా కూడామండిగా
 వెళ్ళున్నావ్?
 రం : నీబోటి గాడిదలకి బుద్ధి చెప్ప
 టానికి.
 సు : (ఆశ్చర్యంతో) ఏమిటాఅది,
 చలకరించినందుకు నామీద పడుతున్నావ్?
 రం : యేమిటా; తెలియని నంగనాచి
 లాగా మాట్లాడుతున్నావే? రెండు
 రోజులపాటు నేను చేలోకి రాకపోతే
 వానా ఆగంచేస్తావ్?
 సు : యేమిటాఅది పిచ్చి పిచ్చిగా
 మాట్లాడుతావ్. నే నేమి...
 రం : నువ్వా నేనా పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లా
 (48-వ పేజీ చూడండి)

వైచిత్ర్య పంచాంగము

రామ్యూర్తిగారి చేతుల్లో నాలుగు రిమిటెడ్ కంపెనీ లుండటమూ, ఆయనకూ మా మామయ్యకు కాగా పరిచయం వుండటమూ వచ్చింది చిట్టా. నేను బియ్యం ప్యాసు కాంగానే ఏ పుద్యోగంలో చేరదామా అని అనుకుంటుంటే మా మామయ్య వచ్చి 'నవ్వ వుద్యోగంలో చేరటమేమిటి' అన్నాడు.

'మరి' 'నీజోటివాడు పుద్యోగంలో చేరడమేమిటి? పుద్యోగంలో ఏం మిగులుంది. ఎప్పుడు చూడరాదూ నీ బావమరదుల వని. నెలకు మూడొందలన్నమాటేగాని ఏం అభ్యుదయిస్తున్నాడు! పిల్లలకు కళ్ళకింప యిన బట్టలు కూడా లేవు. యింక పెళ్ళిళ్ళు వారుచేసేదేమిటి!'

'కాని ఏం చేస్తాం! అంతే వెధవ జీవితం' అన్నాను.

'అట్లా అనబోకు. ఏమయినా కల్పాస్త్రే వ్యాపారంలో కల్పిరావారి యీ పుద్యోగాలు ఎప్పుడయినా చూసుకోవచ్చు. అందులో చదువుకున్నవాడివి, జాగ్రత్తగా చూసుకుంటే వ్యాపారంకన్నా హాయి వుంటుందా' అన్నాడు.

ఆయన వ్యాపారంవల్ల కలిగే అవకాశాలను చెప్పాడు. కారుక్ నరుగా ప్రారంభించి బస్సు వోనర్లయిన వాళ్ళనూ, కాఫీ హోటలు సర్వర్లు ప్రాప్తయిల్లగా అయినవాళ్ళనూ నాకు వేరెత్తి చూపించాడు. నాకు ఆయన చెప్పేదాంట్లో నిజం కనిపించింది. మొత్తంమీద ఆయన నన్ను వ్యాపారానికి నులభించాడు గాను ముఖుణ్ణి చేశాడు.

'కాక రామ్యూర్తి వున్నాడు. ఒక్కసారి వెళ్ళామంటేదరి' అన్నాడు.

రెండురోజులయిన తర్వాత రామ్యూర్తిగారి దగ్గరి కల్లాం. ఆయన ఆఫీసు ఎంతో ముచ్చటగా వుంది. వైన పట్టాభిగారి ఫోటో, టేబిలుమీద రహస్య చిత్రమూ, ఫానూ, ఆఫీసుబాయిలూ నన్ను ఆకర్షించినయి. మామయ్య నన్ను రామ్యూర్తిగారికి పరిచయం చేశాడు. రామ్యూర్తిగారు కూడా చాలా ఆహ్లాదంగా మాట్లాడే

కునిషి కనక మా మామయ్య వెళ్ళిపోయినా కూడా నాకు ఏమీ కొత్త అనిపించలేదు. 'అసలదేనండీ... మనవాళ్ళలో వున్న జబ్బు. ఎందుకూ యీ బియ్యంలా,

ఉద్యోగాలు చేస్తే మిగిలేదేమిటి? వ్యాపారంచెయ్యాల్సి. అందుకు వ్యాపారమాన్యం తెలుసుకోవాలని బయలుదేరాడు. తీరా ఆ రహస్యం గ్రహించేసరికి వాణుకుపుట్టకొచ్చింది.

శ్రీ చావలి వెంకటేశాస్త్రి

వికాంలు. లక్షణంగా వ్యాపారం అంత హాయియింకోంటుంది చెప్పండి' అన్నాడు. 'అందుకేనే...'

'చాలా నంబోదం. కాస్త మనవాళ్ళు పదిమందికీ యిలాంటి భావాలు కలిగితే పుద్యోగానికి పిరిస్తే వచ్చే వాళ్ళకూడా వుండరు' అన్నాడు.

నాకు ఆయన వ్యాపారంలోని శ్రద్ధా, ఆతుర్తా చెప్పారు. ముఖ్యంగా ప్రవేశించే ముందు అభిరుచివున్న వ్యాపారం పెట్టుకోవటం అవసరం అన్నాడు. ఆయన యీ విషయంలో నాకు ఒక సంగతి కూడా చెప్పాడు. మిలిటరీ హోటలు పెట్టవల్సివ. వాడు నుండులపాపు పెట్టే పట్లా వుంటుందో హాస్యంగా చెప్పాడు. ఆయన నన్ను మర్నాడు రమ్మనమని చెప్పాడు. యీలోపల నాకు అభిలాష వున్న వ్యాపారం చెప్పమన్నాడు.

నేను మర్నాడు వెళ్ళాను. నన్ను చూసి హాయిగా నీగిరెట్టు తాగుతూ 'రాండి? అన్నాడు.

ఆయనే 'ఏమన్నా తేల్చారా!'

'మీరే చెప్పారీ. అనుభవంవున్నవారు' 'నేను చెప్పానుగా. మీ అభిలాషను పట్టి వుంటుంది. పోనీ పెళ్ళయితేవన...' 'అంటే' అన్నాను.

'ఏమీ లేదు. ధరలు తగ్గివస్తాడు వస్తువులు కొని ధరలు పెరిగిందాకా ఆగి అప్పుడు అమ్ముటం. అప్పుడు ఆ మార్పిడు అంతా లాభం'

'కాని ధరలు పెరగక తగ్గితే అన్నాను. నవ్వతో 'మీరు నిజంగా వ్యాపారానికి పనికివస్తారు. అంతమాత్రం జాగ్రత్త కలవాళ్ళు తప్పకుండా రాణిస్తారు. కాని ఆ ధైర్యం కూడా అవుసరం' అన్నాడు. ఆనాటికి నా పని ముగిసింది.

ఆయనే చెప్పమన్నాడు ఏదయినా అభిలాషవున్న వ్యాపారాన్ని. నేను ఒక రోజున బహదరుకు వెళ్ళాను. రకరకాల వ్యాపారాలు జరుగుతున్నయి. కిరీకొట్ట దగ్గర్నుంచి పెండికొట్ట వరకూ చూశాను మరి అందరూ కులాసాగా నే నవ్వతూ కొట్టు తెరుస్తున్నారు. యిం

టికిపోతూ జేబులు జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ తృప్తిగానే కొట్టు చూస్తున్నారు. నేను ఆలోచిస్తుంటే ఒక నిశ్చయం అంటూకల్గలేదు.

వైట్రా

గర్భాశయ రాగనివారిణి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను తూర్తిగా పోగొట్టి, శస్త్రచికిత్సమును కలుగజేయుటలో మా వైట్రా ఏకీకరించునవతహాసించి నది. అన్ని వాతలలో దొరకును.

రు 2-8-0

కృష్ణ రేబరేటర్

★ బెజవాడ ★

'పోనీ నేనుకొనక వ్యాపారం కానీ అవకాశం కానీ' అన్నాడు ఆయన ఒకసారి. 'అబ్బ...అది అంటే కాకు నచ్చవు' అన్నాడు.

'పోనీ...మీ యిద్దం. తొందరలేదు. మీకు నచ్చిందే చెప్పండి' అన్నాడు నా నిడుక్కోసాన్ని పస్తాయన్నా.

ఒక కారంకోసం అయిన తర్వాత ఆయన వగర కట్టాడు.

'నాకు వత్రిక ఒకటి పెన్నుఒకటి పెట్టాలని వుంది' అన్నాడు. నాకు తోచి నంతమట్టుకూ యిది ముగిసే ముగించింది. 'నేను వస్తులేక రాయలేకపోయానా డబ్బు వదిలితే రచనలు వంపించే నన్నీ పాతలున్నాడు. అసలు సాంకేతిక పెట్టుబడి దమ్మిడి లేకుండానే నడవబడే వత్రికలున్నాయి. తెలుగుదేశంలో పిల్లలదగ్గర్నుంచి వృద్ధుల వరకూ వయస్సు వారీగా వున్న వాళ్లందరికీ యోగ్యమయే వత్రికలున్నాయి. ఒకటి పిల్లలకూ (ముఖ్యంగా పెండ్లికాని అడవి పిల్లలకూ) యింకొకటి ముసలివాళ్ళకూ (ముఖ్యంగా భార్యలులేనివాళ్ళకూ) పెట్టానంటే తాగా అమ్ముడుపోతాయి. ఎందుకంటే యీ వర్గానికి చెందినవాళ్లు ఆంధ్రదేశంలో చాలామంది వున్నారు. వైగా నీనిమా ఎడ్వర్టులుకామెంటు, ఒక పజిలూ ఆరంభించామంటే—ముక్కు అనుకున్న వ్యవస్థలూ నాకు పట్టకలే వెన్నెలలాగా కనిపించింది.

ఆయన నవ్వి 'అది వ్యాపారం కాదుగాని డబ్బున్న వాళ్లు పెట్టుకోదగ్గ వ్యాపకం' అన్నాడు ఆయన.

'నే నొప్పకోను'

'మీకు తెలిదు. ఎంతమంది వత్రికలు పెట్టి వాగుపడ్డారో చెప్పు. మనదేశంలో వానిమీద జీవితాలు సాగించగల అవకాశాలు లేవు. పోలే ప్రెస్టుంటావా—ఒకడు దుడుకులు లేని పని. అంతకంటే మంచి వుద్యోగం వెతకటమే మంచిదేరా!' అన్నాడు. 'నేను చిన్నపోయాను. నేను ఎంతో సంతోషంగా చెప్పిన విషయం ఆయనో ఆమోదాన్ని పొందలేకపోయిందే అని భావవద్దాడు.

'పోనీ మీరు చెప్పండి' అన్నాడు కక్షంగా.

'చెప్తాగా..... తొందర పడకోకండి. నేను లేవు మద్రాసు వెళ్ళాను. కాంగ్రెస్ చెప్తాను. మళ్ళీ ఆరంభించవచ్చు' అన్నాడు. 'నేను కేలవు తీసుకున్నాను. మొత్తంమీద పెద్ద చిక్కి వచ్చింది కాదు. ఆయన చెప్పినవి నాకు నచ్చవు. నాకు తోచినవి ఆయనకు నచ్చటం లేదు.

అయితే ఆయన మాటలలోరనే మాన్తే వా కెంతో సహాయం చేయవల్సినవాడి మోస్తరుగా వుంది. మొత్తంమీద చాలాకాలం గతించి వా యిద్దరికీ ఆమోదమయిన వ్యాపారం అంటూ దొరకలేదు. 'నేను ఆయన్ని వదిలిపెట్టనూలేను.

'నేను తర్వాత రెండుసార్లు ఆయన ఆఫీసుకు వెళ్ళాను. రామ్యూర్ గిగారు మద్రాసు నుంచి తిరిగి రాలేదు. యీ రెండుసార్లు నన్ను ఆఫీసు మేనేజరు మర్యాదగా పిల్చరించేవాడు. నవ్వుతూ మాట్లాడేవాడు. చువూకా 'నేను రామ్యూర్ గిగారి బంధువు అని అనుకుంటున్నా' డనుకున్నాను.

మాడోసారి వెళ్ళాను.

'ఆయన యింకా రాలేదు' అన్నాడు మేనేజరు. నన్ను కూర్చోమన్నాడు. కాఫీకోసం కుర్రాణ్ణి పంపించాడు.

'వద్దండీ' అన్నాను.

'ఫర్వాలేదు'

'ఆయన రావాల్సిందే యీ పాటికి ఎందుకనో ఆలస్యమయింది' అన్నాను.

'పను కావద్దంటే ఎన్ని వ్యాపారాలు అందులో వ్యాపకం ఎక్కువ పెట్టుకునే మనిషి' అన్నాడు

'నే నేం మాట్లాడాలో నాకు తోచటం లేదు.

కొంచెం సందేహంగా ఆయనే 'పాపం... చాలాసార్లు తిరుగుతున్నాను' అన్నాడు. అతని మాటల వాలకాన్నిబట్టి నే నెంగుకోసం తరచుగా వస్తున్నానో కనుక్కోవల్సిన అతుర్త ఆయన కున్నట్టు కనిపించింది.

'ఏమీ లేదండీ...ఆయన నన్ను వ్యాపారంలో ప్రవేశ పెట్టానన్నాడు' అన్నాడు.

'యింకా ప్రవేశించలేదా!'

అన్నాడు.

'యింకా ఏదీ లేలండీ' అన్నాడు.

'తేలేదేమిటి...వ్యాపారానికి ఒకటని ఏముంది! ఏదయినా వోకటే...యీ పాటికి కిటుకు గ్రహించే వుంటా రనుకున్నాడు' అన్నాడు.

'అంటే'

'ఏమీ లేదు. యిప్పుడు మిక్కుల్స్ యిన్నాళ్ళనుంచి ఆయనమట్టా తిప్పకోగలుగుతున్నారా ఆయన, అట్లాగే మీరూ మీ మట్టా ఒక వదిమందిని తిప్పకోగలిగితే చాలు. యిందులో రామ్యూర్ గిగారు సిద్ధపడ్డారు. మీరు ఏ వ్యాపారమయినా విజయంగా చేసుకోవచ్చు. చదువుకున్న

వారు మీ కోసం లెక్కా....' అన్నాడు నీగిరెట్టు ముట్టిస్తూ.

యీ రహస్యం అర్థమయింది. నిజం కూడా అంతే. 'నేను యింతమాత్రం—వైగా చదువుకున్నవాడినయి వుండి కూడా—కనుక్కోలేకపోయినందుకు చాలా అభిమానం చేసింది. ఎందుకనో నాలో నాకు వణుకువుట్టింది. అవతల మేనేజరు ఏం చెప్తున్నాడో కూడా విశేష కలిసితిలో లేను. నేను బయట వడ్డాను.

తర్వాత రామ్యూర్ గిగారికోసం 'నేను వెళ్ళనలేదు. ఆయన మద్రాసునుంచి తిరిగి వచ్చాడో లేదో కూడా తెలిదు.

కొత్త సైకిల్స్

లోతు ధర అకు
సైకిళ్ళ ను వాయి
దాల వద్దతిమిది
కొనండి. కరి
కొత్త నరుకులు
చిక్కిపుట్టాకొను
1952 మార్చి 31

లోగా మీ ఆర్డరు యిచ్చి అపూర్వ మైన ఈ అవకాశమును వినియోగించుకొనండి సైకిళ్ళు కొనలసినవారు ఈ అవకాశమును పోగొట్టుకొన గూడదు.

మొదట 25% డెర్లించి మిగతా సొమ్ము ప్రతినెల అయిదు శతాన వాయిదాలలో డెర్లించవలెను.

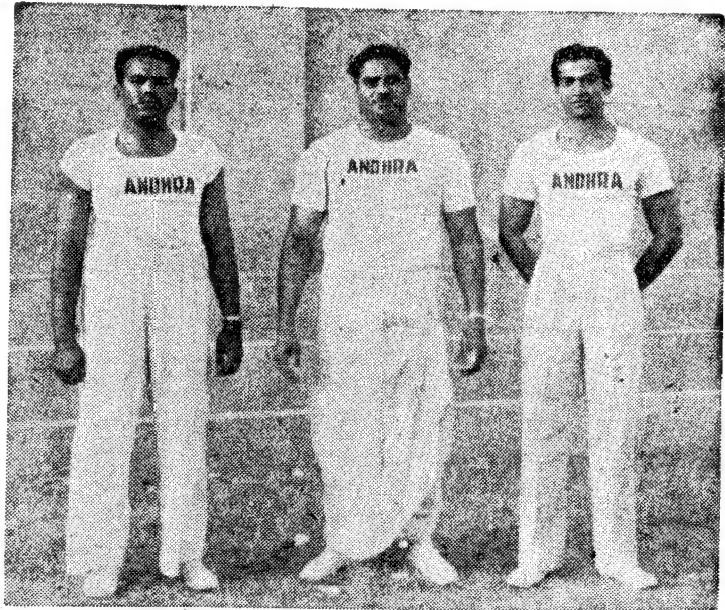
హింద్ సైకిల్	... రు. 155/-
ఇంగ్లీష్	... రు. 185/-
ఫీల్డ్స్	... రు. 280/-
చార్మ్యులెస్	... రు. 285/-
వి. ఎస్. ఏ.	... రు. 250/-
రాబీ	... రు. 385/-

వెంటనే మీరు కొనలసిన సైకిలుకు ఆర్డరుపంపండి. మీ పూర్తి అప్రెయిజు, డగ్గర సైరస్ స్టేషన్ (వ్రాయండి). కొత్త డెకలక్ సైక్లు బ్యూటులతో కొత్త నరుకులకు గ్యారంటీ యివ్వబడును. కరకుల ప్రకారం డెలివరీ చేయబడును.

MIDLAND TRADING Co.Ltd.
P. Box 16603, Calcutta 4.

ఆలిండియా ఒలింపిక్స్

[ఆలిండియా ఒలింపిక్స్ మద్రాసు కార్పొరేషన్ స్టేడియంలో ఫిబ్రవరి 21 నుంచి 24-వ తేదీవరకు జరిగాయి. ఈ సందర్భంలో తీయబడిన కొన్ని ఫోటోలు ఇక్కడ ప్రచురించబడినవి. రెండోది తప్ప మిగిలిన చిత్రాలను తీసినవారు శ్రీ రాఘవరావు, స్టాఫ్ ఫోటోగ్రాఫర్.]

ఒలింపిక్ పందెములలో బరువుఎత్తే పోటీలో పాల్గొన్న ఆంధ్రయోధులు: ఈశ్వరరావు, డి. రాజగోపాలరావు (ఛాంపియన్) జనార్దనరావు.

ఈతపోటీలలో పాల్గొన్న బాంబయిజట్టు డబ్లియు. హార్గన్, డాలి నజీర్, వి. కోల్టె.

రవింగ్ బ్రాడ్ జంప్ పోటీలో గెలిచిన ఇండ్రజిత్తుసింగు (పెహ్వా) (దూరం-21 అడుగుల $11\frac{1}{2}$ అంగుళాలు)

400 మీటర్లు పరుగులో గెలిచిన ఇవాన్ చాకోబ్ (మద్రాసు) (4ని.8 సెకండ్లు)

★ పోటీచేసి గెలవండి! నాలుగు తప్పలవరకు మార్పులేని గ్యారంటీ బహుమతులు !!

రూ 1,350

రూ 600 రైటు—రూ 300 ఒక తప్ప—రూ 170 రెండు తప్పుల—రూ 130 మూడు తప్పుల—రూ 100 నాలుగు తప్పుల ఆస్పర్దకు—రూ 50 మెరిట్ బహుమతులు !!

శ్రీ సత్యదేవ్ పబ్లికేషన్స్ నెం. 23. ★ ముగింపు తేది 22-3-52

కీ సాల్యూషన్. హైద్రాబాద్ మర్కెంట్ ట్రేడ్ బ్యాంకింగ్ డిపొజిట్ చేసితిమి ★ ఫలితములు 26-3-52

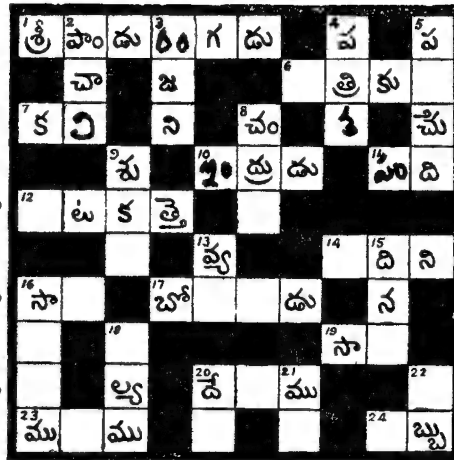
★ ప్రవేశిస్తున్నాము:— రూపాయికి 2 కూపనులు, రూ 2-0-0 లకు 5 కూపనులు చొప్పున పంపవలెను.

అడ్డము:

నిఘంటువు:— శబ్దార్థ చంద్రిక

నిలువు:

1. కొందరి యిష్టదైవము
6. ఇతనికి చాలామంది భయపడుతూ వుంటారు.
7. ఒక యుగము
10. దక్షిణాంశమును ధ్వంసము చేసినవాడు.
11. ఒక జంతువు.
12. నమ్మకూడని (స్త్రీ).
14. స్త్రీలకు “—” పై యొక్క వ్రేమ వుంటుంది.
16. పతివ్రత.
17. తెలియని విషయములను తెలియునట్లు వివరముగా చెప్పేవాడు.
19. వ్యాయామము.
20. దీనిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకొనుట మనందరికీ కర్తవ్యమైవున్నది.
22. మొగము.
24. ధనము.

2. క్రొవడి.
3. హైద్రాబాదునుండి వెలువడుచున్న ఒక పత్రిక.
4. మనకు అనేక క్రొత్తవిషయములను తెలియజేయునది.
5. యావనము గలది.
8. చందమామ.
9. చిలుక.
13. బాధ.
15. పగలు.
16. దీనివలన పనులు సమకూరగలవు.
18. వెల.
20. పార్వతి.
21. పిడికిలి.
22. మేఘము.

★ నిబంధనలు:— ఒక చేరుతో 2 కూపనులకు తక్కువ పంపరాదు. ఎన్ని కూపనులైనా కాగితములపై వ్రాసి వంచ వచ్చు లేదా 6 కాపీలిఖ్యం పంపిన 10 అచ్చుకూపనులు వంపుదుము. కూపనుల రుసుము మనిఆర్థరద్ధానా పంపాలి. M. O. రకం కూపనులతో కలిపి పంపాలి. నీలు ఆస్పర్ద 26-3-52 రంజని వారపత్రికలో ప్రకటించబడును. బహుమతులు పొందినవారిపేర్లు 16-4-52 రంజనిలో ప్రకటించబడును. రంజని (లేక ఫలితములు) కావలసినవారు కూపనుల రుసుముతో 0-2-0 కలిపి పంపాలి. కీ సాల్యూషన్ 5-4-52 ఆంధ్రవార పత్రికలో కూడా ప్రకటించబడును.

SRI SATYA DEV & Co, (A) Kachiguda, HYDERABAD — (Dn.)

★ మొత్తము 12 పజిల్స్ కు విడువకుండా పోటీ చేయదలచినవారికి మిక్కిలి లాభనాటి పద్ధతి

రూ 8-0-0 లు పంపి సభ్యులుగా చేరినవారు పజిలు 1 & 2 కూపనులు వ్రాస్తూ—

రూ 15-0-0 లు " " " 1 & 5 విడు "
రూ 20-0-0 లు " " " 1 & 8 ఎనిమిది "
రూ 25-0-0 లు " " " 1 & 11 తదకుండు "
రూ 80-0-0 లు " " " 1 & 15 పదిహేను "

కూపనులు పూరించేసి మొత్తము 12 క్రాస్ వర్డ్ పజిల్స్ కు పోటీచేసి ప్రతి నెలా ఎన్ని బహుమతులైనా పొందవచ్చు. ప్రతి విధముగా సభ్యులుగా చేరినవారు మొత్తము 12 పజిల్స్ లో ఏఒక్క దానిలోకూడా బహుమతి పొందలేకపోయిన అట్టి సభ్యులకు వాడు పంపిన సభ్యత్వరసుములో మూడవవంతు డబ్బు తిరిగి యివ్వబడును. ప్రతి వివరముల ప్రకారము సభ్యులుగా చేరినవారు తామువంటే కూపనులకు తిరిగి ప్రవేశింపజేయుగాని, ఫలితముల జాబితా అచ్చుకూపనుల వక్రరాలకు పోస్టుబిల్ ష్యూగాని పంపవలసములేదు. సభ్యులకు ఎప్పటికప్పుడు అన్ని వివరములు పోస్టుద్వారా వంపుదుము. దీనిలో సభ్యులుగా చేరినవారు ఎప్పుడైనా నిర్ణయించబడిన కూపనులకంటే యొక్కువ కూపనులు పంపదలచినయెడల సాధారణ పోటీదారులవలె వారు పంపదలచిన యొక్కువ కూపనులకు రుసుము చెల్లించిపంపవచ్చును. మా పజిల్స్ కు చాలాకాలమునుండి తప్పక పోటీచేయుచున్నవారికి ఏదో సౌకర్యము చూపవలెనను తలంపుతో యీ పద్ధతి ప్రవేశ పెట్టబడినది. ఈ పద్ధతి ప్రకారము యీ 50 మందికంటే ఎక్కువ సభ్యులు చేర్చుకొనబడరు. గాన చేరదలచినవారు వెంటనే చేరి దీనివలన కలిగే లాభములను, సదవకాశమును పొందవలసినదిగా కోరుచున్నాము. సభ్యత్వరసుము చేరినవెంటనే రకం, రికార్డులను పంపుదుము.

శ్రీ సత్యదేవ్ అండ్ కో, కాచీగూడా, హైదరాబాద్ (దక్కన్)

★ పజిలు నెం. 22 కీ సాల్యూషన్. అడ్డము—1 శ్రీ నృసింహుడు, 2. దుర్గార్జును, 3. బోగి, 4. సఖ్యము, 5. నుతి, 6. వ్యంసకుడు, 7. పక్షి, 8. గాయము, 9. మాని, 10. రాముడు, 11. రాజనాథ, 12. తులసి, 13. భగవతి, 14. నృతి.
నిలువు:—1. క్రీడాపము, 2. సింహము, 3. దుగినుడు, 4. మనువు, 5. అసహ్యము, 6. గయ, 7. పని, 8. మాకము, 9. గురుడు, 10. రానాథ, 11. సిద్ధాంతి, 12. నావ, 13. వడి.

నిటివూడు

పగలు వడిగంటలైంది, హెమ్మలు
లా! నిలబడటా 'విడి' గా వెళ్లి
పోతున్నారు. ఫస్ట్ టైం అయింది. రామం,
శర్మ జటాపటాలేసుకుని క్లాస్ రూమ్ లో
కొచ్చారు. రామం శర్మ ప్రాణన్నే హితులు.
కాని వివిధయంలో నైనా పట్టదలవస్తే
'భయంకరమవుతుంది.'

ఆనాడు రామం క్లాసులోకి ఒక క్రొత్త
కలం తీసుకొచ్చాడు. రామం, శర్మ ఒక
దెంచీమీద కూర్చుంటారు. "క్రొత్తకలం
తీసుకొచ్చా! చూడు" అని రామం
శర్మతో అన్నాడు. "ఎంతో బాగుందిరా,
ఎంతో?"

"ఫైవ్ యిన్స్."

"గోల్డెన్ ప్లాటిగ్నమ్. పెన్నులీ మెడల్
నస్తున్నాయన్నమాట కాని ఈపాటిపోతే
మరి విడిగా పోలి దొరకవేమో."

దానికేం ఆసాపువాడిదగ్గరే ఉన్నా
యిట పోలి, విడిగా అమ్ముతాడు"

"ఏమవు?"

"త్రిసాఫ్ట్ ఫాస్టీమెపు."

"ఎక్కడుందిరా అది?"

"ఇన్నాల్ నుంచి ఈ వూళ్ళో ఉంటు
న్నావ్. ఆపాకే ఎరగావా?"

"పోనీ కొంచెం చెప్పరా."

"ఇప్పుడూ...క. క్రి రామ చంద్ర
మూర్తి, ఇన్ కమ్టాక్సు ప్రాక్టీషనరు అని
ఉంటుండబోయ్"

"ఎక్కడరా?"

"నీమొహం నీకేం తెలియ, పోనీ పర
మేకర్స్ టాక్ నెరుగుదువా? అదీ తెలివా?
దాని ప్రక్కన రెండు చిన్నపాపు
లున్నాయ్."

"అర"

"అందులో రెండోది"

"ఒహో. క్రొత్తగా మొన్న విసాయక
చవితికి. ఓపెన్ చేశాడూ. అదా"

"అర...అర...అదే. అదే."

నెకండు తెలు కొట్టేరు. ఇంగ్లీషు
మహారు వచ్చేకారు.

"ఒరేయ్! రామం ఇంగ్లీషునోట్సు నీ
పెన్నుతో రాస్తామరా" అన్నాడు శర్మ.
రామం అంగీకారశూచకంగా తల
దాచాడు.

ఇంగ్లీషుమహారు ఒక్క గ్రుక్కలో
అట్టేండ్లెన్ను పీలించి నోట్సు ప్రారంభం
చారు. శర్మ క్రొత్తకలంతోనే రాస్తు
న్నాడు. ఆ పీరియడంతా నోట్సురాయ
డమే. అందరికీ చేతులు పీకడం ప్రారంభం
చింది. శర్మ చేతినిండా చెమటపట్టి కలం
అతని చేతినుండి ఎప్పుడు విడుదల అవు
దామా అని చూస్తూంది. అతడొకమారు
చెయ్యి దులిపాడు. దాంతో కలం క్రింద
వడిపోయింది. పోలిపోయింటు విరిగిపో
యింది.

చిన్న పిల్లల చిలిపి తగవులు
నిటిమీద వ్రాతలంటారు. కాని
రామాని కంత కట్టుదలేమిటో?

"అరె...ఎట్లా?"

రామానికి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది
శర్మపైన. కాని మామూలున్నావే. అందుకు
అప్పటికి కొంచెం తిమాయించాడు. శర్మ
కెమీ పాలుపోలేదు. రామానికి కోపం
ముక్కుమీదదుంటుందని అతనికి తెలుసును.
ఈ సంఘటనతో వారిరువురి స్నేహము
పూర్తిగా నశించిందనుకున్నాడు. రామం
మొహంకెసి చూడలేకపోయాడు. క్రొత్త
కలం ముడిచేసి తన జేబులో పెట్టుకొనిపో
తుండగా రామం గర్భిమని లాక్కుని మేష్టా
రుతో చెప్పడాన్ని చూచుకుని బద్ధాడు.
మేష్టారు నోట్సు ఫోరణిలోనే ఉండడం
చేత రామాన్ని 'సిట్ డౌన్' అని కసిరారు,
రామానికి మేష్టారుమీద ఒక్కమండింది.
కాని ఏంచేస్తాడు. "తమించు సాయంత్రం

నీకు కొత్తపాటి వేయించి పెడతానులే."

అన్నాడు శర్మ.
"ఎంత కొత్తపాటి వేయించినా ఈ పాటి
సాటి వస్తుందా?"

"అయితే ఏమిటంటావ్?"

"నాకీ పోలేయే కావాలంటాను."

"బాగుందిరోయ్. ఇదిచాలా బాగుంది.
పోయినపాటి ఎలావస్తుంది. వచ్చిన మనిషి
బ్రతుకుతాడా?"

"అదిచేతసంగతి, ముందీ పోలిమాట
చూడు."

"పోలిసంగలేముంది; నీకు సాయంత్రం
కొత్తపాటి వేయించిపెడితానన్నానుగా"

"అది నాకు పనికిరాదు. సాయంకాలం
మూలాదిరిపెట్టగానే వచ్చి ఈ సంగతి
మీ నాన్నగారితో చెబుతాను. నీ సంగలేం
బాగులేదు. మున్నీలాగే ఇంగ్లీషునోట్సు
చించేవు. ఏమిరా అంటే మా చెల్లి చించే
నిందన్నావు. ఈవాళ్ళ పెన్నుపాటి విర
కొట్టేవు. రపు మరోటి చేస్తావ్."

వీరియడైపోయింది. మేష్టారు వెళ్లిపో
యారు. శర్మ మరీ మీ మాట్లాడలేదు.
రామం మాత్రం గొణుగుతున్నాడు. శర్మ
కేసి చూసి దెంచీమీద ముఖం పెట్టుకుని
నవ్వుకుంటున్నాడు తనలో.

తరువాత వీరియడు లెక్కలు. లెక్కల
మేష్టారు కూడా వచ్చి వెళ్లిపోయారు. వీరి
కలహకలాపం ఆ పీరియడుకూడా సాగింది.
లాంగ్ టైం కొట్టేరు. మార్షింగ్ నెక్స్
అయిపోయింది. శర్మ మధ్యాహ్నం భోజ
నంకు ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు. రామం కలం
పాటి చూచుకుంటూ విచారిస్తున్నట్లు
నటించి ఒకమారు నవ్వుకుని శర్మ వెళ్లిపో
యాక తనుకూడా ఇంటికి దయచేశాడు.

శతమూలికాది లేహ్యము

లోహభ్రంశనింధూరముతోసహా సేవించిన సమస్తసుఖవ్యాధులు, ఎటువు తెలుపు
మవ్వులు, బగ్గలు నపుంసకత్వము నివారించి వీర్యవృద్ధి, బలము, నరముల పటుత్వము
కలుగజేయును స్త్రీలబుభుకూలలు, కుసుమరోగములు, నవ్వసంతానము నివారించి
మంచినంతానము కలుగజేయును. 40 దినములకు మందు రుగి.

శ్రీ భుజంగరాజ్యైద్యశాల

తాళ్ళరపు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

పాత

“మరి గండు మెతుకులు తింటున్నావేమిరా? నీ తిండివరసేనా బాగులేదు. అలా తింటే నువ్వెందుకేనా పనికొస్తావా? వచ్చేది చేసేవికాలం. అప్పుడవతే నీ ఒళ్ళు పొడవుతుంది. మన అప్పారావు దాక్తరు గారి దగ్గరి కల్పి ఏటానో తీసుకోమంటే నీకు నిర్లక్ష్యం” అంది శర్మ తల్లి వినివకట్ట పెట్టి విసురుతూ.

“అవన్నీ ఇవ్వు డెండుకమ్మ. మార్పి చెల్లదాకా నాకు నిద్ర పట్టదు. తిండి సహించదు,” అన్నాడు శర్మ కూడా అన్నం తింటూ.

“ఆరోగ్యం ముఖ్యమా? చదువు ముఖ్యమా? తిండి మానేసి చదివమని ఏ మేష్టరు చెబుతున్నాడో అడుగుదాం పద”

“మజ్జిగ పాయింట్”
“గుమ్మడికాయ పులుసు అక్కర్లేదా? నీ కిక్కుమని మామ్యు వండింది.”

“అక్కర్లేదు. వెడనపులుసు. వాన్నిండా తిన్నాడు తెల్లం తిగలేస్తారు.”

“ఎవరిమీద నాయనా ఆకోపం?” అంది తల్లి మజ్జిగపోస్తూ.

“ఏమే! పులుసు పోసుకోలేదా? ఏడి తిండి బంగారంగాను. చిన్నప్పుడు గుమ్మడికాయ పులుసంటే పడిదొరి పోయేవాడు. మహా...మహా...” అంది శర్మ నాయనమ్మ.

త్వరగా నెయ్యి కడిగేసుకుని బాణంలా కల్పిపోయాడు శర్మ గదిలోకి.

“అంత కంగారుగా ఉన్నావేమిరా అబ్బాయ్.”

“ఓయి చాలాగా నాన్నగారూ. వానికి నాయం ఇవ్వలేక క్కల మేష్టరు లాంగ్ టెల్ అయినా మరో తెక్కచ్చి చేసి ఇంటి కళ్ళమన్నారు.”

“అలాగా.....అన్నట్టు మూలో ఫీ కొనాలన్నావుగా. ఇవ్వనా?”

“అక్కర్లేదు వెండి. రేపు చెల్లించావు” అన్నాడు టైమ్ టేబిలు చూసుకుంటూ.

“తలు పేసుకోండి నే వెళుతున్నాను” అన్నాడు ఏపి తలుపు చేరేస్తూ.

* * *

“శేషాచలం మేష్టరు మరీరా. ప్రాద్దుట చూశావా. లాంగ్ టెల్ వివా మరో తెక్క

చెయ్యండి అని చంపాదిలిపెట్టాడు” అన్నాడు రాజగోపాల్.

“అవును గాని, నిజమే శేమిటా గోపాల్! ఇంగ్లీషులో మన కౌసుటిచరు చెప్పిన వేమి పబ్లిక్ లో వడవంటారు,” అన్నాడు లక్ష్మీనారాయణ అదౌకరకం ముఖంపెట్టి.

“నేను విన్నానురా. లాస్ట్ ఇయరు ఆయనదగ్గర ప్రయివేటు చదివిన వాళ్ళందరిది పోయింది. అదిగాక నాలుగుక్రలా చూశాడు; నారాయణ దగ్గరగా జరిగి చెరిగి నెప్పేడు, “మొన్న టీచర్లు వెయిటింగ్ రూమ్ లోకి అట్టెండెన్ను రిజిస్టరుకోసం వెడితే ఆయన ‘ఈ వెధవలు బాగుపడేడుస్తారండీ, బిళ్ళకో ముక్క

‘కంచినాథం’

వస్తే నాకేం రాకపోతే నాకేం. నా జీతం మాత్రం దూటబెల్లుల్లా అక్కడ పెట్టమంటాను,” అంటున్నాడురా.”

“అవును!”

“తరువాత మరో విషయం. మొన్న వైజాగ్ నుండి హాఫీయర్స్ ఎన్నిమీశున్ శేవర్లు తెప్పించాను. వాళ్ళు ఎక్సెక్యూ చేసినవన్నీ డిఫరెంటుగా ఉన్నాయిరా.”

తరువాత కొంచెంసేపు నిశ్శబ్దం.

“మన కొత్త సైన్సు మేష్టరు! గీరగా ఉంది రోయ్. మొన్న రత్నకుమార్ గాడు నా పెన్నిలు తీసుకున్నాడురా, అది మళ్ళీ అడగడానికీ వాణ్ణి పిలిచాను. వాంతో నన్ను కెంచినాథం నిలబెట్టాడురా! గరల్లు మాండు కెంచినాథం నిలబెడితే ఎంత చేయలేదా ఉంటుందంటా! డబుల్ వేమ అనుకో.”

“నిజమేరా. గరల్లుమండు నిన్ను ఇవే పల్లు చెయ్యడం చాలా తక్కువ.”

తరువాత కొంచెంసేపు నిశ్శబ్దం.

“మన తెలుగు మేష్టరు చెప్పినవి ‘గన్ షూట్’ అనుకో. అవి ‘జే అండ్ సైట్’ పారాయణ చేసేస్తున్నాను.”

“అయితే ‘ఫస్టుమార్కు’ నీదే నన్ను చూట.”

“అంత అదృష్టం మనకేలా వడుతుంది బ్రదర్, శర్మ. రామంలాంటి మహామూలంలే.”

ఇంతలో ఎవరో వచ్చాన్న వచ్చి వయింది.

“మాటలో వచ్చావురా శర్మా. ప్రాద్దుట జరిగిన గొడవేమిటా. నువ్వు రామం థిక్కెట్టు ప్రెండు కదా”

“విమిటారా గోపాల్! నున ‘ననీజా’ ఏమీ బాగులేదు, అయినా మా యిరువురి చెబ్బలాటలు నిజమేమిటిలే, నన్నేడిపించటానికీ అతను చూస్తాడు. అతీ శ్మేడి విందడానికి నేను చూస్తాను. కాని ఈవార మాత్రం అతని వరసమాస్తే అతని విషయంలో నీ రియన్ గా ఉన్నట్టు కనిపిస్తోంది.”

నాటకం సీమలో నటకుడు ప్రవేశించి నల్లు రామం కౌసులో కొచ్చాడు. అతను పిరి సంభాషణంతా ప్రక్క చెక్కనలో నుంచి వింటూనే ఉన్నాడు. ప్రాద్దుట కూర్చున్నచోటే కూర్చున్నాడు ఏదో ఆలోచించుకుంటూ.

రామం రాగానే ఇంతవరకూ మనకు పరిచయమైనవాళ్ళు ‘లో కాళి రామా యణం’ మాట్లాడుకోడం మానేశారు. కౌన్ లో పిలిలంతా వచ్చేవారు. ఎక్కడో ఒకలో ఇద్దరో ‘యాప్సెంటిస్’ తప్ప. పుంఖాను పుంఖంగా ఫస్ట్, సెకండ్, థర్డ్ టెబులు కూడా అయిపోయాయి. శర్మ

REAL SWISS WATCHES
Each Gld. 2 Years

No. 7 Size 13
Bright Chrome 16/- Superior 18/-
Centre Second 20/- Gilt case 22/-
15 Jewels Chrome 35/- Gilt 44/-

No. 8 Size 7 1/2
5 Jewels Chrome 32/- Gilt 36/-
15 Jewels Chrome 42/- Gilt 45/-

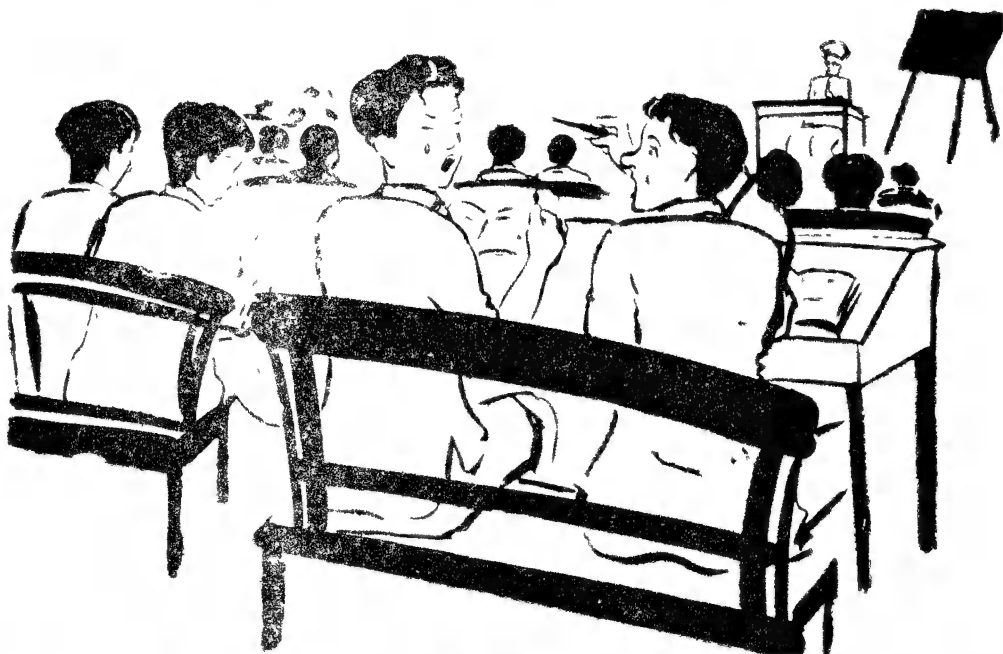
No. 9 Size 10 1/2
For Gents & Ladies
Chrome Case 22/- Gilt Case 25/-
15 Jewels Chrome 41/- Gilt 46/-
German Pocket Watch 12/-

51 Model Golden 6/- Raja P. 2/-

MODEL PEN SUPPLIERS
Post Box No 6772, Calcutta-7

“నా కలం నాకు ఎల్లాఉందో అల్లా తెచ్చిపెట్టు.”

మరో టెంచీమీద కూర్చున్నాడు. నైపు మేష్టరు మైక్రోస్కోపు ఎడంచేత్తోను, అట్టెండెన్ను రిజిష్టరు కుడిచేత్తోను పట్టుకుని ప్రవేశించారు. రాగానే “శర్మా!

నవ్వు నీ మామూలు స్థలంలో కూర్చోలేదేం?” అన్నాడు.

శర్మ—“అక్కడ బ్లాక్ బోర్డు కనపడటం లేదండీ.”

“సరే.”

ఈలాగే సోషల్ స్టడీస్ పీరియడు కూడా గడిచింది. తరువాత పీరియడు “P.T” శర్మ తలకాయనొప్పని చెప్పి ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు.

* * *

శర్మ తిండి నూర్యనారాయణమూర్తి; వక్షలు. శర్మతల్లి కమలమ్మ భర్తకులేగిన భార్య. ఉల్లిమి ఇల్లులు.

అప్పటికి సాయంత్రం నాలుగుగంటలయింది.

“నాయనా పంచదారమాట మరిచి కాయపురా. గండురోజులనుంచీ బెల్లం పోఫీ తాగుతున్నాను. ఊరికే గుండెల్లో మంట. నాకు వెధవ బెల్లం కాఫీ పడదు” అంది శర్మ నాయనమ్మ, సుభద్రమ్మ తన కొడుకుతో.

“తెప్పిస్తానమ్మా నీపంచదార బంగారం గానూ. ప్యూకోరానీ. ఒక్కమారు నాలుగు పీకలు తెప్పించేస్తే నీ గొడవోదులుతుంది.”

“ఔను నాయనా. నిన్ను అప్తకమలా పడి పెంచి పెద్దవాణ్ణి చేశాను. ఇప్పుడు నన్నింటి మాటంటావా. నా గొడవ వెప్పుడు వదులుతుందా అనే మీరూ చూస్తున్నారు ఇదిగో నూకీ! ఒక్కమాట. నా గొడవ

నాలుగు పీకల పంచదార తెచ్చినంత మాత్రాన ఒదట్టు. కన్నతల్లిని చంపుతా నంటావ్. చంపేయ్యి. అయినా పెట్టిభ్రమ గాని అడ్డాల్లో ఉన్నప్పుడే బిడ్డలుగానీ గడ్డాలొచ్చాక బిడ్డలా? మహా... మహా...”

నూర్యనారాయణకు కడుపు చెక్కలయ్యేటంత నవ్వు వచ్చింది ఆ ముసలి దాని మాటలకు. తిలిమాటలు విని నవ్వుకుంటాడు కాని కోపగించి తల్లిని దూషించినవాడు కాదు.

“నాయనా నూర్యం! మన శర్మ పొత్తిగా చిక్కిపోతున్నాడురా, మరీ నాలుగు మెతుకులు భోజనం చేస్తాడు. వాడితో బానిక్కు సీసా ఇప్పిద్దూ.”

“అలాగే అమ్మా.”

ఇంతలో తలుపు చప్పుడైంది. అంతా తలుపుకేసి చూశారు. శర్మ వచ్చాడు.

“నాయనా! సంజీవరావు కొట్టుమిడి కెళ్ళి ఓ నాలుగు పీకల పంచదార వట్టు కొస్తావా?”

“ఉండవమ్మా” అన్నాడు శర్మ విసుగుగా.

“నేనంటే అందరికీ ఇదే. ఆఖరికి నా కళ్ళముందర పుట్టిన శర్మ గాడికికూడా నేను లోకువై పోయాను. గుంటముండని కసిరి నట్టు కసిరాడు చూడు, మహా...మహా...”

[39-వ పేజీ చూడండి]

రాజాబ్రాండ్ బంగారు కవరింగ్

ఆభరణములు

కలరు 10|| సం|| గ్వారంటీ

రోండు, వాడం, కాపి డండ్రహారములు 2సం యింది, పేట 1-కి రు. 11/. పాదా నల్లపూంక వైను 18 యింది 1-కి రు. 5/. స్వవర్ శల్ల పూసం వైను 18" యింది 1-కి రు. 7/8/. అర్ధ రుతో 800 డిశె ముదగల క్యాటలాగుపంపబడును ప్యాకింగు పోస్టేజీ రు. 1-0-0 అదనము.

రాజాగోల్డు కవరింగ్ కంపెనీ,(రిజిష్టర్డ్) రాజాబిర్హంగు, నుచిరిపట్నం.

అమృతం కాలేజీలో ఉన్నాడు, ఆ కాలేజీ. అది పురాతనమైంది. హాయిగా ఎవరికీ అందని ఆ కాలేజీలో కూచుంది. అన్ని చోట్లా కాలేజీలున్నా, అందువల్లనే చానీ ప్రత్యేక గౌరవం, పొగడ్తలు. ఆ కాలేజీకి అంత పేరు వచ్చేందుకు కారణం అది మొదటి రోజుల్లో వెలిగించిన దీపమే! ఆ దీపానికి కొడి గట్టినా, వెలుగు తగ్గినా ప్రతిభ తగ్గలేదు. కొండెక్కినా తగ్గలేదు! నిజానికి అందుకు ఇప్పటికీ కారణమేమిటంటే, మిగతా కాలేజీల్లో విజ్ఞానం చదివే 'భేద' అనిపించుకున్న తెక్కరర్లు కూడా మంచి ఉన్నారు.

ఆ కాలేజీలో కూడా, అన్ని పరీక్షలు జరుగుతాయి. కానీ ఒక్క యూనివర్సిటీ పరీక్షలకు తప్ప సవ్యంగా రాసిన వాళ్ళను అక్కడ వెలికి తీయలేరేమో! అయినా పరీక్షలు ఆపలేదు. ఎందుకు పెట్టున్నా రోజేపుడికే తెలియాలి.

* * *

“ఆ లేదు ఈ లేదు, నీవు రాస్తే బాగుండు”

రెండో విద్యార్థి ఇంకా ఉంటే ఏం జరుగుతుందో అని చూసుకున్నాడు.

* * *

హాస్టల్ లో కూడా విడిగా ఉండి పరీక్షలు దగ్గర కొచ్చాయని. చదివే వాళ్ళు చదువుతున్నారు. కొంత మంది చదివుతూ మిగతా వారు చదవకుండా ఉండేందుకు విశ్వప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. తెలిగించిన వారు తదలివేళారు. ఇంత కూడా వుడిక కారణం పరీక్షల రాయని వారిని ‘సస్పెండు’ చేస్తామన్న కాలేజీ సోటీనే! పరోపకార విద్యార్థులు ప్రెస్టుల మీద పడ్డారు పేపర్ కోసం కొంత మంది ప్రెస్టు మేజిస్ట్రేట్ ఒక చూసాం జేకారని కూడా పుకారు పుట్టింది.

విద్యాలాస్థా పరీక్ష రోజు పొద్దుటి వరకు ఆ రోజు పరీక్ష ఏమిటో తెలియలేదు ఒక్కరికన్నా! అవును, మరి తెలిస్తే చదివి రాయటం ఒక గొప్పా? ఇప్పుడు

కొస్తోంటే హాలు కడప మీద కాలేజీలు అంతవరకు అల్లరి చేస్తున్న విద్యార్థులంతా నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు. అంతేగాదు, నూపరవైజరుగారికి స్వాగత చిహ్నంగా ఏనుగు బాకాయ పేల్చారు కూడాను!

పాపం, అంతజబ్బు స్టీవో తస్తున్న నూపరవైజర్ తెలిసో తెలికో ‘బాబోయో’ అన్నాడు. అంత గొలుమన్నాడు. అంతే మరి, ఒకడిని విడిపిస్తే ఎంతమందో సంతోషించగలరు ఎప్పుడూ.

అచ్చు ఖర్చు కూడా ఎందుకు అని సైకిలిస్టలు ‘పేపర్లచ్చారు! వెనకన ఏముందో అని చూసేసరికి పక్క రోజు పేపరు తిప్పించి పైపు చేసి ఉంది. కొంత మంది పేపర్ కింద మిగతా సబ్జెక్టుల కొళ్ళున్న కొన్ని ఉన్నాయి.

ఇలాంటివి జరుగుతున్నాయి కాబట్టే ఆ కాలేజీకి అంత పేరేమో! దూరపుకొండలు నునుపని ఊరికే అన్నారా?

అదే ఆఖరు పరీక్ష. హాలులో విద్యార్థులు

శ్రీ యం. సీతారామయ్య

‘ఇంకా సెల రోజులేగా పరీక్షలు బాగా చదివావుట్రా?’ ఒక విద్యార్థి అడుగుతున్నాడు.

‘ఆ ఏం చదివేది. మా రూము మేట్లు చదవనిస్తేవా? నీవో!’

‘వా సంగతి నీకు తెలీదూ. అయినా ఆరుసెల పరీక్షల కేం చదవాలిరా. మన పేరు రాయగలిగితే చాలుగా?’

‘అదేమిటోయో!’

‘ఇంతవరకు అంటే ఈ కాలేజీ సంగతి నేనెరిగినప్పటినుంచి విద్యార్థులెప్పుడూ తెక్కరర్లకు ఎంతో సహాయం చేస్తున్నారు”

‘ఏం, ఏమైనా ఇంటి సామానులు తెచ్చి పెట్టారా ఏమిటి?’

‘ఫనీ మొఖం ఈ మాత్రం అర్థం చేసుకోలేనివాడివి, ఏం చదవ గలవురా? ఖాళీ పేపర్లీ ఆయన దిద్దనవసరం లేదుగా”

‘అ”

అందరి తెలివి బయటపడేందుకు తన తెలివి చూపారు గుమాస్తాగారు.

* * *

మొదటి రోజే పరీక్షల హాలు కలకలలాడుతోంది.

‘ఏమాయ్, రుబ్బావు పూర్తిగా”

‘ఆ ఇక కాల్యటమే తరవాయి. నీవు పూర్తి చేద్దారే ఆపని”

‘నీవెలా చదివావురా? వా డెప్పుడూ కోతలరాయుడేగాని, నీవన్నా నీ జం చేప్పా?”

‘ఇక్కడ ఉన్నంతవరకు. యాభైకి తక్కువ ఎందులో రావు?”

‘ఓ యబ్బు బడాయి”

చదవలేదంటే కోతలు, చదివానంటే బడాయి. మరి ఏం బదులు కోరి ఆ ప్రశ్నలడుగుతారో జేపుడికే తెలియాలి.

తీకు తాగూ జగ జగలాడే దుస్తులేసుకుని నూపరవైజరుగారు, పూర్వ పేపర్లు పట్టు

అందరూ చూడావిడిగా ఉన్నారు. పరీక్షల ఆనందం అంతా ఆ నాటిహోమరో ఆరు సెలవరకు ఆపుకోవాలాయీ పయిగా సర్వ కళలు తెలిసినవారు. ఓమూల నుంచి హాయిగా ఆనందభైరవి ఆలాపన, మరో వేపున పిల్లి అరుపులు, ఇంకోవేపుగాడిద

(47-వ పేజీ చూడండి)

నవంసకత్తెలం

అంగ సరములు బలహీనతచెంది చిన్నదైన, తిరియదాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 45 యెండ్ల ప్రఖ్యాతి చెందినది.

1 సీసా రూ. 10/ కల్టర్ వి. పి. రూ. 1-0-0.

ఆర్డరుతో రూ 1/- పంపవలెను.

డా॥ రత్నం సన్న మెడికల్ హాల్

మలక నేట బిల్డింగ్స్,
హైదరాబాద్, డిక్కెట్.

కామరం

‘ఏంరా, మధూ. లేవు దసరాకు మీ అత్తయ్యాయకు వెళ్లి కొడలును తీసుకు రారా. ఎన్నార్సని పూకుంటావురా. ఇన్నాగూ అవసరం తీరలేదని పూరుకున్నాను. ఆ కాస్తాగూడా అయి నాలుగు నెలలయి. అయినా యీ దొచ్చిన పిల్లను వాండ్లు మాత్రం ఎన్నాళ్ళుంచుకోంటారు. ఇదుగో ఫలానా రోజుకు వచ్చి తీసుకుపోవలసిందనన్నా బ్రాహ్మణుడు ఆ అత్తయ్యగారు. పిలుపు లేక పోయినా ఇక నీ అవుసరమే కాబట్టినన్నా పోయిరారా! అంది మా అమ్మ నేను అప్పుడే భోంచేసి వాకిట్లో నుంచుంచి దికిలి బడుతుంటే. వద్దు వద్దుంటుంటే ఏమోమించిపోతున్నట్లు నాకు పడేదిమిదో ఏటే మా అమ్మ పెండ్లి కాస్తా చేసేసింది. నా చిన్నతనంలోనే మా నాయన చనిపోవటం చేత, నాకింకో అన్న గానీ, తమ్ముడు గానీ, చెల్లెలు గానీ లేకపోవటంచేత, మా అక్కయ్య కాపురాని! వెళ్ళినప్పటి నుంచి యింట్లో యింకో మనిషి - అందులోనూ అడవిలో తిరుగుతూవుంటే బాగుంటుందని అనిపించేది ఆమెకు. నాకు తల్లి మీద వుండే మమకారంవల్లా ఆమె చెప్పినట్లే చేద్దామనే ఉద్దేశంతో M. A.

కొనులో చేరుతూ పెండ్లి గూడా చేసుకొన్నాను. సంబంధం గూడా నుంచిదే. నా భార్య వాండ్ల అమ్మకు ఒక్క గానీ ఒక్క పిల్ల. వాండ్ల నాన్నగూడా చాలా ఆర్థించి చిన్నతనంలోనే కాలంచేశాడు. చాలా ఆస్తికి వారసురాలు కాకపోవటమే గాక పిల్ల గూడా చాలా తెలివిలేటలు గలదని తేల్చేసింది మా అమ్మ. పన్నెండోయేటనే ఒకటి రెండు రోజులలో ఆ పిల్ల తెలివి లేటలు ఎలా గ్రహించిందో. గవర్నమెంటులో ఆఫీసరకు వారి క్రిందివారి తెలివి లేటలు కనుక్కోటానికని ఆరు నెలలు పైవిస్తారు. కానీ మా అమ్మ వాండ్లందరకన్న తెలివిగలదేమోమరి. ఆమెకు నచ్చిన సంబంధం. పైగా నాకు నచ్చకపోవటానికి ఏమీ కారణం లేదు. అమ్మ మాట ప్రోసి వేయటం చేసికేలే అని సరే అన్నాను. పెండ్లయిపోయింది. పెండ్లికి మా బంధువులం చాలామందిమి వెళ్ళాము. అటు వైపున మగదిక్కు లేదుగదా అని మర్యాదలలో కొంచెం అటూ యిటూ అయినా పట్టించుకోకుండానే అన్నీ సరుకొన్నార మా వాండ్లు. ముగా అట్టే అంతా మనకే దక్కుతుందిగదా అన్న అభిప్రాయం వుంది గనుక కట్టుకొనుకల దగ్గర గూడా ఏమీ చేయటం రాలేదు. మా అత్తగారు

ఇల్లరికపు టల్లుడికి నుఖంలేదు కాని ఆత్మరింటుకోడలు ఆత్మతో మాట్లాడదు. ఇలాటి చిక్కులో కాపురం నిలబడాలంటే అమృతహస్తం అవసరమయింది.

గూడా పెండ్లి నాలుగు రోజులూ అందరితో కలిసి మెలిసి తిరుగుతూ ‘మా కామడిదే అదృష్టం చక్కనివాడు, చదువుకున్నవాడు, తెలివిగలవాడు అయినవాడినే కుదుర్చుకుంది’ అంటూ నలుగురుతోనూ చెప్పింది. నన్ను గూడా నాలుగయిదు పాగు కలుసుకొని మాట్లాడింది. ‘బాగా చదువుకో నాయనా, మాకు యింక నీవే కొడుకి వయనా, అల్లుడివయనా. నీవు కామడూ నాకు రెండు కండ్లవంటివారు’ అంటూ చెప్పింది. నాకూ ఆ మాటలు వింటుంటే సంతోషం చేశింది. పెండ్లికి వచ్చిన బంధువు లెక్కడి వాండ్లక్కడికి వల్లిన తర్వాత నేనూ మా అమ్మ గూడా మా వూరికి వచ్చేవాము. ఎందుకోగాని మా అమ్మమాత్రం అదోరకంగావుంది. నాకూ ఆమె మరసులో ఏమున్నదీ తెలుసుకోవలసిన అనుపించలేదు. కారణం కలవులు లేవు కనుక వెంటనే మా అమ్మకు చెప్పి విశ్రాంతి పుచ్చేరాను. మర్నాడే మా అమ్మదగ్గరనుంచి, మా అత్తయ్యదగ్గరనుంచి, పుత్తరాలు. మా అమ్మ పుత్తరంలోని ముఖ్యంశాలు.

చిరంజీవి మధుకు. నీతో చెప్పకుండా వుండకూడదని నిశ్చయించుకొని యీ జాబు వ్రాస్తున్నాను. నీ వింకా రెండేండ్లపాటు చదివికేగాని యం. ఏ. ప్యాసుకావుగదా. యీ రెండేండ్లకూ కనీసం రెండువేలన్నా అవుతది. పెండ్లిలో మీ ఆత్మగారు దమ్ముడి కట్టుం గూడా చదివించలేదు. నలుగురిలో

గర్భామృతము

సమస్త గర్భాశయ రోగములకు అద్భుతముగా పనిచేయును

మోడల్ ఫార్మశీ, విజయవాడ.

ఎందుకని పూర్వజాని తర్వాత ఒక రోజున నేనే మీ ఆతిథ్యంలో 'వది నే. ఇక మనం అంతా ఒకటే'గా. నేనూ అడదాన్ని. పిల్లనాని చదువు యొక్క మీరు మాను కొండి. మా స్థితి మీకు తెలుసును. అద్దెల మీద వచ్చే నూరు రూపాయలతో యిన్నాకూ అబ్బాయిని నేనే చదివిస్తూ వచ్చాను. వాడూ తెలిగానే పరిశీలిస్తూ వచ్చాడు. యం. పి. దాకా నయినా చది విస్తే వాడే వృద్ధిలోకి వస్తాడని అను కున్నాను. అందుకే కాస్తా మాస్తావున్న చోట నం. పం. ధం చేశాను. మీరేమీ అనుకో రనుకుంటాను. పైగా మీ కిది ఒక లెక్కలోకి కాదని నాకు తెలుసు' అని అన్నాను. మీ ఆత్మయ్య వెంటనే సరే అని అనేకుం డ ను కున్నాను. కాని ఏమీ మాట్లాడకుండా వెళ్ళిపోయింది. మరలా మనం మన పూరికి వచ్చేవాడు 'వది నే, నే నడిగినదానికి సమాధానం చెప్పలేదు?' అన్నాను.

"అవునుమా. నేనూ ఆలోచించాను. నాకు పొలం పుట్టా అదీ పున్నాయి. మాశేనాం దైవరూ లేదు. ఏదో చదువు కున్నానూ చదువుకొన్నా చదువయి నాక అల్లుడే ఇంట్లో

వుంచుకుంటే అన్ని పనులూ చూసుకపో తాడు. నేరే ఉద్యోగం అదీ చేసి బాధపడ క్కలేదు గదా అని ఆలోచించాను. అంతే గాని మీవాడికి చదువుకోసరం అని నేనేమీ యివ్వవలసిన వస్తుందనుకోలేదు. మీరు చదువు చెప్పించలేనిచో చదువు మాన్పించి మా ఇంటికి పంపండి పొలం పనులూ అది విచారిస్తుంటాడు—మించిపోయిం జే మీ లేదు. అయినా యీ రోజుల్లో మనలో ఎంత చదువుకున్నా ఉద్యోగం యిచ్చేవాం దై వ్య రూ లేరాదు. ఎందుకీ యం. పి. లూ, బి. పి. లూను." అంటూ మీ ఆత్మగాడు సమాధానం యిచ్చేసింది. ఇది నా కంతమాత్రం నచ్చలేదు. ఎన్ని అవ స్థలం వడయినా నీకు చదువు చెప్పించ నిశ్చయించుకున్నాను. నీ అభిప్రాయం ఏమిటో తెలియజేస్తూ పుత్తరం వ్రాయవలసింది! రెండో పుత్తరం చదువలేనన్న కుతూహలం కలగ లేదు. అయినా ఏముందో చూడమని చదివాను. దానిలో విశేషాలు.

"చిరంజీవి మధునూదనరావుకు. నీవు చదువుకై తిరిగి విశాఖపట్నం చేరావని తెలిసినది. విజ్ఞానకోసరం ఎంత చదువు అవునరమో అంత చదువుకుంటే చాలు.

ఉద్యోగంకోసరం చదువ నక్కలేదు. ఈ రోజుల్లో మనవాండ్రెంత చదువు చదివినా ఎంత తెలివి తేలులుగా ప్యా స యి నా ఉద్యోగం దొరకటం లేదు. గౌరవంగా జీవనం చేయటానికి వీలులేదు-చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలు చేస్తూ బస్టిలలో అవస్థ పడవల సిన అవస్థ నీకు లేదు. నీవు నీకున్న స్నాక్సు చదువుకొని ఇల్లు చేరవలసింది హాయిగా నా ఆస్తి నే నీ ఆస్తిగా ఎంచుకొనిని సక్రమంగా మేనేజి చేసుకోన్నచో అంద రకు సౌఖ్యంగా వుంటుంది. మా చిన్నని వదలి నేనూ వుండవచ్చులేదు. బస్టిలలో నీవు అవస్థపడ నక్కలేదు. మగదిక్కు లేక నేనూ యిబ్బందిపడనక్కలేదు. ఇంటి మనిషిగా నీవు పొలం అదీ మాస్తావున్న చో మనకు వచ్చే అయితే జాలోగూడా లోటుం డదు. అన్ని విధాలా అందరూ సుఖం గా వుండవచ్చును. వృధాగా పరిశ్రమలో సర మని ఆరోగ్యం పాడుచేసుకోవద్దు. అదీ గాక మీ అమ్మగారుగూడా నీ చదువు

మా ఆత్మయ్య పానువల్ల ఆమెకు సుఖం, మా అమ్మకు కష్టం అని గ్రహించుటకు నా కంతోనేపు పట్టలేదు. కాని మా ఆత్మయ్య వ్రాసినదంతా నిజమూ. ఎంత డబ్బో తగ లేనీ రాబ్రింబకూ కష్టపడి డిగ్రీలు పుచ్చు కుని ఉద్యోగంకోసం నానా యాతనపడి ఎన్నో అవస్థలతో ఉద్యోగం చేయటం చేసి! డబ్బుకోసర మేగదా. అడబ్బు యీ దొంగ తిరుగుసుమార్గా లవేమీ లేకుండా సుఖ పుగా లభ్య పడుతుం జే మార్గం మా ఆత్మయ్య చూపిందికదా. ఆమార్గం ఎందుకు అనుసరించగూడదు. దీనివల్ల లాభమేగాని నష్టమూ కనుబడుటలేజే. ఆత్మగారింట్లో వుండిపోవటం అధమం అని శైద్ధలం బారు. మా ఆత్మగారందరి మాదిరిగా కను బడుటలేజే. నా సుఖంకోసం నుంచి నల హా శే యిచ్చింది. పయిగా నన్ను కాదని ఆమెమాత్రం ఏంజేస్తుంది. ఒక్క గానీ ఒక్క మాతురు. నేను సుఖపడితేనే ఆ మాతురుకూ సుఖం, మా యిద్దరి సుఖమే

ఆమెకూ సుఖం. అటు వంటపుడు నాశేమీ కష్టం వుండగూడదు. ఇంకో వి య కం. నా కల్ల మా అమ్మ సుఖపడవలె కనుకుంటుంది. అట్లాగే నా భార్య కల్ల వాండ్ల

అమ్మ సుఖపడవలె కనుకొనుటలో తప్పేమి? మా అమ్మ సుఖం నాకంతో-వాండ్రమ్మ సుఖం నా భార్య మా ముఖ్యం. అయినా నేను లేకపోయినా మా అమ్మకు కష్టమేమున్నది. నెలకు నూరు

"మేల"

కోసరం ఇబ్బంది పడుతుండేమా. ఆమె కన వసరంగా ఇబ్బంది కలిగించవద్దు. ఆమె కిబ్బంది అని తలచిన మరుక్షణం నీ చదువుకు న్య నీచెప్పి, ఇక్కడకు రావలసింది. నీ చదువుకోసరం నేను సహాయపడి నిచ్చ గింతలేదు. ఎందుకన ఆ చదువు అనవసరం అని నా అభిప్రాయం. దీనికి మరోలా అనుకోవద్దు. నీ ప్రియమయిన కామడు జేమం."

రెండో పుత్తరం చదివిన తర్వాత మన శంతా కూన్యం అయింది ఆ పుత్తరాలను అవతలపాతేసి కూనాకాకాలోకి చూస్తూ వదుకున్నాను. ఎంతసేపటికీ నిద్రపట్టదు' ఏమిటి యీ చిత్రం. నామీద అంత ప్రేమే వుంటే మా ఆత్మగాడు నా చదువు కండుకు పాయవడగూడదు. చదివి పుద్యోగంచేసి మా అమ్మను సుఖపెట్టుదా మని అనుకొన్న కలలన్నీ ఏమిగాను. ఒకచేక నేనే మా ఆత్మగారింట్లో వుండిపోతే నాకు సుఖముండునా. ఒకచేక నేను సుఖపడినా మా అమ్మ గలేమి? ఆమెను వదిలి నేను ఆత్మ గారిం చేరటం ఎటా? ఆమెకు కోడల కావాలని నేను పెండ్లిచేసుకున్నాను గాని మా ఆత్మయ్యకు అల్లుడులేదని గాడుగదా.

32 సంవత్సరముల అనుభవముగల
రెడ్డి అండ్ కో., వారి
 (రిజిస్టర్డ్)
కుష్టు, బొత్తి, సుఖ రోగోచి
 చికిత్సలకు నేడే సంప్రదించండి.
 నకలుమందులు చూసి మోస పోకుదు
 అన్నిభాషలలో కేట్లాగు ఉచితము.
హైదరాబాద్: రెడ్డి అండ్ కో.,
గోపాలపురం.
 (హక్కు గోదావరి)
 బ్రాంచిలు: నెల్లూరు, బెజవాడ, రెజిమండ్రి
 సికింద్రాబాద్, తిశాఖపట్నం, బరహంపురం,
 మొదలగు పట్టణములలో.

రూపాయలు వస్తువి. నాకు దమ్మిడి యాయ నక్కలేదు. అది పెట్టుకొని ఆమె ఇష్టం వచ్చినట్లు వుండవచ్చును. పుణ్యక్షేత్రములు సేవించవచ్చును. నాదగ్గరకు రాన చ్చును. లేక హతురు దగ్గరకు పోవచ్చును. నాచదువుకోసం యిహ ఆమె కష్టపడ నక్క లేదు. ఒక వేళ నేనూ నా భార్య వుద్యోగం చేస్తుంటే కోడలు ఆమెను సరిగా చూడకపోవచ్చును. అప్పుడయినా మా అమ్మకు కష్టమేగదా. పెంచి పెద్దవాడిని చేస్తే నాకు సుఖం లేకపోవటం అలాగుం డినా ఇంట్లోనే నాకు స్వతంత్రం లేదని ఆమె అప్పుడనుకోవలసిందే గదా. నేనే మా అత్తగారింట్లో వుండిపోతే ఆమెకా రెండు అక్కలేదు. ఆమె స్వతంత్రానికి ధంగం వుండదు. కోడలుగూడా అపుడు ఆమెను ప్రేమతో చూచుటకు వీలుం టుంది. ఇలా ఆలోచిస్తూంటే నిద్రరాలేదు. చివరనే లేచి తెలువేశాను. గడియారం అప్పుడే 12 కొట్టింది. కలం కాగితం తీసి సమాధానాలు వ్రాశాను.

‘పూజ్యారాలయన అమ్మగార్ని, నమస్కారములు. నీవు త్వరం చేరింది. మా అత్తయ్య గూడా ఒక వుత్తరం వ్రాశింది. నా చదువును గురించి నీవు కష్టపడటం నా కిష్టం లేదు. చదువుకోసరం అని అత్తయ్యను బ్రతిమిలాడటం గూడా వద్దు. నేను ఇక చదువుకు వ్యస్తీ చెప్పినట్లే. నాలుగయిదు కోళ్లలో అక్కడికి వచ్చి అన్ని సంగతులూ చూట్టాడుతాను. ఇప్పటికింటే’ అని ఒక వుత్తరం పూర్తిచేశాను.

‘పూజ్యారాలయన అత్తయ్యగార్ని నమ

స్కారములు. మీ వుత్తరం చూచాను. మా అమ్మగారు మీతో ముచ్చటించిన విషయములూ మీరిచ్చిన సమాధానమూ గూడా తెలుసుకొన్నాను. పరిస్థితులన్నీ పరిశీలించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను. త్వరలోనే మీ దగ్గరకువచ్చి చూట్టాడుతాను. సాభాగ్యవతికి నా శీస్సులు—’ అని రెండో వుత్తరం ముగించాను.

మర్నాడే కాలేజీలోని స్నేహితులందరి దగ్గర కెలవు తీసుకొని చూట్టా ములే కట్టి మా వూరికి బయలుదేరాను. ‘వివాహోవిద్య నాకాయ’ అన్న ముక్త సార్థకం చేశావురా అని మాత్రం అన్నారు నా స్నేహితులు. వారితో నా కింకా విమిషి. చదువుకుంటున్నంతకాలమే వాయా నేనూను. తర్వాత ఎవరి దోవ వారిదే. ఆ స్నేహితిం వృద్ధి పొంది ఉపయోగపడేది నూటికి కోటికి ఒక్కరోజే. అయినా నాకు నా చదువు కొన్న కోజల నాటి స్నేహితులు బహు తక్కువ. అందువల్ల వారి సలహాలంటూ ఏమీ లేవు. పైగా వారితో నా గృహవిషయములు ప్రస్తావించనూ లేదు. ఎవనికాపురం వానిదే. ఎవరి కష్టములు వారిదే. ఒకరి సలహా అంటే నాకు మంట. మనకు తెలియకపోతేగదా ఒకరిని సలహా అడగటం. అందువల్ల యీ విషయములో నాకన్నీ అద్దంలో చూచినట్లు తెలిసిన విషయములే. దీనికి ఒకరి సలహా ఏముందీ. ఎందుకురా కాలేజీ మానటం అంటే ‘చదువు చాలించా’ ‘శోయ’ అని మాత్రం అన్నా. అంతే. మా అమ్మతో అన్ని సంగతులూ చెప్పాను. ఆమెకు మాత్రం నేను చదువు మానటం యిష్టంలేదు. ఏ యిబ్బంది లేదు. చదువుకో నాయనా అన్నది. కాని నేను నా ఉద్దేశ్యాన్ని మార్చుకొన్నాను. ఆమె గూడా మరి బలవంతం పెట్టలేదు. ‘అబ్బాయీ. నీవు పెద్దవాడివయ్యావు నీ ఇష్టం. నీకు నచ్చే కోజలు దాటిపోయినవి.’ అని మాత్రం అన్నది. నాకోమాటలు కొంచెం

కష్టం కలిగించినా నిజము చూట్టాడింది మా అమ్మ.

‘అయితే యిప్పటినుంచే నీవు మీ అత్తగారింట్లో ఉండిపోతావా’ అని అన్నది. ‘లేదమ్మా. ఒక సారి పోయి ఆమెతో చూట్టాడి వస్తాను’ అని చెప్పతూ మా అత్తగారురు బయలుదేరాను. ఉత్తరం వ్రాయకుండానే వీలువు లేకుండానే వెళ్లాను. వీలుచుట నేనున్నది. నా పనిమీద నేను వెళ్లాను. వాకిట్లో ఎవరో స్నేహితులతో కబుర్లు చెబుతున్నది కాము. నన్ను చూడంగానే ఎక్కడి ఆమ్మాయిలు అక్కడికి పోయినారు. కాము మాత్రం లోపల దాక్కున్నది. ఇంట్లో బాండ్లమ్మ లేనట్లున్నది. నేనే లోపలికి పోయి ‘కాము’ అని పిలచాను. కాని సమాధానం లేదు. అక్కడే ఒక మంచంవుంటే వాలుకు కూర్చున్నాను. ఏమి చేచుమా. చూట్టాడలేదు. మూగనోమే మన్నా పట్టిందేమనంటే నేను రాక ముందు వీలలతో చూట్టాడుతూనే వుండే అనుకుంటుంటే మా అత్తగారు వచ్చింది. ‘ఒహా, మహా! ఎప్పుడు రావడం. ఒక వుత్తరంముక్కు వ్రాస్తే స్నేహముకు బండి పంపేదాన్నే’ అంది.

ఆ. ఎందుకులే. నా కిది క్రొత్త చోటు కాదు గదా. అయినా మీ అమ్మాయి పలకడం అన్నా. ‘ఆ. ఇది పల్లెటూరుగదా. వీలలకు సిగ్గుకుట. ఇప్పుట్టింటి చూట్టాడితే ఎగతాళి చేస్తారు. సరే కానిస్తానానికేరే, భోంచేస్తున్నాని’ అంటూ లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

భోజనాలనీ అయినవి. ఆరాత్రిదాకా మళ్ళీ నా భార్య నాకు కనపడితే ఒట్టు. మా అత్తయ్యతో అన్నా. ‘ఇలాగయితే ఎలా అత్తయ్యా ఎంతసేగయినా నలుగురువున్న పుకు సిగ్గుపడవచ్చుగాని ఇంట్లో యింకెవ్వరూ లేనపుడుగూడా సగ్గయితే ఎలా. నేనూ చదువుకొన్నవాడిని. నాకు సిగ్గుంటే భయంలేదు. ఇంట్లో చూట్టాడటానికి మరెవ్వరూ లేరయిరి. మీరు మీ అమ్మాయితో చెప్పిమాడింది’ అనిమాత్రం అన్నాను. రెండుమూడుకోజలు గడిచినవి. తేళ్ళు టిఫిన్లు—భోజనాలూ తప్ప మరేంలేదు. పాతేమి నాతో ‘బాబయ్యా, పోలాలూ చూడతారండీ సీతాయగా పోజాం’ అన్నాడు. ‘పోయిమాసిరా నాయనా’ అంది అత్తయ్య. ఏదో ఆ పోలం— యీ పోలం అతీయి నీ చూడటం అయిపోయింది. కాని ఇంట్లో నాతో చూట్టాడకపోయినా కనుపించటం గూడా మానేశింది కాము. నేను వాకిట్లోవుంటే

గనోక్స్

అన్ని సెగలకు గంటలలో గుణము

ఈశ్వర పార్వతి రాజమండ్రి.

మెరిల్

చాలామంది
బైబియాటరీ రేడియో.

బుష్

బ్రిటన్ బెప్టుకరెంటు &
బైబియాటరీ రేడియో.

డిస్ట్రి బ్యూటర్ల:

నారాయణ్ రేడియో స్టోర్సు

త్రాకం కోట, కవర్నలు కేట, తెలంగాణ 2.

ఎవరేడి బ్యూటరీలు నమ్మకమైనవి ఎల్లప్పుడును దొరకును.

తను ఇంట్లో. నేను ఇంట్లోకి పోతే తను దొడ్లోకి. ఇది నాకేమీ బాగుండలేదు.

మా అత్తయ్యతో మళ్ళీ అన్నాను. తల త్రయ్యి, చదువుకు స్వస్తి చెప్పాను. ఇక్కడేవుండి అన్ని విధాలా మీకు సహాయ పడదామనే నిశ్చయించుకున్నాను. కాని మీ అమ్మాయి ఇంత సిగ్గుగావుంటే యీ యింట్లో యింకో గడియ వుండేదిలేదు' అన్నాను. 'అబ్బాయీ మధూ, అంత లొందరయితే ఎలా నాయనా, కొంత పెండ్లికూతురు చనువుగా మగనితో మాట్లాడుతుందా. ఆ అక్కరా తీరాక, నే నొద్దన్నా నువ్వొద్దన్నా వూరుకుంటుందా.' అని అన్నది అత్తయ్య. 'సరే, ఆ అవుసరం ఏదో తీరినాకనే మళ్ళీ వస్తాను' అని చెప్పి మా అక్కయ్యగారూరు వెళ్ళాను.

నాకు మా అక్కయ్యలంటే చిన్న పుటినుంచీ అదొక ప్రేరేపణ. పయిగా మా అమ్మమాటకన్నా ఆమె మాట అంటే భయమా, భక్తిను. ఆమె కాపురానికెళ్ళి విదారేండ్లయింది. ప్రతి కెలవులకూ నేను మా బావగారూరు వెళ్ళేవాడిని. మా బావ ఆ వూరి స్కూలుకు హెడ్మాస్టరు. వన్ను చూడంగానే మా అక్కయ్య సంబరపడేది. నా కేమేమి యిష్టమో అవన్నీ చేసి పెట్టేది. నా పెండ్లియినాక మా అక్కయ్యగారూరు వెళ్ళటం ఆడే మొదటిసారి. మామూలుగానే మా అక్కయ్య సంతోషంగా నన్నా హ్యూనించింది. ఎక్కడినుంచిరా తమ్ముడూ రావటం అని అడిగింది. 'అత్తగారింటినించే' అన్నాను. 'అవునో, కింద్రికాంగానే అత్తగారూరు ముందూ, మావూరు తర్వాతాను' అని అన్నది. నాకు కొంచెం యిదనిపించింది. 'అయినా నిజమేలే. అసలు రావటం మాని వెయ్యలేదు.' అని మళ్ళీ అనేసింది. 'అక్కయ్యా, ఆమాట రెండుకే, నేను ఎందుకురావటం మానేస్తాను?'

'ఆ, ఎలాగయినా మీ అత్తగారు లక్షాధికారు. నీ భార్య లక్షాధికారులు. భాగ్యవంతుడవయిపోతివి నీవును. మేము కనపడుతామో అని అనుమానం.'

'ఎందు కక్కయ్యా, వన్నిట్లా చెప్పి పొడుస్తావు.'

'తమ్ముడూ, నీవు చిన్నివాడివి. నీ లొక అసభవంలేదు ఇన్నాటూ చదివినది చదువు ఇకముందుకే అనుభవం.'

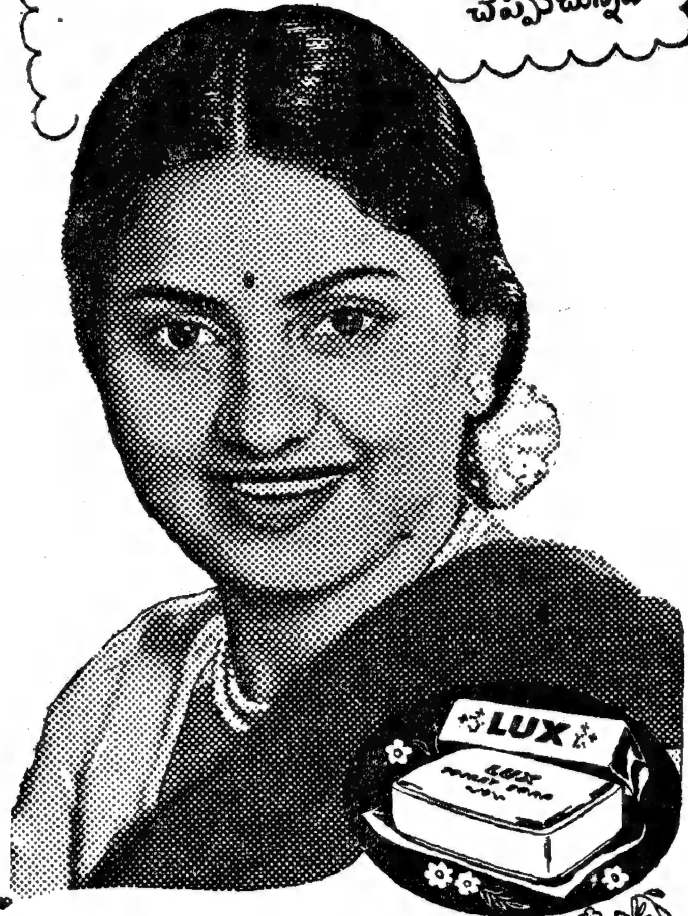
'ఏమిటక్కయ్యా! నీ మాటలు నాకు ఘరిగా అర్థం కావటం లేదు. ఇవిలే ఘరిగా చెప్ప. ఈకాకే—'

'ఆ, ఏం లేదు. నీ కింద్రికాకే

మా కాను. మీ అత్తగారికి గర్వం. నీ భార్య సంగతి యింకా తెలీదు. నీవు గనక జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించకపోతే కష్టపడుతావు. పయిగా నీ జన్మ వృధా చేసుకుంటావు. నీకు చెప్పవలసినది చాలా

వుంది. అయినా నీవు తెలివితక్కువ వాడవు గాదు. బి. ఏ. దాకా చదువు కొన్నవాడివి. కనుక కొన్ని సంగతులు చెప్పకుండానే వదిలేస్తున్నాను.' 'అక్కయ్యా, నీ మాటలు నాకేమీ

"నేను
లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బుతో
నా చర్మమును రక్షించుకొంటాను"
అని మంగళం
చెప్పుచున్నది

మనోహరమైన సువాసనతో గుడిసే ఈ తెల్లటి చర్మ
సబ్బుతో మీ చర్మమును మనోహరముగానుంచుకోండి!

సినీమా తారలకు సౌందర్యము నిచ్చు సబ్బు

LTS. 326-X30 TL

బోధపడుటలేదు. ఆ సలు సంగతులన్నీ తెప్పవే?

“అ. ఏముందిరా తమ్ముడూ. పెండ్లిలో ఎందుకులే అని నీతో కొన్ని సంగతులు చెప్పలేదు. మీ ఆత్మయ్యగారికి మన అమ్మంటే లక్ష్యమే లేదు. ఇక నా సంగతి ఏదో నీ వొక్కడవే నాకు, నే వొక్కడానినే నీకును. అటువంటపుడు అడవిదడ లాంఛనాలయినా జరపమని అమ్మ అడిగితే ‘వూరుకొండి’ అని అన్నది మీ ఆత్మగారు. ఇవలవాండ్ల మనసుకుంటాలో అన్న తెంగ ఆమెకు లేనేలేదు. నీవీ పరిస్థితులలో ఆమెతో జాగ్రత్తగా మసలుకోవలెనుమా. నీ ఒక్కడి నుఖమే చూసుకున్నచో అమ్మ విచారపడవలసివుండును. నాకు ఏదో అండగా వుంటావనుకున్నాను. నీ భవధాన్యము లేమీ అక్కర్లేకపోయినా

అవసరంలో ఆదుకోవలసినవాడవు నీవు. నీ ఒక్కడి నుఖం చూసుకొని మీ ఆత్మగారింట్లో వుండిపోతే ఇవా మాకు నీ వల్ల ప్రయోజనమే లేదు. అందుకే నీవు కొంచెం ఆలోచించి మరి ప్రవర్తించవలసిందిగా చెబుతున్నాను. మనిషయినవాడు స్వయంపోషకుడుగా వుండవలెగాని ఒకరిమీద ఆధారపడరాదు. అది నీకు మాకుగూడా గౌరవం. అంతేగాని చదువు మానేసి ఆత్మగారింట్లో విందులారగిస్తూ వారికి సేవచేస్తూ కాలగడపడలచి నటయితే ఇక నే నెప్పుడలసింది లేదు. నీవు వివలసింది లేదు. ఇప్పుడు నీపయిన ఎంత ప్రేమ తోనిశించినారాను రాను నీకు నీ ప్రతుకుపయినే రోత పుట్టుకొచ్చేస్తుంది నీవు వాళ్ళయింట్లో వుండిపోతే. నీకు యిప్పుడు గాకపోయినా, మరి కొన్నాళ్ళకయినా ఆ యిబ్బందులు తెలుస్తవి. నీకు స్వతంత్రం అనేజేవుండదు. పయిగా నీ భార్యకు గూడా నీమీద గౌరవుంటుందా అంటే అది అనుమానమే. నీకి విషయాలన్నీ తెలియక ప్రస్తుతంలో నుఖమే అని నీ గిచ్చి తర్వాత ప్రమాదం కుమా. నాకు తోచిన విషయాలు చెప్పేవాను. నీకు కొంచెం కష్టం కలిగినా నిలకడమీద సత్యము నీకే తెలియగలదు. అని ముగించింది మా అక్కయ్య. నాకు తలవంగిపోయింది. నా చదువు నివృత్తయ్యాననం అని ఆనాడు తెలిసింది. ఏమీ తదుకని మా అక్కయ్యకు ఇంత లోకజ్ఞానం ఎక్కడిదా అని నా కాళ్ళర్యం చేసింది. ఆమెతో జరిగిన సంగతులన్నీ చెప్పాను. చదువుకు స్వస్తి చెప్పిన సంగతి చెప్పాను. ‘ఏమీ ఫర్వాలేదు. తమ్ముడూ. వి. వి. వాకా చదువు కొన్నావు. ప్రయత్నంచేస్తే ఏదో వుద్యోగం దొరక్కపోదు. నీవు కష్టపడి నీరక్కల మీద తెచ్చుకొనేది పదిరూపాయలయినా ఆ పదిరూపాయలకు నీ యిష్టంవచ్చినట్లు చేసుకోవచ్చు. కాని మీ ఆత్మగారి అభిమీద వలకునేలు తెచ్చి నా నీకా స్వతంత్రంవుంటుండేమో బాగా ఆలోచించుకో’ అన్నది. మా అక్కయ్యకు నా కృతజ్ఞత తెలిసి మర్రాజే మా పూరు చేరాను.

మా అమ్మతో జరిగినదంతా చెప్పాను. అక్కయ్య బుద్ధి చెప్పిందన్నాను. కాని మా అమ్మ యిలాగన్నది. ‘అబ్బాయీ. నీ కొకరు చెప్పటం నీవు వివలంగాదు. నీకు తోచినట్లు చేసి నీ నుఖం చూసుకో. నీవు నుఖపడితే నీ గదా తర్వాత మా నుఖం. నీవు నుఖపడవలెనని నేనీ పెండ్లి చేశాను గాని నీవు కష్టపడవలెననిగాదు. అక్క

య్యకు నీవు ఒరగ తెట్టాల్సిందేమీ లేదు. పామెత కన్నడగాని యీ రోజులలో అక్కచెల్లెండ్రను విచారించే వారెవరు? ఇవానాగురించి నీవు తెంగ పెట్టుకోవద్దు. కాళ్ళూ చేతులూ సరిగా వున్నంతకాలం నాకొకరుచేయ నక్కర్లేదు. ఏదో చిలకా గోరంకల్లాగా మీ రిద్దరూ కలిసివుంటే నాకే చాలు. ఇక్కడ నయినా నా సే. మరక్కడనయినా సే. అని మాత్రం అని వూరుకొంది. నేనుమాత్రం ఆత్మగారింట్లో వుండే ఆలోచన పూర్తిగా మనివేశాను. ఉద్యోగాని కని విశ్వప్రయత్నాలు చేసి చివరకు మా పూర్వోకే ఒక బ్యాంక్ లో వంద రూపాయలకు సమాప్తగా కుదిరాను. ఉన్న పూర్వో ఉద్యోగం కనుక, అదై కొంపలబాస లేదు కనుక ఆటే కష్టమనిపించలేదు. ఇలా ఉద్యోగంలో ప్రవేశించిన సంగతి మా అక్కయ్యకు ఆత్మయ్యకు కూడా తెలియజేశాను. మార్చి నున్నట్లు ప్రాసినవాండ్లవరూ గాదు. ఇలా ఆర్పిలయినాక ఒక రోజు మా ఆత్మగారి పూరిమంచొక బ్రాహ్మణుడు వచ్చాడు. నా భార్య పెద్దమనిషయినట్లు కాంతి చేసుకపోవలసినట్లు కలుగుపెట్టారు. మా అమ్మ నేను చెల్లి ఆతరింగం అంతా పూర్తిచేసుకొని సంధానానికి ముహూర్తం గూడా పెట్టుకొని వచ్చేకాం.

ఆ ముహూర్తానికి నేను మా అమ్మ మా అక్కయ్య మాత్రమే చెల్లెం అడంబరాలవ్వ విధి వద్దని ముక్తసరిగా ముహూర్తానికి. ఆ అవసరం కూడా తీర్చుకున్నాను.

ఆ తారినరకు నా కామ సంగతి దాని మనస్సులోని అభిప్రాయం నాకు తెలియ. నేను వుద్యోగంలో ప్రవేశించాననీ, ఆ ఉద్యోగంలో నేవుండి తవితం గడవ నిశ్చయించుకున్నాననీ చెప్పాను. ఆమె నవ్వి పూరుకుంది. నీ అభిప్రాయం విమలని అడిగాను.

‘నా అభిప్రాయంతో మీ శని నని’ అని అన్నది.

ఒక గంటలో యావ్వనము
కామ సంభవే

డాక్టర్. పంపాకపంపా నిర్మించి
సావరేనిది. విరాళతెనిన వృద్ధులయింది
కీ. ఉత్సాహము విచ్చును. ఉ. 2.8.9

మదన మంజరి పార్శ్వనీ

184. 3వ భాగము. మద్రాసు.
విజవాడ-ప్రింట్ చేసినది. పాల్వ పార్శ్వ
రావు. రామండ్రి-కళ్యాణరావు & కో.
మెన్ రోడ్డు వెల్లూరు; ఆర్య పార్శ్వనీ.

భారత ప్రశస్తి

ప్రీల అరాగ్య భాగ్యానికి

లోధ్రా

కెసరికుటేరం విమిటేడ్ మద్రాస్

'అ. అలాగాదు. మనం భార్యభర్తలం నుక మనం ఒకరి అభిప్రాయాలను ఒకరు తెలుసుకొని వాటి ప్రకారం నడుచుకోవలెనుగదా.'

'సరే, నా అభిప్రాయం ప్రకారం మీరు నడచుకోవలెనా?'

'యీ ప్రశ్న లేదుకు. నే నడిగిన దానికి సమాధానం చెప్పరాదా.'

'అయితే నా కేమీ అభిప్రాయం లేదు. మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చేయండి. మీ యిష్టమే నా యిష్టం.'

'అయితే నీవు నాతో వచ్చుటకు సిద్ధమేనా?'

'అంటే నేను రానని మీకేమన్నా అనుమానమా?'

'అబ్బా. నన్ను వినిగించక నే నడిగిన దానికి నూటిగా చెప్పరాదా?'

'అదేమిటండీ అడగరాని ప్రశ్న లదు గుకూ నూటిగా చెప్పమంటారు మీతో రాకపోలే నే నిక్కడేం చేస్తాను!'

'అడిగాదు కామూ నే ననేదీ, మీ అమ్మ నన్నిక్కడ వుండిపోమన్నట్లుంది. నే నిక్కడుంటే నువ్వుక్కడే వుండవచ్చునని ఆమె అభిప్రాయం. నాతో వస్తే నీ కిక్కడి సౌకర్యా లుండవు. కష్టపడవలసి వస్తుంది. అందుకని న న్నిక్కడే వుండి పోమమని నీవు గూడా అంటావేమనని నా అనుమానం' అన్నాడు.

'ఏమండీ మీరు! మీ రిక్కడుంటే మీకేం గౌరవం వుంటుంది. నా కిక్కడుంటే ఏం గౌరవం ఉంటుంది. మీరు మీ రున్నచోటనే వుండాలి. నేను మీ దగ్గరకే రావాలి నా దగ్గరకు రావలెనని మీరు పెండ్లిచేసుకోలేదుగదా. నయం- మా అమ్మమాటలు విని మీరిక్కడే వుండిపోలేదు. ఎప్పుటికయినా మనం చేరుగా వుంటేనే మనిద్దరకూ గౌరవం. ముఖానికి కన్నానికి అంతేమందిందీ! నాకు అన్నీ ఒకటే. మీతోపాటే నేనునూ. మీరు రమ్మన్న పుడు రావటానికి సిద్ధమే' అన్నది.

'ఆ మాటలు వింటుంటే నాకు పట్టరాని నంతోడం కలిగింది. నిరాశతో గూడిన మనస్సుకు కాంతి కలిగింది. ఇన్నాగూ మాట్లాడని మనిషి ఎన్నో విండ్ల వరిచయం గల మనిషిమిదిరి ప్రస్తావించినందుకు ఆశ్చర్యం కలిగింది.

'అయితే కామూ. ఇన్నాగూ యీ మాట లెక్కడికి పోయినవి. నే నేమన్నా మారానా యీ రోజున' అంటూ దగ్గర చేరాడు. 'అ. మీకేమీ తెలివండీ. సిగ్గంటూ లేకుండా అడవి మగారితో మాట్లాడ కూడదు. వయిగా కావరానికిరావ

పుడు అసలే మాట్లాడకూడదు. మరిపాటి తెలుసుకోలేకుండా వీ. ఏ. ఎటూపూన యారో' అంటూదగ్గర చేరింది నా కామూ.

మాదునిద్రలూ అయిపోయాక నా భార్యను నావెంట పంపమని అడిగాను నా ఆత్మయ్యను. 'అబ్బాయీ, ఇప్పుడేం తొందర. తిర్వాత మంచితో నా మని పంపిస్తాలే. నీవు వెళ్ళిరా అంది. సరేనని వచ్చేశాను. నాలుగు నెలలయినా మా ఆత్మయ్య నాభార్యను తీసుకరాలేదు. ఇంతలో నాకు రెండు వుత్తరాలు. ఒకటి మా ఆత్మయ్యదగ్గరనుంచి.

'చి! మధుమాదనరావుకు, నీవు పుణ్య గం మని వేసి ముచ్చంటికి వచ్చేయవలసింది. మా అమ్మాయి అక్కడికి వచ్చి కష్టపడ లేదు. నీవు వచ్చేవరకూ మా అమ్మాయిని అక్కడికి పంపేది లేదు' రెండవది.

'ప్రియమైన శ్రీవార్కి, నమస్కారములు. మీరు వచ్చి నన్ను తీసుకపోవలసింది. మా అమ్మ నన్ను పంపుప్రయత్నిములో లేదు. నేనే వర్తమాను అది బాగుండదు. నా కిక్కడ యింకో గడియ వుండ బుద్ధివుట్టుటలేదు. మీద విషయములు

నేరలో చెప్పెదను. బ్రాయలేను. నా కామూ.'

ఆ వుత్తరాలు చదివి యింటికి వెళ్ళి ఏవో నాలుగు మెతుకులు నవలీ నాకిట్లా మంచమీద నడుంనాల్చాను. మా అమ్మ కింకా సమాచారం చెప్పకముందే ఆమె వచ్చి నన్ను పైబిధంగా ప్రశ్నించేటప్పటికీ నాకు మా అమ్మ ఆరోజే ఎలా నాతో యీమాట లన్నదా అనే ఆశ్చర్యం కలిగింది.

'అమ్మ, ఆత్మయ్యగారు అమ్మాయిని పంపరట. నేనే అక్కడికి పోవలెనట.

యీరోజే వుత్తరం వచ్చింది.'

'అ, కంపక ఏంజేసుకుంటుంది!'

'ఏమో. నేనుమాత్రం పోయి తీసుకరాను. ఆమె పంపిస్తుందో, అదే వస్తుందో చూసామని అనుకుంటున్నాను.'

'అదేమిటిరా, ఎవరి సాత్తుకోసం వాండ్లే వెళ్ళాలి. రేపు దసరాకి పోయి తీసుకరారా.'

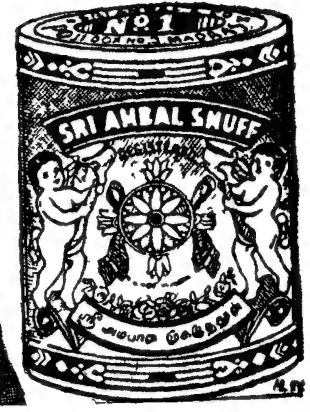
'అ. నాకు భార్య అవసరమయితే, భార్యకు నే నవసరంకానా ఏం?'

'సరే. కాని ఆ పిల్ల స్వతంత్రించి ఎలా

(36-వ పేజీ చూడండి)

శ్రీ అంబాల్

అభిసరస్ నస్యము

1. కుంభము దిన్నె లలో అన్ని చోట్ల వారకును.
శ్రీ అంబాల్ అండుకంపెనీ,
రేపాలె పేట నెం. 2. మదకాను.

బిమ్మలిలి

★ బ క్క వా డు - వ స్తా దు ★

“ర వి”

కండలు తిరిగిన వస్తాడు
గరిడీ త్రిప్పచు నుండంగ
కజ్జకు తగిలిన రాయొకటి
గగన మార్గమున కెగసింది.

చక్కగవచ్చి ఆరాయి
ప్రక్కన కాపురమున్నట్టి
బక్కవానికి తగిలింది
బొక్కెడు రక్తం కారింది.

బక్కప్రాణి కడబట్టింది.
గ్రుక్క త్రిప్పకొని లేచాడు,
పండ్లు పటపటా కొరుకుచునూ
వస్తాదింటికి వచ్చాడు.

“ఎంతటి వస్తాడైతే నేం
యింతటి పొగరానీ” కనుచు

తలుపుతట్టి మరి పిలిచాడు
తంతానంటూ లేచాడు,
దడదడ లాడుచు వస్తాడు
తలుపులు తెరచి చూచాడు,
బక్క ప్రాణియని గ్రహించి
చొక్కాచేతులు మడిచాడు.
గడగడ గడగడ బక్కోడు
వడకసాగెను బక్కోడు
చేతులు నలుపుచు బక్కోడు
చిన్నగ యిట్లనె బక్కోడు,
‘మీ యింట్లోపలి రాయొకటి
మా యింట్లోపల చచ్చింది
అప్పగింతమని తెచ్చాను”
అంటూ చల్లగ జారాడు.

చాక్లెట్ బేరీ బిన్

బొమ్మరిల్లు సీరియల్

11

“లోపలికిరా,” అని ఆవిడ ఆహ్వానించింది. నేను లోపలికి వెళ్లాను. “ఆకుర్చీమీద కూర్చో”

కూర్చున్నాను. నన్ను నఖశిఖి పర్యతం ఆమె పరీక్షగా చూసింది.

“నీ పేరేమి టమ్మా?”

“సారా విలియమ్సు,” అన్నాను. (సారా అనేది ఆడపేరు)

“ఎక్కడా మీ ఇల్లు? ఇక్కడికి దగ్గరేనా?”

“కాదండీ. హూకర్ విల్ అని ఇక్కడికి వచ్చి మైళ్లుంది. అక్కణ్ణించి వచ్చాను. బాగా అలిసి పోయాను.”

“ఆకలిగా కూడా ఉన్నట్లున్నావు. ఆగు, ఏమన్నా పెడతాను.”

“లేదండీ. ఆకలిగాలేదు. ఇక్కడికి రెండుమైళ్ల దూరంలో ఒకశృంగిని దగ్గర ఆగాను. వాళ్లు పాపం నాకు భోజనం పెట్టారు. మా అమ్మకి జబ్బుగావుంది. ఇంట్లో ఒక్క సెంట్ డబ్బుకూడా లేదు. అందుకని మా మామయ్యతో చెబుదామని వచ్చాను. మా మామయ్యపేరు ఆబ్బర్ మూర్. ఈవూరికి అటు చివర వుంటున్నాడట. కాని ఈవూరు నే నెప్పడూ రాలేదు. మా మామయ్యనికూడా ఎప్పడూ చూడ లేదు. బాకు తెలుసా ఆయన?”

“ఉహూ. తెలియదు. నే నిక్కడికి కొత్తగా వచ్చాను. ఇంకా అందరితోనూ పరిచయం కాలేదు. ఊరి అవతలచివర అంటే చాలా దూరంవుంది. ఈ రాత్రికి ఇక్కడే పడుకో. చీకట్లో ఏం పెడతావ్? రా. నీ గొంతు విప్పి ఇంకోటి తొడుగుతాను.”

నేను గాబరాపడ్డాను. “వద్దండీ. కానీపు కూర్చుని వెళ్లిపోతాను నాకు చీకటంటే భయంలేదు,” అన్నాను.

ఆవిడ నన్ను ఏమైనాసరే ఒంటరిగా పంపించ నన్నది. ఇంకా గంట, గంటన్నరలో తన భర్త వస్తాడనీ, ఆయనను తోడిచి “మామయ్య” ఇంటిదాకా పంపిస్తాననీ ఖండితంగా చెప్పింది. తరవాత తన భర్తను గురించి కొంతసేపు ఉపన్యాసించింది. నది కెగు వన ఉన్న తమ చుట్టాలనుగూర్చి, నది దిగువన ఉన్న చుట్టాలనుగూర్చి, ఇదివరకు తాము ఎంత సుఖంగా, హాయిగా ఉండేవారో, ఉన్న చోట ఉండకుండా ఈ కొత్తఊరికి రావటంలో ఎంత పొరబాటు చేశారో మరి కొంతసేపు ఉపన్యాసించింది. ఆమె ఉపన్యాసం ఎంతకీ తెగేట్టులేదు. ఊళ్లో సంగతులు తెలుసుకో వాలనివచ్చిన నాకు ఆశాభంగం కలగటమే కాకుండా విసుగు ఎక్కువకా సాగింది.

చివరికామె ప్రసంగం మానానన్న మీదికి, నా చావు మీదికి మళ్లింది. నన్ను గూర్చి, బ్రామ్ సాయర్ గూర్చి, మాకు దొరికిన ఇరవైవేల డాలర్లనుగూర్చి

(పచ్చికొత్త! ఇరవై వేలుకాదు, పన్నెండు వేలే) మానాన్న స్వభావంగూర్చి, చివరికి నేనెల్లా హత్య చెయ్యబడ్డానో దాన్నిగూర్చి కబుర్లు మొదలెట్టింది. నే నడిగాను:

“ఎవరు చేశారు ఆహత్య? హూకర్ విల్ లో కూడా మేము దాన్ని గురించి చాలా విన్నాము. కాని హాకల్ బెర్రీఫీన్ ని చంపించేవరో తెలియలేదు”

“ఇక్కడా ఎవరికీ తెలియదు. కొందరు తండ్రి కొడుకుని చంపి వుంటాడని అనుకుంటున్నారు.”

“అల్లాగా?”

“మొదట అంతా తండ్రి హంతకుడని అనుమానించారు. తండ్రిని చిత్రవధ చేసేవాళ్లేగాని చివరికి సంగతి తెలిసింది. హత్యజరిగిన రాత్రే జిమ్ అనే స్త్రీగో తప్పించుకు పారిపోయాడు. వాడే చంపి వుంటాడని అంతా నిశ్చయం చేసుకున్నారు.”

“అబ్బే వాడెందుకు—” అనబోయి చప్పున తమాయించు కున్నాను. ఏమీ తెలియనట్టు నోరు మూసుకుని ఉండటం మంచిదను కున్నాను. అదృష్టవశాత్తు ఆమెకూడా నామాట వినిపించుకోలేదు. ఇలా చెప్పసాగింది:

“హాకల్ ఫీన్ చనిపోయిన రాత్రే జిమ్ పారిపోయాడు. అందుచేత వాణ్ణి పట్టుకున్న వాళ్ళకి మూడువందల డాలర్లు బహుమాన మిస్తామని అధికారులు ప్రకటనచేశారు. మొదట హాకల్ ఫీన్ తండ్రిని పట్టుకున్న వాళ్ళకి రెండువందల డాలర్ల స్తామన్నాను, ఎందుకంటే కూసీజరిగిన మర్నాడు తండ్రి ఉల్లోకివచ్చి తనకొడుకు నెవరో చంటేశారని చెప్పాడు. ఆ మర్నాటి నుంచీ తండ్రి ఎక్కడికో పారిపోయాడు. ఎంత వెదికినా కనిపించలేదు, పట్టుకున్న వాళ్ళకి బహుమతి యిస్తామనికూడా అధికారులు ప్రకటించారు. రిరవార జిమ్ కూడా హాకల్ చచ్చిపోయిన రాత్రి నుంచీ కనిపించటం లేదని తెలిసింది. అందుకని కూసీ నేరం జిమ్ మీదికి పోయింది. అప్పుడు హాకల్ తండ్రి మళ్ళీ ఊడిపడ్డాడు ఉల్లోకి. జడ్జిథాచర్ గారి దగ్గరికిపోయి కిక్కురినేశాడు: తన కొడుకును చంపిన స్త్రీగోను భూతవంచంకో ఎక్కడున్నా సరే వెదికి తెస్తాననీ, అందుకు తనకు ఖర్చుకొండ కొంతడబ్బు కావాలనీ వేధించ సాగాడు. జడ్జిగారు కొంత డబ్బిచ్చారు,

దాంతో హాకల్ తండ్రి సాయంత్రాని కల్లా చిత్తుగా తాగేశాడు: అర్ధరాత్రి వరకూ ఎవరో ఇద్దరు కొత్త వాళ్లను వెంట పెట్టుకుని ఊరంతా తిరిగాడు. వాళ్లతో ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాడు మళ్ళీ విపులేడు. అతనిమీద కూసీకేసు పెట్టడం కష్టం. ఎందుకంటే తండ్రికొడుకు: చంపాడంటే ఋజువు చెయ్యటం కష్టం. కాని అతనే చంపి, ఎవరో దొంగలు చంపినట్లుగా గుర్తులు అవ్వ పెట్టివుంటాడని కొందరి నమ్మకం. ఒక ఏడాదితో ఇదంతా ఎలాగూ చల్లబడుతుంది, అప్పుడు వచ్చి హాకల్ ఫీన్ తాలూకు డబ్బంతా తను అనుభవించ వచ్చునని అతని ఉద్దేశ్యమై వుంటుంది.”

“అవును. అంతే అయివుంటుంది. అయితే స్త్రీగోమీద కూసీ అనుమానం పోయినట్టేనా?”

“ఉహు. కొందరింకా స్త్రీగోయే కూసీచేసి వుంటాడని అనుమానిస్తున్నారు. ఏమైనా వాణ్ణి పట్టుకుని తిరాలనీ, వాడిమీద కూసీనేరం మోపాలనీ కొందరికి పట్టుదలగా వుంది.”

“ఎందుకు?”

“ఎందుకేమిటి? పిచ్చిదానివి లాగా వున్నావే? వాణ్ణి పట్టుకుంటే మూడువందల డాలర్లు వస్తాయి. మూడువందల డాలర్లంటే సామాన్య మనుకున్నావా? అంతడబ్బు వస్తోందంటే జిమ్ కూసీ చేశాడలేదా అని తర్జన భర్జనచేసే పిచ్చి వాళ్లుంటారా? జిమ్ అట్టే దూరం పారిపోలేదనీ, ఇక్కడికి దగ్గిలోనే ఉండి వుంటాడని కొందరంటున్నారు. నాకూ అలాగే అనిపిస్తోంది. మొన్నెప్పుడో పొరుగింటి వాళ్లతో మాట్లాడుతున్నాను. జాక్సన్ ద్వీపం అని వుందిచూడు. అక్కడెవరన్నా వుంటూ వుంటారా? అని అడిగాను. ఎవ్వరూ ఉండరని వాళ్లన్నారు. నేనేమీ సమాధాన మివ్వలేదు. కాని నాకు గట్టిగా అనుమానం వుంది. ద్వీపం మధ్య చెట్లలోంచి ఒకసారి పొగరావటం చూశాను. మనుషు లెవరూ లేనిదే పొగ ఎందుకు వస్తుంది? బహుశా ఆ స్త్రీగో బానిస జిమ్ అక్కడ ఉన్నాడేమో? ఒకసారి వెళ్లి ఆద్వీపమంతా గాలించటం మంచిదని తోచింది. ఆరోజు తర్వాత మళ్ళీ ఎప్పుడూ పొగ కనిపించలేదు. ఆస్త్రీగో అక్కడించి పారిపోయి వుండవచ్చు. అయినా మా ఆయన వెళ్లి

వెదుకుదామను కుంటున్నారు. ఇంకో మనిషిని వెంట బెట్టుకుని వెడతారట.”

ఈ ప్రసంగం వింటుంటే నాకు వంటిమీద తేళ్లు, జెర్రులు పాకుతున్నట్టుంది. చేతులు వణక సాగాయి. చేతుల్లో ఏదన్నా చేస్తూవుంటే గాని అవి ఆగేట్టులేవు. బల్లమీద నూది, దారం వుంటే తీశాను. నూదిలోకి దారం ఎక్కించబోయాను. కాని చేతులు వణుకు తున్నందున నూది, దారం ఒకచోట నిలవటం లేదు.

ఆమె మాట్లాడటం ఆపింది. ఎందుకా అని తతెత్తి చూశాను. ఆమె నావంకేచూస్తోంది నవ్వుతూ. మరింత గాబరాపడి నూది, దారం బల్లమీద పెట్టేసి ఆమె మాటలు శ్రద్ధగా వింటున్నట్లు నటించ సాగాను. నా గాబరా కమ్ము కోడానికిలా అన్నాను:

“అవును మరి మూడువందల జాలర్లంటే మాటలా? ఆడబ్బు మాలమ్మ సంపాదించ గలిగితే ఎంత బావుండును. అయితే మీ మొగాయన ఇవ్వాలి రాత్రే జాక్సన్ ద్వీపానికి వెడుతున్నారా?”

“ఆ. ఇవ్వాలి రాత్రే వెడతారు. నేనే హితుడితో కలిసి ఉల్లోకి వెళ్లారు. ఒకపడవ అద్దెకి తీసుకుని, ఎవరి దగ్గరన్నా ఇంకో తుపాకి తీసుకుని వస్తారు. అర్థరాత్రి చాలాక వెడతారు.”

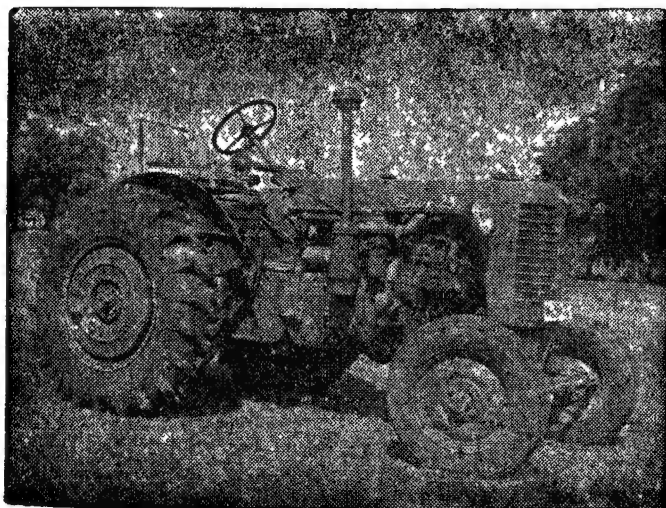
“కాని రాత్రిపూట కంటే వగలైతే వెడకటం తేలిక కదూ?”

“నిజమే ననుకో. కాని తెల్లారితే స్క్రీస్ పొవటంకూడా తేలిక కదూ?”

“అవును అవును”

తరవాత ఆమె నాకేసి వింతగా చూడసాగింది.

జెక్ స్టోకియాలో ప్రఖ్యాతిగాంచిన ‘స్కోడా’ కంపెనీవారిచే తయారుచేయబడిన

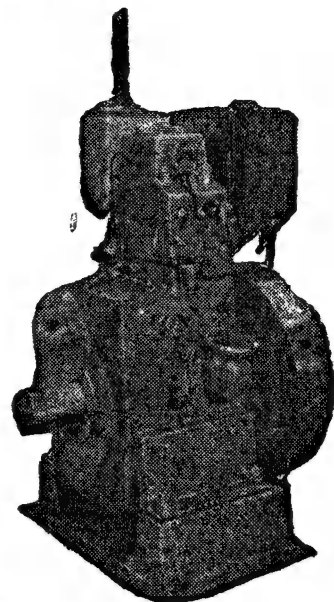

ట్రాక్టర్లు,

డిజిలు

యంజిన్లు

స్కోడా డీజిలు యంజిన్లు
రి నుండి 85 హార్సపవరు
వ రుక్ కోల్లు స్టార్టింగు
చార్ జెంటల్ మ రి యు
వర్సికల్ —

28 హార్సపవర్ “జెరర్” ట్రాక్టర్లు డీజిలు ఆయిలతో పనిచేయును. బొంబాయి ప్రభు

త్వమువారితో ప్రత్యేక సర్టిఫికేట్లు పొందినది. అన్ని రాష్ట్రములలో ప్రసిద్ధిచెందినది దీనిపై

గల అన్ని ట్రాక్టరుల కంటే ఖర్చుతక్కువలో ఎక్కువ పనిచేయును ధర తక్కువ. నవీకరణలతో తయారు చేయబడినది. జాయింట్ల వద్దలిమిద కూడా యివ్వబడును. విడిభాగములు, సర్వీస్ ఎల్లప్పుడు లభించును. ట్రాక్టర్లకు పనికివచ్చు అన్ని తగ్గవసాము వనిముట్లున్నూ, ట్రైలర్లు వారకును. ఒకసారి మా హో రూముకు దయచేసి చూడండి.

మే జంట్లు: కృష్ణా, గుంటూరు, తూర్పు, పశ్చిమ గోదావరి, విశాఖపట్టణం జిల్లాలకు

ది పర్మ జా కమ్మ రి యల్ కా ర్పొ రే షన్

ప్రాచరయిటరు: వల్లూరుపల్లి కేశవరావు చౌదరి

S. B. 42. కాశీకర్తారావు మార్కెట్లు, విజయవాడ 1.

ఆమె అలా చూడడం నాకు ప్రాణాంతకంగా వుంది. ఇలా అడిగింది:

“నీ పేరేమి టన్నావ్ అమ్మాయీ?”

“మమ్మమ్మ మేరీ వివివి విలియమ్స్...” కంగారువల్ల నత్తుతూ చెప్పాను. కాని వెంటనే నాకు అనుమానం తట్టింది. ఇందాక అడిగినప్పుడు మేరీ విలియమ్సు కాదు నేను చెప్పింది. ఇంకో పేరేదో చెప్పాను. అది జ్ఞాపకం రావటంలేదు ఎంతకీ.

నా సమాధానం విని ఆమె చిరునవ్వు నవ్వుతూ అంది:

“ఇందాక సారా విలియమ్స్ అని చెప్పావే?”

“అవునండీ. నా పూర్తిపేరు సారామేరీ విలియమ్స్. కొందరు సారా అని, కొందరు మేరీ అని పిలుస్తారు.”

“నిజంగా నేనా?”

“అవునండీ.”

అక్కణ్ణించి ఎలాగైనా బయటపడితే బతికి పోతాననుకున్నాను. కాని అవకాశం చిక్కటంలేదు. తలఎత్తి ఆమెవంక చూసేందుకూడా ధైర్యం లేదు.

ఆమె మళ్ళీ సొంత గొడవ ప్రారంభించింది. జీవితం గడవటం ఎంత కష్టంగావుందో, డబ్బులేక ఎన్ని సౌకర్యాలు మానుకోవలసి వచ్చిందో, ఎలికలు ఎలా చంపుకు తింటున్నాయో, చెప్పకొచ్చింది. నిజానికి ఆ ఇంట్లో, ఎలికలు ఉపద్రవంగానే సంచరిస్తున్నాయి. సొంత ఇల్లుబాగా మనుషుల్ని తక్కుచెయ్యకుండా తిరుగుతున్నాయి. ఒకమూల కన్నం వున్నది. ఉండి ఉండి అందులోంచి ఒక ఎలిక మూతిపైకి పెట్టి మూకేసి చూస్తోంది. ఇంటి యజమానురాలు తను సాధారణంగా ఒక ఇనపచువ్వను దగ్గర పెట్టుకుని ఎలికలమీదికి ప్రయోగిస్తూ వుంటాననీ, కాని రెండు మూడు రోజుల కిందట చెయ్యిబెణికి గట్టిగా వినరలేక పోతున్నాననీ చెప్పింది ఇంతలో ఇంకో ఎలిక తొంగి చూసింది. యజమానురాలు చెయ్యి బెణికిన సంగతి మర్చిపోయి ఆవేశంతో ఇనపచువ్వను విసిరింది. అది గురికి బారెడు దూరంగా పడింది. చెయ్యి కలుక్కు మన్నట్టుంది, “అమ్మో” అని మూలిగింది ఆమె. ఈసారి నన్ను ప్రయోగించమంది. నరే నన్నాను.

ఇంతలో మళ్ళీ ఒక ఎలిక తొంగి చూసింది. ఇనపచువ్వను గురిచూసి బలంగా విసిరాను. ఎలిక కన్నం లోకి జారిపోయింది గాని లేకపోతే రెండు ముక్కులుగా చీలిపోయేది. చాల బాగా విసిరానని ఆమె మెచ్చుకుంది. ఈసారి ఎలిక తొంగిచూస్తే, వినరటానికి చువ్వను రెడీగా పెట్టుకోమంది. నేను రెండు కాళ్లు దగ్గరికి లాక్కుని వాటిమీద చువ్వనుపెట్టి ఉంచాను. అది చూసిందావిడ. నాకళ్లలోకి చూసి చిరునవ్వు నవ్వుతూ అడిగింది:

“ఇదిగో నీ పేరేమిటో నిజంగా చెప్పు.”

“చెచ్చె చెప్పాను గదండి. సారామేరీ...”

“ఉళ్ళో. అబద్ధమాడకు. నిజంచెప్పు. నీ పేరేమిటి? బిల్, టామ్, బాబ్—ఉ. చెప్పు.” (ఇవన్నీ మొగపేర్లు)

ఆమె నన్ను అనుమానించిందని తెలుసుకుని భయపడ్డాను.

“అమ్మగారూ! ఏదో బీదముండని. నన్నెందు కేసిపిస్తారు? నాపేరు నిజంగా సారామేరీ...”

“అబ్బబ్బ. ఇంకా అదేనా ధోరణి? నిన్నేమీ చెయ్యను. నీ రహస్యం ఎవరికీ చెప్పను. నామాట నమ్ము. నువ్వేదైనా కష్టాల్లోవుంటే నేనూ, మా ఆయనాకూడా సహాయం చేస్తాము. నువ్వెక్కడో పాలేరుగా వుంటూ, యజమానిబాధ పడలేక పారి పోయివచ్చావు. కదూ? ఇప్పుడు చెప్పు నువ్వెవరివో? ఇక బుకాయించకు ఆడపిల్లనని, నువ్వు మొగపిల్లడివని శుభ్రంగా తెలుస్తోంది.”

ఇక లాభం లేదనుకుని నిజంచెబుతా నన్నాను. ఎవ్వరితోనూ చెప్పనని ఆమెచేత ఒప్పేయించుకున్నాను. మానాన్న, అమ్మ చచ్చిపోయారనీ, నేను పొట్టగడవక ఒక మోతుబరి రైతువద్ద పాలేరుగా చేరాననీ, అతడు నాచేత పెట్టిచాకిరీ చేయించుకుని బాధ పెట్టేవాడనీ, ఆ బాధ పడలేక యజమాని ఉల్లో లేనప్పుడు ఇంట్లో ఆడపిల్లల బట్టలు దొంగిలించి అవి తొడుక్కుని పారిపోయి వచ్చాననీ చెప్పాను. ఆపూరు ఇక్కడికి ముప్పయ్యేమైళ్ల దూరం వుందనీ, పగలు అడవుల్లో దాక్కుని రాత్రిళ్లు మాత్రమే నడుస్తూ ఇన్వార్టికి ఈపూరు చేరాననీ, ఈపూర్లో మా

మామయ్య ఆబ్బర్ మూర్ ఉన్నందువల్ల ఆయనే మన్నా సహాయం చేస్తాడేమోనని వచ్చానని చెప్పాను.

“ఈవూరు పేరేమిటను కుంటున్నావు?” అని ఆమె అడిగింది.

“గోషెక్ కదండి.”

“ఎవరు చెప్పారు నీకు? ఇది గోషెక్ కాదు. సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్. గోషెక్ ఇక్కడికి పదిమైళ్ల దూరం వుంది.”

“కిందటి రాత్రి ఒకాయన్ని అడిగితే చెప్పాడు: నాలుగురోడ్లు కలిసేచోట కుడివైపు రోడ్డుమీదుగా అయిదుమైళ్లు పోతే గోషెక్ వూరు వస్తుందన్నాడు.”

“వాడెవడో తాగి నిద్రావించి వున్నట్టున్నాడు అందుకని అలా తప్పు చెప్పాడు. ఇది సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్.”

“అవునండి. అతడు తాగివున్నట్టే మాట్లాడాడు. అయినా ఇంత తప్పుగా చెబుతాడనుకోలేదు. అరెరే. ఇది గోషెక్ కాదన్నమాట. అయితే నేను పోతానండి. తెల్లారే టప్పుటికి మా మామయ్య ఇంటికి చేరగల ననుకుంటా.”

“సరే వెళ్లు. కాని నీకు ఏదన్నా మాట కట్టి యిస్తాను తింటానికి. దారిలో ఆకలేస్తుందేమో,” అని ఆమె రొట్టె, వెన్న, ఇంకా ఏవో తినుబండారాలు మూటకట్టి యిచ్చింది. నేను అది పుచ్చుకుని లేచాను. ఆమె మళ్ళీ అడిగింది:

“ఆవు పడుకుని లేచేటప్పుడు వెనక కాళ్లు ముందు లేస్తాయా? ముందు కాళ్లా? ఆలోచించకుండా టక్కున చెప్పాలి. ఊ.”

“వెనక కాళ్లండి”

“గుర్రానికి?”

“ముందు కాళ్లండి.”

“కొండ వాలుమీద పదిహేను ఆవులు మేస్తుంటే ఎన్నేసి ఆవులు ఒకవైపుకు తిరిగి మేస్తూంటాయి?”

“అన్ని ఆవులూ ఒకవేపుకే తిరిగి వుంటాయి.”

“రైట్. ఇప్పటికీ నాకు సమ్మకం కలిగింది నువ్వు పాలేరుగా పనిచేశావని. మళ్ళీ నన్ను బోల్తా కొట్టించాలను కున్నావేమోనని ఈ ప్రశ్నలు వేశాను. అంతకంటే ఏం లేదు. సరేగాని, నీ పేరేమిటి?”

“జార్జి పీటర్స్.”

“సరే. జ్ఞాపకముంచుకో మళ్ళీ మర్చిపోతావు. ఈసారి అడిగితే అలెగ్జాండర్ పీటర్స్ అనిచెప్పి ఇం దాక జార్జి అన్నావుకదా అంటే నా పూర్తిపేరు జార్జి అలెగ్జాండర్ పీటర్స్ అని కోతలు కొయ్యబోకు. ఏం తెలిసిందా! ఇంకో సంగతి. ఆడపిల్ల వేషం వెయ్యటం నీకు చేతకాదు. గాను అలాకాదు తొడిగేది. నువ్వనలు సూదిలోకి దారం ఎక్కించు తున్నప్పుడే కనిపెట్టాను నువ్వు ఆడపిల్లవి కాదని. ఎందుకంటే ఆడవాళ్లు సూది కదలకుండా పట్టుకుని దారాన్ని దగ్గిరికి తీసుకొచ్చి ఎక్కిస్తారు. మొగవాళ్లు దానికి వ్యతిరేకంగా చేస్తారు. తరవాత ఇంకా నిర్ధారణ చేసుకుందామని నీకు ఇనపచువ్వు యిచ్చాను ఎలికలమీద వినరమని. అందులోకూడా నువ్వు అబ్బాయి వేషం తెలిసింది. ఏ ఆడపిల్లా అంతగురిగా, అంత బలంగా వినర లేదు. అదీకాక ఆడపిల్లలు ఒళ్లో ఏదన్నా వస్తువు పెట్టుకోవలసివస్తే కాళ్లు పెడంచేస్తారు. నీలాగా ముడుచుకోరు. తెలిసిందా నువ్వు మొగపిల్లడివని ఎల్లా కనిపెట్టానో. సరే ఇక వెళ్లు సారామీరీ విలియమ్సు జార్జి అలెగ్జాండర్ పీటర్స్! నీ కెప్పుడన్నా సహాయం కావల్సివస్తే నాదగ్గిరికీరా. నాపేరు జూడిత్ లోఫ్స్. నదిబద్దన రోడ్డు వెంబడే వెళ్లు. గోషెక్ వూరికి దబ్బున చేరగలవు. పోయిరా నాయనా.”

నేను సెలవు తీసుకుని ఇవతలకు వచ్చాను. గోషెక్ దిశగా యాభై అరవై గజాలు నడిచి గిరుక్కున తిరిగి వెనక్కి నాపడవ దాచినచోటికి వచ్చాను. పడవ ఎక్కి బాక్సన్ ద్వీపానికి బయల్దేరాను. నదిలో కొంతదూరం వచ్చేసరికి ఊల్లో గోపుర గడి యారం పడకొండు గంటలు కొట్టడం వినిపించింది. ఇక ఆట్రే వ్యవధి లేననుకుని గబగబ తెడ్లు వెయ్యి సాగాను. ద్వీపం తగలగానే దిగి చెట్లమధ్య ఒకచోట మంటచేశాను. మళ్ళీ పడవఎక్కి మాగుహకు సమీపంలోదిగి పడవను కట్టేశాను. గుహకు పరుగెత్తుకు పోయాను. జమ్ గాథంగా నిద్రపోతున్నాడు లేపాను.

“జమ్, జమ్! లేవాలి. టైములేదు. వాళ్లు వచ్చేస్తారు ఇంకా స్నేహితులు. పారిపోవాలి.”

(31 -వ పేజీ చూడండి)

★ సూర్య గ్రహణం ★

కిందటి నెల 25 వ తేదీన సూర్య గ్రహణం వచ్చింది. సూర్య గ్రహణంగాని, చంద్ర గ్రహణం గాని ప్రపంచంలో అన్ని ప్రాంతాలకూ ఒకేవిధంగా ఉండదు. ఒక్కొక్క చోట గ్రహణం సంపూర్ణంగా వుంటుంది. అంటే సూర్యుడుగాని చంద్రుడుగాని కొద్దికాలం పాటు పూర్తిగా కనపడకుండా పోతారు. కొన్ని చోట్ల సూర్య, చంద్ర బింబాల్లో కొంతభాగం మాత్రమే కనబడకుండా వుంటుంది. మరికొన్ని చోట్ల అసలు గ్రహణమే ఉండదు.

ఈసారి సూర్యగ్రహణం చెన్న పట్టణంలోను, అరవ దేశంలోను కనబడలేదు. ఆంధ్ర దేశంలోను, ఉత్తర హిందూ స్థానంలోను కొంత వరకూ కనిపించింది. సంపూర్ణ సూర్యగ్రహణం మన దేశంలో కనబడలేదు. ఆఫ్రికాలోని సూడాన్, ఆసియాలోని అరేబియా, ఇరాక్, సోవియట్ దేశం మొదలైనచోట్ల మొత్తం 9000 మైళ్ల పొడుగుగల ప్రాంతంలో సూర్య గ్రహణం పూర్తిగా కనిపించింది.

సంపూర్ణ సూర్య గ్రహణం కనిపించే చోటికి సాధారణంగా ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞులు దేశ దేశాలనుండి వచ్చి మూగుతారు. ఎందుకంటే సంపూర్ణంగా గ్రహణం పట్టి నవ్వుడు శాస్త్రజ్ఞులకు పనికివచ్చేవి, మనలాటి వారికి అద్భుతంగా ఉండేవి కొన్ని విచిత్రాలు కనిపిస్తాయి.

పగటిపూట నక్షత్రాలు కనిపించవు. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు ఉండవని కాదు. భూమికి దగ్గరగా వున్న సూర్యుని తి కాంతి వల్ల దూరాన వుండే నక్షత్రాలు కనిపించవు. పగటిపూట సూర్య కాంతి లేకుండాపోతే రాత్రి ఎంత బాగా కనిపిస్తాయో అంత బాగాను పగటిపూట కూడా నక్షత్రాలు కనిపిస్తాయి. పగలు సూర్యకాంతి ఉండకుండా ఉండదు, ఒకవేళ మబ్బులుపట్టి చీకటై పోయినా నక్షత్రాలు మబ్బులచాటున దాక్కుంటాయి గాని కనిపించవు. అందు చేత సంపూర్ణంగా సూర్య గ్రహణం పట్టినప్పుడు నక్షత్రాలు కని

పించే అవకాశం వుంది. పగటిపూట ఏయే నక్షత్రాలు, ఏయే గ్రహాలు ఎక్కడక్కడ వుంటాయో ఆ నమయంలో కనిపెట్టవచ్చు.

ఈసారి సూర్య గ్రహణానికి అమెరికా, బ్రిటన్, ఇండియా మొదలైన దేశాలనుంచి అనేకమంది ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞులు సూడాన్, ఇరాక్ దేశాలకు తిమతమ శాస్త్ర పరికరాలతో సహా పోయారు. పోయి ఆనమయంలో కనిపించే ఆకాశపు విచిత్రాల నన్నిటిని ఫోటోలు తీశారు. సూడాన్ లో మూడు నిమిషాలసేపు సూర్యుడు కాంతిని కోల్పోయి నల్లని గుండ్రని ముద్దలాగ కనిపించాడట. ఆమూడు నిమిషాలు ఆకాశంలో నక్షత్రాలు ప్రకాశించాయట. నల్లని సూర్య బింబంచుట్టూ ఉజ్వలమైన తెల్లని కాంతి వలయం కనిపించిందట. ఈసారి శాస్త్రజ్ఞులు తీసిన ఫోటోల మూలంగాను, ఇతర శాస్త్ర శీలనల మూలంగాను, బుధగ్రహం దగ్గిలో ఇతర గ్రహాలేమైనా వున్నాయేమోకూడా కనిపెట్టవచ్చునట.

నక్షత్రాలు హఠాత్తుగా కనిపించగానే సూడాన్ యుఖ్యపట్టణం ఖాద్దూంలో మహమ్మదీయ స్త్రీలు “అల్లా తప్ప వేరే దేవుడు లేడు,” అని పాటలు పాడుతూ నాట్యం చేశారట. ఇరాక్ లో అరబ్బీలు గొంతెత్తి ప్రార్థనలు చేశారట. విచిత్ర మేమిటంటే మన దేశంలో (88-వ పేజీ చూడండి)

మధిర సుబ్బన్న దీక్షిత కవి ప్రణీత
కాశీమజిలీ కథలు

మొదటివంది 12 భాగములు

కాదంబరీ పునర్ముద్రితము లైసవి

నల ఒక్కొక్క భాగము రూ 4/-

కాదంబరీ రూ 2/-

మధిర శివరామకృష్ణశాస్త్రి

ఉల్లితోట రీతి

:

రాజమండ్రి

★ లెక్కల ఆట ★

అభికాఖండంలో ఎఫియో పియా అని ఒక దేశం వుంది. ఆ దేశంలోని ఆటవికజాతులవారికి గణిత శాస్త్రం మనకు అభివృద్ధి అయినంతగా అభివృద్ధి కాలేదు. కాని ఏదో విధంగా లెక్కలు కట్టక పోతే వాళ్ల వ్యాపారం, బేర సారాలు ఎలా సాగుతాయి? వాళ్లు అంకెల బదులు గులక రాళ్లు ఉపయోగిస్తారు. ఆ గులక రాళ్లను రెట్టింపు చెయ్యటం, లేక సగం చెయ్యటం తప్ప మరీ ఏ విధమైన భాగహారం వాళ్లకి రాదు. ఉదాహరణకి: ఒకడు 29 గొర్రెలను కొందామనుకున్నాడు. ఒక్కొక్క గొర్రె ఖరీదు 19 రూపాయిలు. 29 గొర్రెల ఖరీదు ఎంత? మనమైతే 29×19 అని హెచ్చవేసి లెక్క జేబుతాము. ఎఫియో పియనులు ఇలా లెక్క కడతారు:

ఒకవైపున 29 దాని కెదురుగా 19 అని వ్రాయి. 29 కింద దానిలో సగంవెయ్యి. ఎంత? 14½. ఎఫియో పియనకు ½ అనే అంకె తెలియదు కనుక ½ కొట్టివేసి 14 మాత్రమే

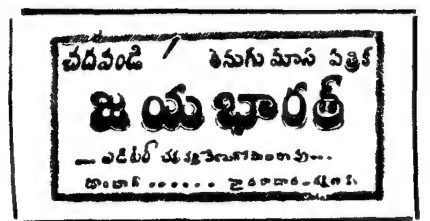
వుంచు. 14 కింద అందులో సగం 7 వెయ్యి. ఏడుకింద అందులో సగం 3 వెయ్యి. (½ మళ్లీ మనహాయించి) ఇలాగ 1 వచ్చేవరకు సగం చేసుకుంటూపో. తరువాత 19 అనే అంకె తీసుకో. దాన్ని రెట్టింపుచేసి దాని కిందనే వెయ్యి. ఎంత? 38. ఈ 38 కింద దానికి రెట్టింపు 76 వెయ్యి. 76 కింద దానిరెట్టింపు 152 వెయ్యి. దానికింద 152 కి రెట్టింపు 304 వెయ్యి. ఇప్పుడు లెక్క ఈకింది ఘాడిరిగా తయారవుతుంది:

29	19
14	38
7	76
3	152
1	304

ఎడమచేతివైపు అంకెల్లో సరి సంఖ్య లుండటం పాపం. అందు చేత అటువైపు సరి సంఖ్యలుంటే వాటిని, వాటి కెదురుగా ఉన్న సంఖ్యలను కొట్టివెయ్యి. ఎడమచేతి వైపున్న 14 సరి సంఖ్య. దాన్ని, దాని కెదురుగా ఉన్న 38 ని కొట్టి వెయ్యి. ఇప్పుడు కుడిచేతి వైపున్న

మిగిలిన అంకెలన్నిటినీ కూడు ఎంత వచ్చింది? 511. 29 ని 19 పెట్టి హెచ్చవేసినా అంతే వస్తుంది. తమాషాగా లేదూ లెక్క?

ఇట్లా ఏరెండు అంకెలనైనా నీ ఇష్టం వచ్చినవాటిని తీసుకుని లెక్క చెయ్యవచ్చు. ఏ అంకెను ఎడమచేపున వేసినా, కుడిచేపున వేసినా ఫరవాలేదు. కాని ఎడమ వైపు అంకెను మాత్రమే సగం చెయ్యాలి. కుడివైపు అంకెను రెట్టింపు చెయ్యాలి. జ్ఞాపకం ఉంచు కోవలసిందల్లా ఒక అంకెను సగం చెయ్యటం మొదలెడితే 1 అంకె వచ్చేవరకూ వదిలేసి సగం చేస్తూనే వుండాలి. రెట్టింపు చెయ్యటం మొదలెడితే 1 కి ఎదురుగా అంకె వచ్చేవరకూ రెట్టింపు చేస్తూనే వుండాలి. ★

హ కల్ బె రీ పిన్

(29-వ పేజీ తరువాయి)

జిమ్ లేచి సామాన్లన్నీ సర్దసాగాడు. ఎవరు వస్తున్నారు, ఎందుకు వస్తున్నారు అని ఒక్క ప్రశ్న కూడా అడగలేదు నన్ను. ఎవరైతేనేం, ఎందుకైతే నేం మా పెంటపడి తరుముతున్నారనుకున్నాడు. మాడానికేగా సామానంతా పడవలోకి చేరవేశాము. గుహలోని చలిమంట ఆర్చివేసి బూడిదకూడా ఎత్తి

పారబోశాము. ఆతరవాత ఒక్క కొవ్వొత్తి కూడా వెలిగించలేదు మేము.

పడవలో కూర్చుని చూశాము, నదిలో ఇంకే మైనా పడవలు సంచరిస్తున్నా యేమోననీ. కాని చీకటి గాఢంగా వుండటం మూలాన కన్ను పొడుచుకున్నా కానరావటం లేదు. మాలా మంటి లేకుండా ప్రయాణం సాగించాము నది దిగువకు.

(ఇంకావుంది)

శ్రీమద్భగవద్గీత

నుకటికి ఓ రాజు గారుండేవారు.

ఆయన కోరిక అందాల అమ్మాయి. పేరు - "సుహాసిని" ఆ అమ్మాయికి గులాబీ పువ్వులంటే చాలా ఇష్టం. అంతఃపురంలో మంచి మంచి గులాబీ మొక్కల్ని వేయించి, వాటికి పూనే రకరకాల గులాబీ పువ్వులన్నిటినీ చూసి ఆనందించేది.

ఆ దేశపు మంత్రిగారి కోరిక అబ్బాయి. మంత్రిగారబ్బాయన్న మాటకాని, వాట్టి అల్లరి రకం. చదువుకోమని బడికి పంపితే, ఇంకో చారిన 'గోశేఖర్' ఆటకో, ఎక్కడికో పెళ్ళి కాలం గడిచేవాడు. బడిలో అందరికీ మనవాడంటే హడల్.

ఇలా ఉంటూండగా మనవాడి కంట వడింది రాజు గారమ్మాయ్ ప్రాణ ప్రదంగా పెంచుకుంటోన్న

బహుమతి రూ. 500

(గవర్నమెంటు రిజిస్టర్)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాళాతికము. మా సువాసనగల "మోసపోవని హేర్ ఆయిల్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వద్దతిలో తయారై 80 సం॥ వయస్సువరకు వెండ్రుకలను పట్టగొలుపుచును ఇదిగాక మెదడుకు చలవచిచ్చును "ఉన్మాదము, తలనొప్పి" వగైరా జబ్బులరానియదు. "జీవకళక్రి" వికంఠ చూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరిసివుంటే ఒక నీసా దూ 2-8.0 కి నీసాలు దూ 9.0-0.0 తగము నెరిసివుంటే. ఒక నీసా దూ 5.0-0.0 కి నీసాలు దూ 12/- పూర్తిగ నెరిసివుంటే ఒక నీసా దూ 7/- కి నీసాలు దూ 18/- ఇది పని చేయదని నిరూపించిన దూ 500/-

INDRA LABORATORIES,

P. O. Raj Dhanwar (H. Bagh)

అందాల గులాబీతోట. ఇంకేం? మొదలు పెట్టాడు రోజూ దొంగ తనంగా తెల్లవారుజామున గోడ దూకి, తోటలోడిన్న రంగు రంగు పువ్వులన్నీ కోసుకు పోతూండే వాడు-రాజు గారమ్మాయికి గులాబీలు పోతోన్నందుకు చాలా దుఃఖమూ కోపమూ కలిగాయి. వెంటనే దొంగ ఎవరో పట్టుకో వలసిందని తండ్రికి మొఱపెట్టు కుంది. వెంటనే రాజుగారు "మన

చారిలో కొంతదూరం వెళ్లాక ఆస్థాన పండితుడు ఎదురై "ఈదొంగ ఎవరయ్యా?" అని కొత్తాలు నడిగాడు. అతను, "మహాప్రభూ! ఏమని మనవి చెయ్యను. మంత్రిగారి కుమారుడే" అని చెప్పాడు-ఓన్! దానికే ముంది లేవయ్యా - నోరుంటేనరి! ఊరుగెలవ్వాచ్చు!" అని బిగ్గరగా అని, వెళ్ళిపోయాడు.

మనవాడు లోపల నుంచి ఆ

శ్రీమద్భగవద్గీత

అమ్మాయ్ పెంచుకుంటోన్న తోటలో పువ్వుల్ని ఎవరో దుర్మార్గుడు రోజూ దొంగిలిస్తూన్నాడని తెలిసింది. వాణ్ణి రేపు ఉదయం ఆపువ్వులతో సహా హాజరుపెట్టు" అని కొత్తాలు కు హుకుంజారీ చేశారు.

మామూలు వేళకి మనవాడు దర్జాగా గోడదూకి పువ్వులు తనక్కావలసినన్ని కోసుకుని ఎవరూ చూడటం లేదనుకుని నిర్భయంగా తిరిగి వెళ్ళి పోతోతూంటే, అక్కడే దాగిఉన్న భటులు పట్టుకున్నారు. తీరాచూస్తే మంత్రి కొడుకు! ఎవరైనా తప్పదుగా మరి! అందుకని గౌరవంగా ఓ పల్లకిలో మనవాణ్ణి ఆపువ్వులసహా కూర్చోబెట్టి తీసుకెళ్తున్నారు రాజునన్నిధికి.

మాటలు వినగానే ఓ ఉపాయం తట్టింది-ఒక్కొక్క గులాబీ పువ్వునీ రేకలు తుంపి నోట్లో వేసుకోటం మొదలెట్టాడు! కాడలన్నీ పల్లకి తెరలోంచి ఎవరికీ కనపడకుండా ఒక్కోటి విసిరేశాడు-భటులు పాపం తిన్నగా పల్లకిని రాజుగారి ముందుకు తీసుకెళ్ళి దించారు.

"మహాప్రభూ మీఆజ్ఞ శిరసా

స్టేల్ మాస్టరు

(మెడకెక్కుట)

వహించాం! ఈవల్లకీలో వాంగనీ
అతడు వాంగిలిందిన పువ్వులతో
నవ్వు తీసుకొచ్చాం అన్నాడు
కొత్తాయి.

తీరాచూస్తే రాజగారి కాళ్ళ
రక్తం కలిగింది. మంత్రి కుమారుడు!
అలాటివని వేస్తావా? అనలు ఒక
గులాబీ పువ్వు నా లేంజీ!
కొత్తాయి తెల్లబోయాడు. మన
వాడు వల్లకీలోంచి ఏమీ తెలియని
వాడిలా నైకివచ్చి, రాజుకి వాంగి
నమస్కరిస్తూ “మహా ప్రభువులు
ఎందుకో ఉదయమే కబురంపారను
కుంటాను?” అన్నాడు.

రాజు తన కొత్తాయిల పొరపడి
అతడిని వాంగగా భావించి తీసు
కొచ్చినందుకు ఏమీ అనుకోవద్దని
బుజ్జగించి, కొత్తాయిను కోప్పడి
వంపించి వేశాడు! ★

సూర్యగ్రహణం

(30-వ పేజీ తరువాయి)

గ్రహణ విషయంలో ఉన్న నమ్మకానికి, అరబ్ దేశాల్లోని నమ్మకానికి కొంత సంబంధం కనిపిస్తోంది. ఏడాది కొకసారి సూర్యుణ్ణి రాహువు మింగుతాడనీ, చంద్రుణ్ణి కేతువు మింగుతాడనీ మనకి ఒక నమ్మకం వున్నది. ఈ రాహువు పాము రూపంలో ఉంటాడు. అలాగే అరబ్బీలు ఒక గొప్ప తిమింగిలం సూర్యుణ్ణి మింగుతా వుంటుందని నమ్ముతారు.

పామును బెడర గొట్టడానికి గ్రహణం సమయంలో అరుస్తూ ప్రార్థనలు చేస్తారు.

గ్రహణాలు ఎలా వస్తాయో మీకు తెలుసు. సూర్యుడిచుట్టూ భూమి, భూమిచుట్టూ చంద్రుడు తిరుగుతూ ఒక సమయానికి ఒకే రేఖలోకి వస్తారు. సూర్యుడు, భూమి, చంద్రుడు వరసగా వుంటారనుకోండి, సూర్యుడికి చంద్రుడికి మధ్య భూమి ఉన్నందున చంద్రుడు కనిపించడు. (చంద్రుడి మీద సూర్యుడి వెలుతురు పడితేనేగాని చంద్రుడు ప్రకాశించడు) అప్పుడు

చంద్ర గ్రహణం. అలాగే సూర్యుడు, చంద్రుడు, భూమి వరసగా వుంటే సూర్యుడికి భూమికి మధ్య చంద్రుడు అడ్డం వున్నందున మనకి సూర్యుడు కనిపించడు.

అప్పుడు సూర్య గ్రహణం. కనిపించడంటే మాయమై పోతాడని కాదు. కాంతి కోల్పోయి నల్లటి నీడలాగ కనిపిస్తాడు.

1900 సంవత్సరం నుంచి ఇప్పటి వరకూ ఈ 52 ఏళ్లలో 28 సూర్య గ్రహణాలు, 147 చంద్ర గ్రహణాలు వచ్చాయట.

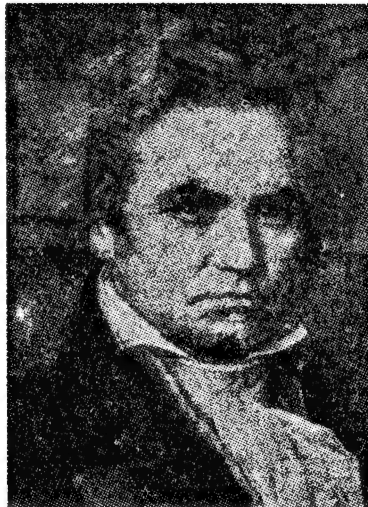
సంగీతప్రపంచంలో సాటిలేని బీతోవన్

నువ్వు సంగీతం అంటే చెవి కోసుకుంటావని తెలుసు. అందుకని ఈసారి ఒక గొప్ప గాయకుణ్ణి గురించి రాస్తున్నాను. సంగీతం లలితకళ లన్నిటికీ రాణి అని అంటారు. ఈమాట నిజంగా నిజం. కవిత్వానికి మల్లే సంగీతానికి మాట లక్కలేదు; చిత్రలేఖనానికి మల్లే రంగులు కుంచెలు లక్కలేదు; శిల్పానికిమల్లే రాళ్లు, ఉలి లక్కలేదు; ఈ హంగులేమీ లేకపోయినా సంగీతంలో ఆత్మలను మేలుకొలిపే శక్తి ఉన్నది. సంగీతానికి శబ్దం ముఖ్యం. గాయకుడు గొంతెత్తి గానీ, లేక వాద్యం వాయిచగానే నిద్రపోయే హృదయాలు మేలుకుంటాయి; చెదిరిపోయిన గుండెలు ఏక మవుతాయి; కరుడు కట్టిన గుండెలు కరిగి ప్రవాహాలై పరవళ్లు తొక్కుతాయి. ఈశక్తి ఇంక ఏకళకీ లేదు.

త్యాగరాజకృతులు నీకెంతో ఇష్టంకదూ. మన దక్షిణాది సంగీతాన్ని త్యాగరాజు ఎంతో అభివృద్ధిచేశాడు. త్యాగరాజు సంగీతం కంటే వేరే దక్షిణాదిసంగీతం అంటూ ఏమీ లేదనేటంత గొప్పగా మన సంగీత కళని, శాస్త్రాన్ని అభివృద్ధి చేశాడీయన. ఈరోజుకీ మన సంగీతం ఈయన పెట్టిన సరిహద్దుల్ని దాటిపోవడానికి భయపడుతోందంటే అతిశయోక్తి కాదు. మళ్ళీ ఇంకో త్యాగరాజు రావాలి మన సంగీ

తాన్ని ఇంకా ముందుకు తీసుకు పోవటానికి.

మనకు త్యాగరాజు ఎలాంటి వాడో యూరప్ దేశాలవాళ్లకు బీతోవన్ అనే ఆయన అంత

గొప్పవాడు. బీతోవన్ జర్మనీ దేశంలోని బౌన్ స్ట్రణంలో 1770 వసంవత్సరంలో పుట్టాడు. నాలుగేళ్లు నిండకముందే బీతోవన్ మూడు కృతులు స్వయంగా నృప్తించాడట. ఇతని ఆసాధారణమైన సంగీతప్రతిభ చూసి తండ్రి చిన్నప్పటినుంచీ వేరే చదువూ గిడువూ చెప్పించకుండా సంగీతమే నేర్పించాడు. మోజార్ట్ అనే ఆస్ట్రియన్ సంగీత విద్వాంసుని వద్దకూడా సంగీత పాఠాలు నేర్చుకున్నాడు. అప్పటివరకూ మోజార్ట్ యూరప్ అంతటికీ ఏకైక సంగీత కారుడుగా ఉండేవాడు. షదిహేడేళ్లు నిండని బీతోవన్ పియానో వాయిచటం విని మోజార్ట్

స్నేహితులతో ఇలా అన్నాడు: “జాగ్రత్తగా వినండి; ఈ అబ్బాయి సంగీతంలో ప్రపంచాన్ని జయించే రోజు దగ్గిరోనే వుంది.”

మోజార్ట్ అన్నమాట అక్షరాలా నిజమైంది. బీతోవన్ ప్రతిభను యూరప్ యావత్తు గుర్తించింది. అతని సంగీతం ఒక్కసారి వింటే జన్మ ధన్యమవుతుందని యూరప్ లోని రాజులు, ప్రభువులు దగ్గిరించి సామాన్యులవరకూ అంతా భావించేవారు.

ఇంత గొప్ప ప్రతిభావంతుడైనా బీతోవన్ జీవితమంతా ఎప్పుడూ ఏదో లేనిపోని కారణానికి బాధ పడేవాడు. తనకంటే గొప్ప విద్వాంసుడు లేడని అతనికి వల్లమాలిన అహంభావం వుండేది. ఈ అహం భావంతో అతడు తన్నెంతో గారించే మిత్రులను అవమానించే వాడు. వాళ్లు తిరిగి అవమానిస్తే ఆరోజంతా కూర్చుని పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోయే వాడు. మురికిబట్టలు కట్టుకుని, చిగ్గర నందరగా పిచ్చివాడిలాగ తయారయ్యే వాడు. ప్రభువుల యింట్లో విందుకు అతిథిగా వెళ్లినా యిదే వేషం. అక్కడ పెద్దమనుషుల ముందు కూర్చుని కుర్చీల పక్కన ఉమ్ములు పెయ్యటం, బట్టలు మకిలిచెయ్యటందగ్గిరించి నానా అల్లరీ చేసేవాడు. ఎవరన్నా ఏమన్నా అంటే “నే నవ్వో తెలుసా? బీతోవన్ ని,” అని

అహంభావం ప్రదర్శించేవాడు. తన ఎదుట ఇంకో గాయకుడి శ్రుతితో సహించలేకపోయేవాడు. విపరీతమైన కోపం, అతిశయం; సంతోషం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా అన్నీ విపరీతమే. ఇలాంటి స్వభావం ఉండటం మూలాన జీవితంలో అతడు సుఖపడి ఎరగడు.

బీతోవన్ జీవితంలో అన్నిటి కంటే విపాదకరమైన ఒక విషయం ఏమిటంటే, అతనికి ముప్పయి ఏళ్లు దాటినప్పటినుంచీ క్రమంగా చెవుడు వచ్చింది. మధుర మధుర శబ్దాలే ఆధారంగా బతికే గాయకుడికి చెవుడు రావటం కంటే వేరే దుఃఖం ఉందా? ఎల్లా వచ్చిందో పాపం, క్రమంగా వయస్సు ముదిరినకొద్దీ చెవుడు కూడా ముదిరిపోయింది. ఎందరు డాక్టర్లు ప్రయత్నించినా నయం కాలేదు. బీతోవన్ కి దాదాపు పిచ్చై తినట్లయింది. తలుపులు, కిటికీలు అన్ని బిడాయించి పియానో ముందు కూర్చునేవాడు. కాగితం, కలం తీసుకుని పాట రాసేవాడు. ఆ పాటని పియానో మీద వాయిచే వాడు. కాని ఒక్క శబ్దం కూడా వినపడేది కాదు. కుమిలి కుమిలి తన సంగీతం తనకే వినబడకుండా పోయినందుకు ఏడ్చేవాడు. రోజుల తరబడి నిద్రాహారాలు మూని అమృతమైన సంగీతం, కృతిమీద కృతిగా సృష్టించేవాడు. తరుచుగా అతన్ని గానకచ్ఛేరిలకు పిలిచే వారు. హాలండా శ్రోతలతో కిటకిటలాడిపోయేది. ఎదురుగా బీతో వన్ పియానో ముందు కూర్చుని వాయిచే వాడు. అలా కికమైన

అతని సంగీతానికి శ్రోతలు నాగ స్వరం విని నాగుబాము తన్మయమై నట్లు తన్మయులయ్యేవారు. గానం పూర్తయ్యేది. హాలండా కొన్ని క్షణాలపాటు నిశ్శబ్దనముద్రంలో మునిగిపోయేది. తరువాత చప్పట్లతో హాలు మారుమోగేది. శ్రోతలు ఇంత గొప్ప సంగీతం తమకు అందించినందుకు బీతో వన్ ను ప్రశంసించేవారు. కాని

బీతోవన్ కు ఇదేమీ వినబడదు. అతని సంగీతమూ వినబడదు, శ్రోతల చప్పట్లు, ప్రశంసలు ఏమీ వినబడవు. అలాగే శూన్యంగా పియానో చూస్తూ కూర్చుని పోయే వాడు. ఎంత గుండె పగిలించే దృశ్యమది! ఒకసారి బీతోవన్ రాత్రినేళ న్నే హితునితో కలిసి రోడ్డుమీద [47-వ పేజీ చూడండి]

కోలినాస్ చిరునవ్వులో అందం ఉన్నది!

“కోలినాస్” ఏ యితర డెంటర్ క్రిమ్ కంటేనూ పాడుకొనండి. ఏలవంటే పాడి ప్రద మీద ఆరంగు రేకు చాలు.

మరుగే ఈ భేదమునకు కారణము!
భారత దేశమందు తయారు చేయవారు:
బ్యూప్రే మానర్స్ & కం. లి., బొంబాయి 1
ప్రాంచీలు: కలకత్తా - మద్రాసు - ఢిల్లీ

కాపురం

(23-వ పేజీ తరువాయి)

వస్తుందిరా. అరగారికి నీవవుసరంలేదు ఆపిల్ల అక్కడుంటేనే ఆమెకు చాలు. కాబట్టి నీవే బోయిరారా నాయనా. ఇందులో పొరువంబందుకు, ఏదో సంబంధం అయితర్వాత పట్టంపులు పెట్టుకొని కీచులాడుకోటం చేసికి?

‘సరేనమ్మా. నీవు చెప్పినట్లే రేపే వెళ్ళి

దసరానాటికి నీ కోడలును మన ఇంటికే పిలుచుకవస్తాను. ఇంత బెట్టు చేసి నీ ఆత్మయ్యగారింట్లో నే నెందుకుంటాను దసరాకి? అని చెప్పి మర్నాడే అత్తయ్య బయలుదేరాను.

2

పిలుపులేకుండా అల్లుడు రావటం మా ఆత్మయ్యకు అలవాటయిపోయింది కాబట్టి నారాక కామె ఏమీ ఆశ్చర్యపడినట్లు లేదు. ‘ఏం నాయనా తేమమేనా’ అని మాత్రం అడిగింది. ‘ఆ’ అంటూంటే కామె కాళ్ళు కడుక్కుకునేందుకు నీళ్ళం దించింది. ఫలహారాలూ అవీ కాంగానే మా ఆత్మయ్యతో నేను నా భార్యతోసహా మర్నాడే ప్రయాణం చేయవలసినసంగతి చెప్పాను. ‘అశేమిటబ్బాయీ, ఇప్పుడు తీసుకోవాలనికలా పిలువకుతుంది పండుగ ముందరే? పయంగా నేను వ్రాసినట్లుగా మిరిద్దరూ అక్కడికిపోయి కష్టపడటం చేసికి. ఇక్కడే వుండిపోండి ఎన్ని సార్లు చెప్పలే’ అంది. ‘అవివయాలన్నీ నాకూ తెలుసు. కష్టమే గుఖమే నేను మా ఇంట్లోనే ఉండిపోనిశ్చయించుకున్నాను’ అన్నాను.

‘ఇది మాత్రం ఎవరియిల్లా, ఇదీ మీ ఇల్లే?’ అంది మా ఆత్మగారు.

‘అబ్బటాగయినా రేపు మీ అమ్మాయిని తీసుకోవెళ్ళవలసిందేనండీ’

‘అది వలగాదు. అంతగా ఆవసరం అయితే నీవొక్కడవే పోవచ్చును.’

‘మీ ఇష్టం యీ విషయంలో కుదరదు. ఇది నావిషయం. నా ఇష్టం’ అని గట్టిగా చెప్పాను. ‘ఓహో అదా సంగతి. సరే చూస్తాను. నీ యిష్టం ఎంతమాత్రం సాగుతుందో’ అని చుర చుర మాస్త్రాలోనికి వెళ్ళింది.

‘ఏమే కామడూ మీ ఆయన చాలా గొప్పకబుర్లు చెబుతున్నాడు విన్నావా’ అని అనింది లోపల వంటప్రయత్నంలోవున్న నా భార్య దగ్గరకు వెళ్ళి.

‘ఏమిటమ్మా, అంతోకోపంగా మాట్లాడుతున్నావు? ఏమిందీ, ఆయననిన్ను తీసుకొనిపోతాడు వాండ్లవారికి. వాయిదాప్రకారం వడవటానికి ఆయనకు పిలువేదట. సరే నీ సంగతేమో కాస్త తేల్చి చెప్పు. నేనూ మీసుఖంకోసం వెళుతున్నానని మీరు కష్టపడటానికి గాదు. అక్కడికి వెళ్ళిపోతే మీ ఇద్దరూ గూడా సుఖంలేదు’

‘అదేమిటమ్మా - ఆయనగారిష్టప్రకారమే పోవాలి. నేనుమటుకూ కాదనటానికేముంది. కష్టమయినా సుఖమయినా

వెళ్ళక తప్పకుండా? అయినా మాకక్కడ కష్టమేముంటుందమ్మా?’

‘అ! నీవు పసిదానివి. యీ రోజుల్లో వేలు తెచ్చుకునేవాడే నానాయారనటం పడుతున్నాడు. మీ ఆయనకు వచ్చే వంద రూపాయలతో కాపురం ఎట్లా జరుగుతుందే పిచ్చిదానా, ఇక్కడ వుంటే లక్షణంగా తినవచ్చునుగాని అక్కడడి సాధ్యమవుతుందా?’

‘పోనీ అమ్మా, నీ కంఠ యిదయితేచాల నిది నీవు పంపగూడదు. ఇదీ అదీ పెట్టుకొని ఆయనతోనే వుండి సుఖపడతాను.’ అని అనేసింది నా భార్య. ‘ఆ! బాగుంది నీవరస. నీవీ గడపకదిలావంటే ఒక్క కానీ గూడా నేను నీకయి పంపేది లేదు. ఏదో ఇద్దరూ ఇక్కడుంటే సరిపోయింది గాని నీవు ఆయనపక్షమే అయితే ఇక సాశేది కాదు. ఒక్కక్షణం మీ రిక్కడుండవద్దు వెళ్ళండి. మీకే తెలివి వస్తుంది’ అంటూ ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయింది మా ఆత్మగారు.

మర్నాడే మేము బయలుదేరాము మా పూరికి. పాపం చీరలు గాని సామ్యులుగానీ ఏమీ యివ్వలేదు వాండ్లమ్మా. కట్టుకున్న చీతోనే వచ్చేసింది కామె నా వంట. ఒక్క గానీ ఒక్క కూతురుమీద ఇంత నిర్ణయగా ప్రవర్తించిందేమో ఆమె ఆకలి ఆశ్చర్యంకలిగింది చూచినవారందరికీనీ. కనీ, వెంటే పెద్దచేసిన మాకురు తన మాట మీరి — నామాటమీద నడచుకొన్నందుకే యీ పగంతాను. నాకూ అప్పుడు తెలిసింది. ఒక వేళ నేనే అక్కడ వుండిపోయి ఎప్పుడయినా ఆమె మాట వివశపోతే నా పని విషయమందునా అని.

కోడలుతో నేను బండి దిగుతుంటే మా అమ్మ ఆశ్చర్యపోయింది ఎలా వచ్చారా అని. ‘పోనీ పండుగ వెళ్ళింతర్వాతనే తీసుకరాతేకపోయినావురా నాయనా — పాపం వాండ్లమ్మా కంటి కష్టం చేసిందో’ అని అన్నది.

‘ఆ. పండగ ముందే ప్రయాణం చేసింది మీ వియ్యపురాలు’ అంటూ లోపలికి వెళ్ళాము మేము.

3

ఆరు నెలలయింది. ఎన్నడూ నా భార్య

కాశ్మీర్
అన్నిదస్తులకు అమోఘమైనది
గిరిజా & కో. రాజమండ్రి

ONCE AGAIN AT LESS THAN Half Price.
FOR 15 DAYS ONLY.
WRIST WATCHES MADE IN FAMOUS SWISS FACTORIES. EACH - G.T.D. 5 YRS.

GERMAN POCKET WATCH... 24/- 11/-
11 SUPERIOR QUALITY... 28/- 13/-
ENGLISH ALARM TIME PIECE 26/- 18/-

NO. 535. 5 JEWELS ROLLED GOLD 26/- 34/-
15 JEWELS 11 GOLD 36/- 45/-
15 11 R. GOLD 20 MICRONS 36/- 48/-

NO. 536. 13 SIZE CHROME CASE 26/- 18/-
5 JEWELS CHROME 11 54/- 28/-
15 JEWELS ROLLED GOLD 36/- 48/-
15 11 20 MICRONS 36/- 52/-

NO. 537. MIRAJ SHAPE 13 SIZE 5 JEWELS CHROME CASE 45/- 22/-
5 JEWELS ROLLED GOLD 54/- 25/-
POSTAGE FREE ON ORDER FOR 2

H. DAVID & CO.
POST BOX NO 11424 (ALCUTTA).

వాండ్లమృగమును ప్రస్తావనకు లేలేదు. నేనూ ఆ విషయం రాసేయలేదు. ఎంత గారాబంగా పెరిగినా మా యింటలో అన్ని పనులూ చేస్తూ ఖులాసాగానే వున్నట్లు నడుచుకుంటున్నది. కాని మా అమ్మతో మాత్రం ఎన్నడూ మాట్లాడి ఎరుగదు. మా అమ్మగూడా పాపం తల్లితో విరోధపడి నాతో వచ్చేసినందుకని కోడలును ఎంతో ప్రేమతోనే చూస్తున్నది. అయినా నా భార్య మాత్రం మా అమ్మతో కలిసి మెలసి వుండలేదు దీనికి కారణం నేనూహించలేక పోయినాను. ఒకనాడు నేనే భార్యతో 'కామూ. మా అమ్మ ఎంతో ముచ్చటపడి కోడలు కావలెనని కోరుకొన్నది. ఒక్క నాడయినా నీ నామెతో ఖులాసాగా వున్నట్లు కనబడలేదు. పోనీ ఆమె ఏమన్నా అంటున్నదా అంటే నిన్ను చాలా ప్రేమతో చూస్తున్నది. నీ నామెతో ఎందుకంతకరిసంగా ప్రవర్తిస్తావు' అని అడిగాను.

'ఏమండీ. మీరీ సంగతులలో జోక్యం కలుగజేసుకోకండి' అనిమాత్రం అనేసింది.

'అదేమిటి కామూ. మనం ఒక చోట వుంటూ నీ నామెతో పలుకుకుండా వుంటుంటే ఏం బాగుంటుంది?'

'ఏం. ఎందుకు బాగుండదు. మీరు మా అమ్మతో మాట్లాడకపోతే నాకేం బాధ లేదే. మీకుమటుకు ఎందుకు బాధ' అని అన్నది.

'బాగుంది నీ వాదన. మగవాడికి అడదానికి భేదంలేదా? నేను మీ అమ్మతో మాట్లాడవలసిన అవుసరంలేదు. కాని నీవు మా అమ్మకు నీవచేయవలసిన అవుసరం

వుంది. కాని ఆమె నీవేద కోరటంలేదు. నీతో సన్నిహితమే కోరుతున్నది.'

'ఓహో ఈ మాటలు చదువులేనివాండ్లు చెప్పవలసిన మాటలుగాని చదువుకొన్న వారు చెప్పవలసినవి కావు. మీరేమన్నా నాయీ విషయంలో నా ఇష్టప్రకారమే వుంటాను. అయినా మీ అమ్మగారిని నేనేమీ అనటంలేదు. ఏదో నా మనసులో బాగుండక ఆమెతో చదువుగా మాట్లాడుట లేదు. మీ కోసరం మా అమ్మనుగాదని వచ్చేకాను.మితో సరిగ్గానే వుంటున్నాను. అంతేగాని మీ అమ్మతో సరిగా లేనని మీ రనటంలో నా కేమీ అర్థం కనపడటంలేదు. అయినా మళ్ళీ చెపుతున్నానండీ. యీ విషయంలో మీరు శ్రద్ధ తీసుకోకండి. అంటూ నా దగ్గరచేరి నా కళ్ళలోకి అదోలా చూసింది. నాకు బాలివేసింది.

'ఇక నెప్పడూ నీ నీ విషయంలో కష్టపెట్టను కామూ' అంటూ దగ్గరకు తీసుకొన్నాను.

అప్పటినుంచీ మా ఇద్దరమధ్యా. ఎట్టి వాదనా జరుగలేదు. కాపురం చోయిగా గడిచిపోతూంది. మా అత్తిగా రన్నట్లు మేము కష్టపడుటకు మారుగా సుఖంగా కాలం వెళ్ళిబుచ్చున్నాము. మా అమ్మ గూడా పరిస్థితిని అర్థంచేసుకొని కోడలు పలుకలేదే అన్న చింతను మనినేసి కులాసాగానే కాలం వెళ్ళిబుచ్చుతున్నది. ఇలా వుంటుండగా మా యింటికి మా అక్కయ్య వచ్చింది. ఆమె రావటం నా కెంతో హాయి అనిపించింది కాని కామూ మాత్రం ఆ రోజునుంచి అదో రకంగా వుంటుం మొదలు పెట్టింది. ఏదో నిరుత్సాహంగా

మాట్లాడేది. నైగా మా అక్కయ్యతో గూడా మాట్లాడటంలేదు. అందుకు మా అక్కయ్య నొచ్చుకున్నది. నాతో 'ఏరా తమ్ముడూ. నీ భార్యకు నీ నిక్కడకు రావటం ఇష్టంలేనట్లున్నది. అయినా యిది వాండ్ల యిల్లుగాదుగదా. నీ యింటికిని వచ్చినా ఆమెగార్ని కష్టమెందుకో అంటూ మాట్లాడింది. నాకు కష్టంవేసింది. అటు భార్య-ఇటు అక్కయ్య. నాకు మా అక్కయ్యమీద ఎంత ప్రేమో, నా భార్య కేం తెలుసు? అందుకని రాత్రి మళ్ళీ నాకు నా భార్యకు వాదన జరిగింది. ఇంటికి వచ్చిన బంధువులతో అందులో మా అక్కయ్యతో మాట్లాడకపోతే చాలా తప్పున్నాను కాని నా భార్య ఆమాటకు వప్పుకోలేదు సరిగ్గా యింకోమాట గూడా అన్నది. ఏమండీ-నేను మా అమ్మతో తగవులాడి వచ్చినప్పటినుండీ నాకు ఆమెను చూడవలెననే లేదు. కాని మీ అక్కయ్య యిక్కడకు వచ్చినప్పటి నుండీ అదెందుకోగాని నాకు మా అమ్మను చూడవలెనని వున్నదండీ. కాబట్టి రేపే మనం మా వూరికి వెళ్ళినద్దామన్నది. నా భార్య-కోపం వేళింది. 'మీ అమ్మ ఇటు రావన్నా లేదు. నైగా వుత్తరం ముక్కన్నా వ్రాయలేదు. మనం అక్కడికి పోవచ్చునే?' అన్నాను. కాని కామూ వప్పుకోలేదు. 'అదేమిటండీ. ఆమెతో మాట్లాడినందుకు ఆమెకు కోపం వచ్చి వుంటుంది. అంతేగాని మనం పోతే ఏమండీ! తప్పుకుండా మన తప్పుచూపురు వెళ్ళాలిసేం' అంది. నాకు మరీ కోపం వచ్చింది. వెళ్ళటానికి నీలే దని గట్టిగా అనేకాను. 'పోనీ మీరు రాకపోతే నేను వెళ్ళరైను వెళ్ళవస్తారండీ' అన్నది. అటా వెళ్ళటానికి నేను వప్పుకో నన్నాను. 'మీరు వప్పుకున్నా వప్పుకోక పోయినా తప్పు నేను మా అమ్మగారింటికి వెళ్ళటం ఖాయం' అని వూరుకున్నది.

అనుకున్నట్లుగానే తనపెట్టే లేదా నడ్ల కొనివాండ్ల పుట్టింటికి బయలుదేరింది. ఇంటామా అమ్మ, మా అక్కయ్యగూడా వద్దన్నాడు కాని వినిపించుకోకుండానే వెళ్ళిపోనండీ అనిమాత్రం నాతో అని బండెక్కింది నాకు పట్టరానికోపం వచ్చేసింది. కాని ఏం చేయనా తోచక నైగ నుడ్డవేసుకొని నీధిలోకి నడిచాను.

4

ఇంటికి రాగానే మా అక్కయ్య నన్ను ప్రశ్నించింది. 'ఏరా తమ్ముడూ, నీ చేమనా అన్నావా నీ భార్యను - పాపం

ప్రపంచ ప్రఖ్యాత మద్రాసు నశ్యం

నాణ్యతయే
దానిమనత

ఒకసారి కొంటే
తిరిగి వదలిపెట్టరు

శక్యములలో ఉత్తమమైనది పట్నం నశ్యమే. కాని అత్యుత్తమమైనది, అందరూ గోరునది, కారం, నాణ్యత, సువాసన గలది. అప్పాదురై నశ్యమే

అ. అప్పాదురై ముదలియార్ & సన్

ఆచార్యక నిధి, పోస్టు బాక్సు నెం. 189, మద్రాసు-1.

తెలిసిగూడా కాదనికన్నే ఎందుకరా దానిని వేధించటం?

‘ఊరకో అక్కయ్యో, నీకేమీ తెలియదు. పోతేపోనీ, అజ్ఞే వస్తుంది తిరిగి’ అని మాత్రం అన్నాను. మర్నాజే వద్ద వద్దంటుంటే వినిపించుకోకుండా మా అక్కయ్య గూడా వెళ్ళింది. ఇమా యింట్లో మిగిలింది నేనూ మా అమ్మనూ. అలాగా రోజులు వెళ్ళిపోతున్నవి. నెలలు గడచినవి. సంవత్సరం అయింది. కాని నాకూ నా భార్యకూ మధ్య పుత్రురాలు గూడా లేవు. ఆమె తిరిగి రావూ లేదు. ఒకరోజు మా అమ్మే నన్ను మళ్ళీ ప్రశ్నించింది. ‘ఏంరా అబ్బాయ్. ఎందుకూ యింత పట్టుదు. తెలిస్తే తెలియకో ఆ అమ్మాయి నాళ్ళ అమ్మను చూద్దామని వెళ్ళింది. నీవు పోయి తెచ్చుకో గూడదా. ఎవరిమీద కోపం? చదువుకున్నవాడికి కాస్త ఓర్పు ఉండదా. పోయినా నీ వెళ్ళాన్ని నీవు తెచ్చుకోనాయహా’ అని అన్నది. నాకు మా అమ్మమీద కోపం వచ్చింది. ‘తెలుసు. నీవేమీ చెప్పనక్కర్లే’ దని అనేసి పూరుకున్నాను.

తర్వాత మా అక్కయ్యదగ్గరనుంచి ఒక పుత్రురం వచ్చింది. నన్ను చూసి పొమ్మనమని వ్రాసింది. వెళ్ళేసరికి ‘ఏరా తమ్ముడా, మరదలు వచ్చిందా’ అని అడిగింది. ‘అదెందుకు వస్తుంది, రాతే’ దన్నాను. ‘అయితే నీవే పోయి తీసుకోచ్చుకోగూడదా?’ అన్నది.

‘నేను పంపితేగదా నేను తీసుకవచ్చుకునేది. అజ్ఞే పోయింది. అజ్ఞే వస్తుంది. నేను పోవాలిసిన అవసరం ఏముంది?’

‘బాగుందిరా, నీవు తెలిసినవాడివి. అది తెలియనిదీని. నీవు దానితో సమానం అయితే ఎట్లాగురా!’

‘అక్కయ్యో, నేనుమాత్రం యిక వాళ్ళింటికి పోను. వచ్చినపుడే వస్తుంది’ అని అన్నాను. అందరూ నన్నే తప్పు పట్టటం ఊకమీ సరిగాలేదు. అయినా నాకు తోచినట్లే నేను నడివదలచాను. కందుకూరు రోజు లన్నతర్వాత మా పూరికి వచ్చేకాను.

5

ఇంకో నెలరోజులు గడచినవి. ఆరోజు ఆదివారం. అఫీసుకు తెలుపుగదా అని ఏడుగంటల దాకా పడుకోన్నాను. ‘ఏమిటి. ఇంకా తెలువారలేదా ఏమిటి జామువ్రాడెక్కింది. కాఫీ చల్లారిపోతున్నది. లేచి ముఖం కడుక్కోండి’ అంటూ కామ నాగిలో ప్రత్యక్షమయింది. కలలో నిజమే అనుకుంటూ

కళ్ళు ముసుకుంటూ యింట్లో వెళ్ళే మా అత్తయ్య ‘ఏం నాయనా, కులాసాగా వున్నావా’ అంటూ ప్రశ్నించింది. ప్రక్కనే మా అక్కయ్య ‘ఏంరా తమ్ముడా. యింకా నిద్రమత్తు వదలినట్లు లేదే. ఇంటికి చుట్టాలు వచ్చినా నిద్రనా’ అంటూ పల్లరించింది. నాకు అందరినీ చూస్తుంటే పట్టరాని సంతోషం వేసింది. ‘అమ్మో, ఎప్పుడు వచ్చాకే మన వాళ్ళంతానూ?’ అని అడిగాను.

‘రాత్రి 2 గంటలపడిలో వచ్చారురా. ఆరాత్రిలో నిన్ను లేపలేదు’ అని అన్నది. ఆరోజు మాయింట్లో పండగ జేసుకున్నాం. నాకు చాలా సరదావేసింది. మా అక్కయ్య, కామ, మా అమ్మ మా అత్తయ్య అంతా ఎంతో కలిసి మెలిసి పనులు చేసుకుంటున్నారని నాకిదంతా చూస్తే ఎంతో హాయి అనిపించింది భోజనాలపేరే కాస్తేసింది మాకామ జరిగిన సంగతంతా నా బదులు మా అక్కయ్య మా అత్తయ్య చెప్పింది.

వళ్ళినేనెంకో అవస్థపడుతున్నానని చెప్పింది - నాకెవరిమీదా కోపం లేదనీ, మా అత్తయ్యకు చెప్పిందిట. ఇప్పుడెట్లా తిరిగినా చివరకు మా తమ్ముడు అత్తగారింట్లోనే ఉండి ఆస్తి పాస్తులు చూసుకోదా? ఏదో చిన్నతనం. సరదాకోసం ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. నీకుతురుమటుకు వేరే యింట్లో కాపురం చేయద్దా. వాల్చిద్దరా ఎక్కడున్నా మీ వారేగదా? అని

చెప్పిందిట. దీంతో మా అత్తయ్యకు నా మీద ప్రేమా విశ్వాసమూకలిగి ‘అమ్మయ్యారోజే మనమంతా మీ పూగుకు పోదాం’ అని అనేసింది. ‘మంచిది’ అంటూ మాకామ తన చీరలూ, సామ్యలూ యివీ అవీ అన్నీ పోగేసుకొని బయలుదేరింది. అది చూసి మా అత్తయ్య ‘మాకారా. మమలక్షిమ్యుగారూ, తన యింటికిని మాయిల్లంతా ఖాళీ చేసేస్తున్నది. మాకామ చాలా గడుసుదమ్మ’ అని నవ్వింది. అంతా సగుళిని ప్రయాణమయి మా పూరు వచ్చేకారుట అది జరిగినసంగతి.

ఆరాత్రి కామ నాతో అన్నది. ‘ఏమండీ, మన కాపురం సుఖమయం గాతటానికీ ఆవిడే కారణం. నాకు స్వర్గంలో వున్నట్లనిపించింది. కాపురంలో కలితలు లేకుంటే ఎంత సుఖమో తెలిసివచ్చింది. నవ్వుముఖంతో కళకళలాడే నాకామను దగ్గరకు తీసుకున్నాను. ఇదే కాపురం! ★

నారసింహలేహ్యము

బంగారు చెర్చబడినది. మేహము, నిక్కాక, నిస్సక్తువ శుక్ల శస్త్రమును హరించి బలమును, కాంతిని, పీర్వవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 టున్ల పెబ్బిరు. 3-4-0 పోస్టేజీ 12 ఆ. ఓ. సి. ఏ. డ్రికం పెసి. “ఆయుర్వేదసమాజం” పెర్రిడేసి- నెల్లూరు జిల్లా.

నమ్మకమైన సంజగ్గూడు కుటుంబ ఔషధములను వాడుడు

సంజగ్గూడు పండ్లపాడి

శ్రీపి. ఉష్ణ ప్యాకెట్లు

సకల పండ్లవ్యాధులను ఆపి, మానస బి.డి.యల్ 61 సంజగ్గూడు పండ్లపాడి (డబ్బు)

త్రీకర కస్తూరి మాత్రలు పిల్లలకు పెద్దలకు త్రైప్థమైన సంజడి	కర్ణక్ (గోరొజన మాత్రలు) పతిపాపలకు	బాలక్స్ విరేచన మాత్రలు పెద్దలకు పిల్లలకు
జ్వరెక్ సకల జ్వరములకు	కాలరెక్స్ అతిసారము కాలరాకు	జిన్ జిమ్ జ్వరవృద్ధికి పితృకాంతికి

స్త్రీలకును, ఔతరులకును విశేష మందుల జాబితాలకు న్యాయం.

విజయవాడ బ్రాంచి : లై.తెలిపిది, సత్యనారాయణపురము.
మా అపూర్వమైన ఔషధముల శాపితాలకు వ్రాయండి.

నీటిమీద వ్రాత

(16-వ పేజీ తరువాయి)

కర్మ గదిలో కర్మ పడుకుని ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. మధ్యద్రమ్య కర్మని ఆలా అందిగాని కర్మ ఎందుచేత పడుకున్నాడో కనుక్కోకుండా ఉండలేకపోయింది.

“నాయనా కర్మా! ఏం పడుకున్నావ్? ఓంటో బాగుందా?”

“.....”

“ఈవాళ్ల పెండ్రాళ్ల వచ్చేవాణ్?”

“.....”

“తలకాయ నొప్పిగా ఉందా? కొంచెం వంచదార టీ పెట్టవ్వనా? తలకాయ నొప్పి పోతుంది.”

“ఏమీ ఒడ్డు మామూలు.”

“ఫరవాలేదు కొంచెం తాగుదుగాని” అంటూ వంటింటోకి వెళ్ళింది.

కర్మ చెల్లెలు అరుణ లెక్కల పుస్తకం తీసుకొచ్చి “అన్నయ్యా! ఈ లెక్క చెప్ప” అంది.

“పోవే! ఇప్పుడేం లెక్క.”

“నీకు రాదని చెప్ప, మూలుపైసలో చదువుకున్నావ్. పన్ను ఫారమ్ లెక్క చెప్పలేరా?” అని వెళ్లిపోయింది.

మధ్యద్రమ్య టీ పెట్టి తీసుకువచ్చింది.

కర్మ తాగి మళ్ళా పడుకున్నాడు. “ఇప్పుడు రామం వస్తే ఏమీ చేయడమా” అని అతని ఆలోచన. వెంటనే అతనికి మెలుపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది. వెంటనే లేచాడు. తన నోట్ లెక్కలు చేసుకుంటూన్న పలక తీసికెళ్లి షిఫ్ట్ లువు దగ్గరకున్న కాళ్ళు తుడుచుకునే పీచు తొలగించి అక్కడే పలక పెట్టి ఏదీ తెలుపు చేతనీ వచ్చాడు.

అరీ వదలిపెట్టగానే రామం కర్మ ఇంటికి బయలుదేరాడు. కర్మ ప్రొద్దుట జరిగిన సంఘటన గురించి విచారిస్తుంటాడని అతనికి తెలుసు. గలగల వచ్చి ఏదీ తెలుపు తెలిచాడు. కాళ్ళు తుడుచుకునే పీచు అడుగున పలకమీద అడుగేశాడు. పలక పగుళ్ళు మన్నుడి. ఇది కర్మ చేసిన పనే అని గ్రహించాడు. పోయిన పెన్ను పోలి తన తెచ్చి యిమ్మంటే పోయిన పలక తెచ్చి యిమ్మంటే కర్మ యిలా వస్తూ గం వస్తే డని తెలుసుకుని కర్మ తెలివని కొనియాడేడు. నేరుగా కర్మ గదిలోనికి వెళ్ళాడు. కర్మ మంచంమీద పడుకుని ఉన్నాడు. అతడు కూడ కర్మ ప్రక్కన మంచంపై కూర్చుని కర్మ తల నిమిరాడు. కర్మ ఉలిక్కిపడి చూచాడు. అతని నోటివెంట మాట రాలేదు. రామమే ఇలా అన్నాడు “కర్మా! ఎంత పెట్టివాడోయో! ప్రొద్దుట జరిగిన సంఘటన గురించి విచారిస్తున్నావా? రామం పంకతి ఎరుగనా? రామం, నీవు ఒకటే అని నమ్ము. ఈలాంటి పెన్ని జరుగలేదు. అవన్నీ నమ్మ తెలుసుకుందామని నువ్వు, నిన్ను తెలుసుకుందామని నేను చేసినవి. అటువంటివాటిలో ఇదొకటి. దీని కింతగా విచారించాలా! మనం చిన్న పుటినుంచి ఇక్కడే కలిసి ఉడుపుకున్నాము. అలాంటప్పుడు రామం నిన్ను వరాధవిస్తాడనిగాని, నీన్నే చూసి పొగట్టు పంటాడనిగాని నువ్వు తల పెట్టడం చాలా అశంభావ్యం. నీటి మన సంఘర్షణ ‘నీటి మీద వ్రాత’ని తెలుసుకో. ఇదంతా పోలి పోలే పోయిందిలే? కారుకు పోదాం వస్తావా?” ఇంతలో “ఇంకా లేవేమిరా నాయనా! ఏడయింది. అన్నం తిననా” అంటోక పెద్ద గంతుక. కర్మ కుమలుపుకుంటూ లేచాడు. వలువంకలా పరికించాడు. ఎదురుగా చాళ్ళ నాయనమ్మ తప్ప మరెవ్వరూ లేరు. అరే!.. ఇదంతా కల!

వెంటనే పరుగెత్తుకొని వెళ్లి చూచాడు ఏదీలో రామం ఉన్నాడేమోనని, అసలు రామం వస్తేగా.

* * *

మర్నాడు క్రాసులో కళ్ళగానే రామం ముఖంకేసి తేలిపార చూశాడు. రామం

కర్మదగ్గర కొచ్చి “నిన్నటి సంఘటన నిజమని తెలంచకు. పోలి పోయింటు విరగలేదు. పోయింటు మణిగిపోవడం చూసి నువ్వు పోలి విరిగిందనుకున్నావు. నిన్నేది పించడానికే నేను నీదగ్గర పెన్నులాగేనుకుని వాచేను. ఇది కేవలం నీవు నమ్మ తెలుసుకోవాల్సి చేసిన పనిగాని మరోకటిగాదు. ఎప్పుడైనా నీవు నిక్కరంక మనస్సుడవే.” అని చెయ్యి వట్టుకుని చెప్పాడు. క్రాసంతా రామం తెలిసి సంతోషించాడు.

రామం, కర్మలు ప్రాణన్నే హితులే. ★

రు 1000 బహుమానం

లెప్పర్ క్యూర్
(రిజిస్టర్డ్)

ముప్పు, బొల్లి, నుఖిరోగాదులకు
గ్యారంటీ చికిత్స.

అన్ని రావంతోడు తలరాత ఉచితం.

లక్ష్మీ అండ్ కో
(రిజిస్టర్డ్)

H. O. వాల్తేరు, ఆర్. యస్.

ప్రాంతాలు:

2/135 బ్రాడ్వే, మదరాసు.
గాంధీనగర్, విజయవాడ.
కటక్, సికింద్రాబాదు,
రాజమండ్రి etc.

కుప్పూ ★ బొల్లి

గృహ సేవకుప్పూలు, పెద్ద సహాయ వ్యాధులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, క్యాబ్ లాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్డ్) “భాస్కరాశ్రమము” గోపాల పురం, తూ. గోదావరి.

కుట్టువని న్యబోధిని (తెలుగు)
Self Tailoring and Cutting Teacher”
కొత్త పద్ధతిలో కత్తిరించి కుట్టు పాతనులు గలది. ప్రతి దర్జీవారికి, స్త్రీలకు ముఖ్యము. 82 పేజీలు 80 పటములు గల పుస్తకము అ. 12 పోస్టుఖర్చులు అ. 5-ముచరాజ పుస్తకాల అరుదైనవల మొదలి ఏదీ, జిరి బీటు, మద్రాసు,

FRUITOL
THE FRUIT COCK-TAIL

SWAN BRAND

Preferred for mellow moments

MANUFACTURERS
THE INDIA CANNING INDUSTRIES LTD.
VIJAYAVADA - 2

Madras & South Contact,
Sovereign Sales Agency Ltd.,
11-12 Second Line Beach, Madras 1

శ్రీమతి రాజ్యం తీస్తున్న చిత్రం 'దాసి' లో రాజ్యం.

“వెళ్లి చేసి చూడు”

నిర్మాతలు: విజయా ప్రాడక్షన్స్.
 దర్శకుడు: ప్రసాద్
 కథ: చక్రపాణి
 పాటలు: పింగళి నాగేంద్రరావు, ఊటుకూరి సత్యనాయణ
 సంగీతం: ఘంటసాల
 తారాగణం:
 జి. వరలక్ష్మి, సావిత్రి, యెస్. టి. రామారావు, యస్. వి. రంగారావు, జోగారావు, దొరస్వామి, డా॥ శివరామ్

కృష్ణయ్య మొదలైనవారు.
 సంఘాన్ని పట్టి పీడిస్తున్న దురాచారాలలో కట్నాల పద్ధతిని దుయ్యబట్టుతూ చక్కని విశ్లేషణ కలిగిస్తుంది విజయావారి చిత్రం ‘వెళ్లి చేసి చూడు.’ ఇదవారు పాటలతో మూడుగంటలకు పైగా నడిచే ఈ చిత్రాన్ని విసుగులేకుండా చూడవచ్చు. పాటలలో పింగళివారి ప్రత్యేకత, పాత్ర చిత్రణలో చక్రపాణిగారి శాశ్వతం, కథా చిత్రణలో ప్రసాద్ గారి విశిష్టత ఈ చిత్రంలో స్పష్టంగా గోచరిస్తాయి. కథని గాని చిత్రాన్ని గాని అంతగా పొగిడించడం అనవసరమై నప్పటికీ విసుగుమాత్రం కలగదు. ఈ చిత్రంలో విశ్లేషణ మిగతా

చిత్రాలలో హాస్యానికి వ్యత్యాసం ఉంది. మిగతా చిత్రాలలో కథకు సంబంధం లేకుండా ప్రత్యేకం హాస్యంకోసం పాత్రల్ని అనవసర సన్నివేశాల్ని సృష్టిస్తున్నారు. ఈ చిత్రంలో ఆయా వ్యక్తుల మాట తీరునుబట్టి, వారి గుణగణాలనుబట్టి, సన్నివేశాలనుబట్టి సాధించిన వ్యంగ్య, హాస్యం కథకి ప్రత్యక్షంగా సంబంధించినవే కాని కృత్రిమంగా అతికినవి కావు. అది ఈ చిత్రంలో ప్రత్యేకత. అయితే కథలో తీసుకున్న కట్నాల సమస్య సమాజంలోని అస్పృశ్యం, సున్నితమైన హాస్యమూ కూడా ఆయా సన్నివేశాలలో ప్రవేశిస్తాయి.

విజయావారి “వెళ్లి చేసి చూడు”లో ఎస్. టి. రామారావు, జి. వరలక్ష్మి.

బడిన ఫార్ముల ఎద్దడికి తట్టకోలేక మరుగున పడిపోవచ్చును.

(అక్కడక్కడ గోవిందయ్య దంపతుల వికవికలు, చిట్టే పేచీలూ మొదలైనవి

అంజలివారి 'పరదేశి'లో తార (వసంత), ఆనంద్ (గణేశన్)

బొత్తిగా వెకిలిగా కనపడతాయి)

ఆయా వ్యక్తుల గుణగణాలను అలవాట్లను బట్టి పాత్రల చిత్రణలో తెచ్చిన సున్నితమైన హాస్యమూ వ్యంగ్యమూ, సన్నివేశా

లలో ఫార్ముగా మారిపోయాయి. అయితే ఈ ఫార్మువల్ల పాత్ర చిత్రానికి అంతగా భంగం కలగలేదు. కథలో సన్నివేశాలూ వాస్తవికతకు దూరమైనప్పటికీ వ్యక్తులను మాత్రం అందరికీ అర్థమయ్యే పద్ధతిలో సానుభూతితో చిత్రించారు. ఒక విధంగా పాత్ర చిత్రణ ఈ చిత్రానికి జీవమని చెప్పాలి.

చిన్నపిల్లల నాటకాలు, స్వప్నదృశ్యంలోని వ్యంగ్యం, అక్కడ అక్కడ చిత్రించబడిన కరుణ జనింపజేసే దృశ్యాలు, రాజు అమాయకత్వం, అపకార పెరగని వియ్యన్న భేషజాలూ, నవభావాలతో నవజీవనం కోసం అందరి సుఖమూ కనిపెడుతూ చలగా కాలం గడిపే రమణ చలాకి స్వభావం మొదలైనవి వేరు కుల్చి రంజింప చేయగలవు.

కథాంశం: చెల్లెలు అమ్మడు (జి. వరలక్ష్మి) పెళ్లిచేస్తేగాని పెళ్లిచేసుకో మానదని శపథం పట్టి శిష్యుడు సిసింద్రి (మాస్టర్ కుండు)తో సహా దేశంమీద బయలుదేరిన అన్న ఎక్స్ ఎలీమెంటరీ స్కూల్ హెడ్ మాస్టర్ రాజు (జోగారావు) వెళ్ళి వెళ్ళి, ఆ ప్రంతా ఆతధి సత్కారంకోసం తగ

పీపుల్స్ వారి 'పల్లెటూరు'లో

శెట్టెరెడు సాంబయ్య (కోదూత అచ్చయ్య)ను మరొకరైతు (డిప్టిబ్యూటర్ వెంకయ్య)"అమ్మాయి" పెళ్లిగురించి అడుగుతున్నాడు.

భరణివారి 'ప్రేమ' లో పరశురామ్ (ముక్కామల) మోతీని (రేలంగి) బెదిరిస్తున్నాడు.

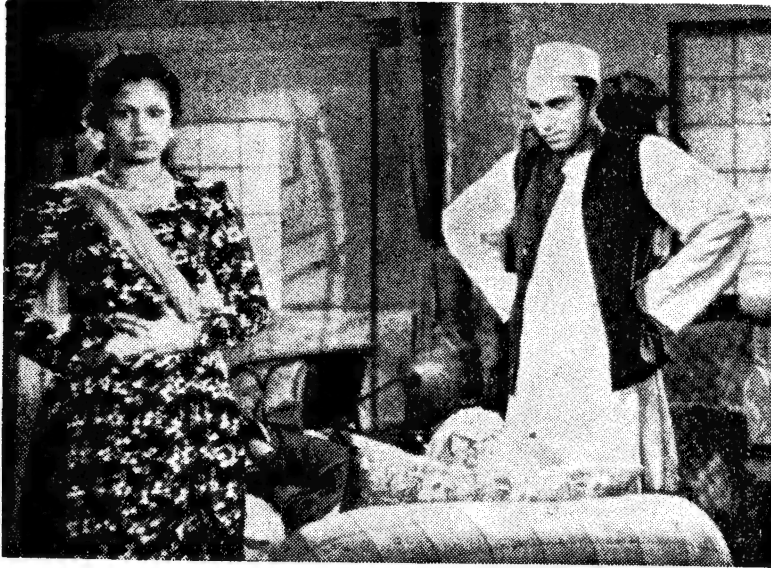
లేసిన ఎక్స్‌జిల్డ్ బోర్డ్ మెంబర్, పంచాయతీ బోర్డ్ (పెన్సిడెంట్) ధూపాటి వియ్యన్న (రంగారావు) బలవంతపు సత్కారంలో చిక్కుకుంటాడు. దొరికిన పట్టని వొదిలి పెట్టకుండా కూతురు సావిత్రిని (సావిత్రి) రాజుకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తాడు వియ్యన్న, తరవాత గడ్డిపాడులో వెంకటపతిగారి (డా॥ శివరామకృష్ణయ్య) కొడుకు రమణ (రామారావు), సంబంధాన్ని పదిహేనువేల కట్నంతో అమ్మడికి నిశ్చయించి వియ్యన్న తాంబూలాలు పుచ్చుకుంటాడు. కాని పది తాకట్టు పెట్టిన భవంతి తప్ప వైచిత్రిగవ్వ అనే మిగలని వియ్యన్న గుట్టు కాస్తా పెళ్ళిలో బయటపెట్టి మేనరికం తోసి పుచ్చిన రాజా మీద మేనమామ గోవిందయ్య (నారస్యమి) మీద పగ తీర్చుకుంటాడు. తాగి గట్టిన తరవాత కూడా కోడల్ని వొదిలేసి కోడుకుని తీసుకుపోయి రెండో పెళ్ళి చెయ్యడానికి సిద్ధపడతాడు వెంకటపతి. కాని తండ్రిని మధ్యపెట్టి రమణ అత్రవారింటికి వెళ్ళి అమ్మణ్ణి తీసుకుని పట్నం వెడతాడు. గోవిందయ్య కూతురు చిట్టిని రమణిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఇది గ్రహించి చిట్టి వియ్యన్న

యువావారి 'టింగ్ రంగ'లో యస్. వరలక్ష్మి, కోటిశ్వరరావు. తిలకం, సరళ.

సమక్షంలో బావభీమన్న రెండుని తెలుగు పుంత్రితో పెళ్లి చేసుకుంటుంది. అయినా గోవిందయ్య కూతుర్ని బలవంతాన రమణకిచ్చి పెళ్లి చేయాలనుకుంటాడు. రెండో పెళ్లి తప్పించుకోడానికి రమణ పిచ్చెక్కినట్లు నటిస్తాడు, రాజు డాక్టరువేషం అమ్మడు సర్దువేషం వేసుకుని కొంతకాలం వెంటటపటిని మోసగించినా చివరికి గోవిందయ్య గుట్టు బయటపెడతాడు. చివరికి రెండో పెళ్లికి నిరాకరించి ఆస్తివారులతో దానికి రమణ సిద్ధపడతాడు. చిట్టికి భీమన్నకి పెళ్ళయిందని తెలుసుకుని వెంటటపటి మన మణ్ణి తనకిచ్చే పరతుమిద అమ్మణ్ణి రమణ ఏలుకోదాని కొప్పకుంటాడు.

శుభోదయావారి 'అదర్బం'లో రేవతి, జగ్గయ్య.

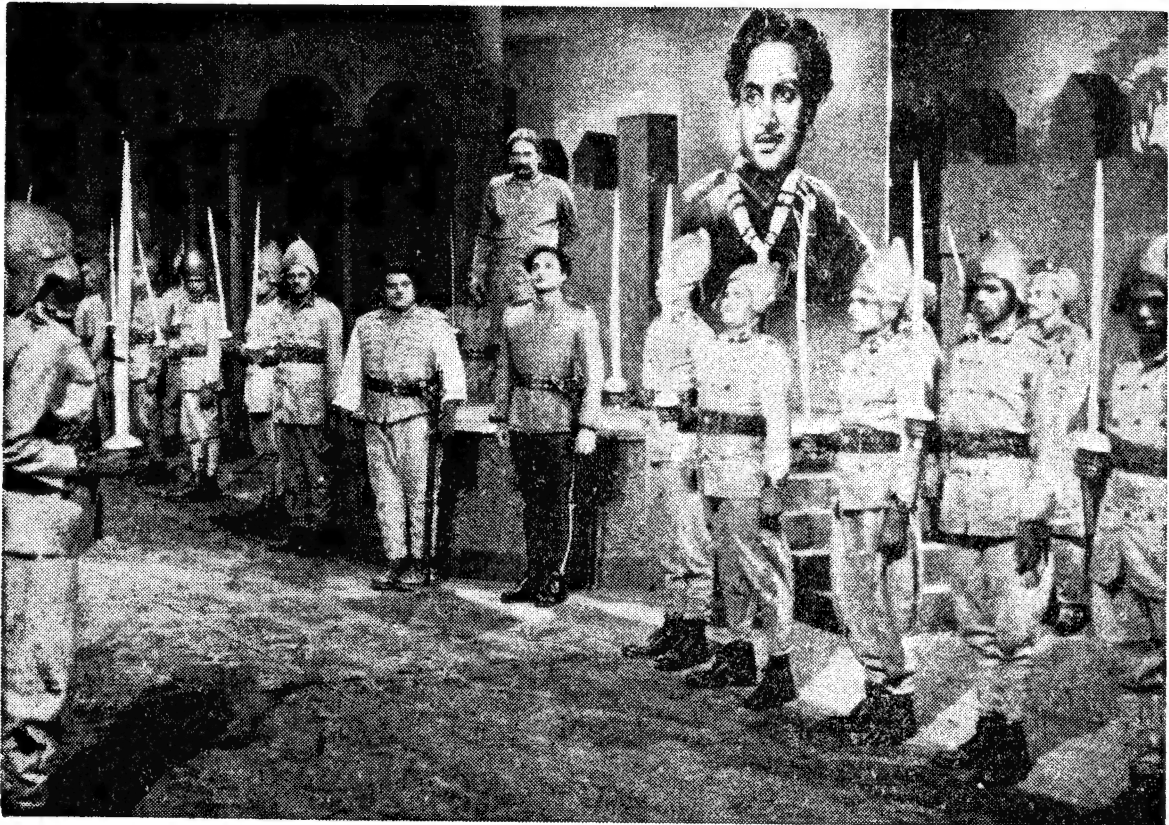

అప్పడప్పడు తట్టపడే చిత్రమైన వ్యక్తులుగా కనపడతారు వియ్యన్న, రాజు, గోవిందయ్య వంటివాళ్లు. రంగారావు, జోగారావు, దొరస్వామి, డా॥ శివరామ కృష్ణయ్య మొదలైనవారు చిత్రమైన వ్యక్తిత్వాలను నేర్పుతో నిరూపించారు. ★

రత్నపురుషలేహ్యము

ధాతు నష్టమును హరించును. అత్యుష్ణము. నగముల బలహీనత, గుండెదడ, అతిమూత్రిము మొ॥ మేహవ్యాధులను హరించి మిక్కిలి బలమును, కాంతిని, మనోత్సాహము నిచ్చును. అనేక యోగ్యతా పత్రములుగలవు. డబ్బా రు. 2/- పోస్టేజి 0-14-0,

ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్,
లక్ష్మీటాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ - 2.

ఆర్. పద్మాభినాస వారి 'రాజవతి' లో ఒకదృశ్యం.

ప. యన్. ప్రొడక్షన్స్‌వారి 'ఆడబ్రతుకు'లో కృష్ణకుమారి.

ముందుచూపు

(5-వ పేజీ తరువాయి)

వాళ్ళ పెదద నీకేం లేదుకదా. వాడికయినా పట్టుమని పదిపాళ్ళే లేవు నీకయినా పది మందికి ఒక్క బిగిని చదువు చెప్పించేటంత నీతివుంది.. అలాంటప్పుడు వీడిొక్కడికి చదువు చెప్పించేందుకు నీవెందుకీంత వేస కాదుకున్నావో తెలియక ఆశ్చర్యం కలుగుతోంది."

"అబ్బాయీ!-నవ్వు ల తు చెప్ప... వీడిదొడరింద జాతకం.. వీడి భవిష్యత్తు మీది గంపెదాన పెట్టుకుని ఏది చేసినా గాని ఎదురు తిరిగి వూరుకుంటుంది."

"సుందరం జాతకమంతా సాకల్యంగా నరీక్షించిన జ్యోతిషుడిలా మాట్లాడుతున్నావు "

"జ్యోతిషులు!-వాళ్ళు చెప్పిన ఫలితాలే నిజమయ్యాయి లే వీడి దశ మరోలాగుండి వుండేది!-వాడు వట్టి మలప సవాసి కాకుండా వుంటే వాడికి అంటేది అంటుండాను, ముట్టేది ముట్టుకుండాను ఎందుకుంటుంది?"

"అలాగని వీడిజాతకంలో రాసివుండేవెటి?"

"అలాగని రాసివుందని జ్యోతిషులు చెప్పకపోయినా మరోలా మాత్రం వుండదని గట్టిగా తీర్మానించుకున్నాను "- వానిర్థయం తప్పవులే ఈ పాటికి ఎనభై వేల రూపాయిలూ తన్నుకుంటూ వచ్చి వీడి కళ్ళదగ్గర పడివుండేవి."

"అంటే నీ వుత్తేశం?"

"మరేం లేదు.. కొంత కాలం క్రితం జ్యోతిషులు చెప్పారు."

"వీడికో పాతు దొంగకుండవా?"

"వాళ్ళలా ఎన్నడూ చెప్పలేదు.. కాని వాళ్ళు నాకు చెప్పిన ఫలితం మీద ఆధారపడి సుందరాన్నో బంగారు పిచికను చెయ్యాలని ఆలోచించి వలపన్నాను. వీడు నవ్వుజాతకు డవడంవల్ల ఆవల ఎదురు తిరిగి నేను అందులో చిక్కు పడ్డాను."

"నువ్వేదో భ్రమలో పడి ఎవరిదో మాట పట్టుకుని, ఆ భ్రమ నివారణ వక బాధపడుతూంటే అదింతా సుందరం చేసినట్టు వీడి చదువు పాడు

చేయడ మేమిటి?"

"ఎనభైవేలూ ఒక్కసారి నూత్నంగా వచ్చేమార్గం ఎదురుగుండా కనిపిస్తూంటే, అది వాడికి సంక్రమింపజేయాలనుకోవడం తెలియకున్నవనే నా అభిప్రాయం!"

"సుందరం గుఖంగా జీవించేందుకు నవ్వు ప్రయత్నించడం పొరపాటని కాదు... కాని నవ్వు తలా తోకా లేకుండా మాట్లాడు తున్నావు సుందరం చేసిన నేరమేదో నా కర్మం కావడంలేదు. చెప్పేదేమా సరిగా చెప్ప."

"వళ్ళు మండిపోతూంటే ఏమిటి తిన్నగా చెప్పింది?"

వాడి భావాన్విత్యం మనసులో పెట్టుకుని చేసిన పనుల్లా బెదిరికొడుతోంది. గంజ్జే క్రితం పెదజ్యోతిషుడొకాడాయన వస్తే నా జాతకచక్రం చూపించాను."

"నీ కొడుకు మహారాజపుత్రాడని చెప్పాడనుకుంటాను!"

"వేళాకోళం కట్టిపెట్టు.. నాకు మారకం వుందని చెప్పాడు నెంటనే—

"అబ్బూరించ లేకపోయాడు!-ఆ మాట విని సుందరం పుట్టిన నక్షత్రదోషంవల్ల నీకు కీడుకలుగున్నదనే బెంగతో సుందరాన్ని పాడుచేస్తూ వస్తు మాట!!"

"చచ్చిపోతానని భయపడుతున్నానని అనుకోకు ఆ గడువు దాటిపోయి అప్పుడే తొమ్మిది నెలలయింది. అందుకనే విచారమంతా."

"ఏమిటి పెరిగిపోయింది? - ఏమంత కష్టాల్లో వున్నావని మారకం తప్పిపోయి నందుకు విచారిస్తున్నావు? - ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు."

"విచారించక ఏం చేయాలి? - ఎంత అవప్రపదిలనీ వస్తోందో నీకేం తెలుసు? సుందరమో జన్మనకే వాడికి ఎనభైవేలూ కనుమాపు మేరలో లేకుండా పోయాయి; సర్దుబాటు చేసుకోలేక నేను నానా యాత నలూ పడవలసివస్తోంది."

"వెరి కుదిరింది తలకు శోక రి చుట్టం డప్పట్టుంది నీవరస! నవ్వు చనిపోనే వాడికి ధనం రావడమేమిటి? - నాకుమతి భ్రమిస్తూన్నట్టుంది!"

"నీకల్లాగేకని ఏమిస్తుంది. చెప్పింది సరిగా విని మాట్లాడు"జ్యోతిషుడు ఫలానా తరీఖునాటికి మారకం వుందని చెప్పగానే - అతడు చెప్పిన గడువుకుముందుగానే అలాంటిది జరిగినా జరగవచ్చు లేదా కొంచెం ఎడంగా నన్నూ తిట్టినట్లవచ్చు - ఎల్లా జరిగినా నవ్వు వుండదని ఆలోచించి చూడు నెలల వాయిదామీద పదిపాళ్ళకు ఎనభైవేలకు జీవితం భీమా

వేశాను. ఆగడువుదాటిపోయి తొమ్మిది నెలలయింది సరిగదా, ముందు పదిపాళ్ళేకూడా గూబలు నలుపుకుంటూ యిన్నాస్యి రెన్ను కంపెనీవాళ్ళకు సామ్యు చెలిస్తూవుండక తప్పనట్లు కనిపిస్తోంది. ప్రతివాయిదాకూ ప్రీమియం కట్టించుకుంటూ ఎంత బాధ పడవలసివస్తోందో నవ్వు గుర్తించలేక పోతున్నావు. సుందరాని కాకస్మికధన లాభమేవుంటే నాకీకేమే లేకపోను. అంచేత వాడెల్లాగూ సామాన్య జీవితం గడవవలసిన వాడేనని నిర్ధారణ చేసుకోక తప్పదు. అలాంటప్పుడు వాడిని గురించి అవసరంగా డబ్బెందుకు ఖర్చు పెట్టాలి?"

"బ్రతిగుండగా కొడుకుని అభివృద్ధిలోకి తీసుకువచ్చేందుకు నెనకాదుతూ, చచ్చి పోయి అదృష్టవంతుణ్ణి చేద్దామనుకుంటూ వస్తున్నమాట! దివ్యంగావుంది ఆలోచన!! - నువ్వెల్లాగూ ప్రీమియములు కట్టక విడిచేరకం కాదని నాకు తెలుసు. పదిపాళ్ళేకీ తీర్మానితనైవా వాడికా సామ్యు రాకమానదు. కాబట్టిముందు కార్యక్రమాని కుప్పక్రమించి, వాడిని కారేజీలో జేర్చు, వాడిబ్రతుకు వాడు బ్రతుకుతాడు."

"వాడి బ్రతుకువరస కనిపిస్తూనే వుంది; వస్తుండనుకున్న అతివారి ఆస్తికూడా వీడి కందకుండా పోయింది. యిలాంటి దరిద్రదామోదరూడి నిమిత్తం ఎర్రటి ఏగాణికాడ చెయ్యి బార్చుగలనుకోలేదు. నా నిశ్చయానికి తిరుగులేదు "

"నువ్వు పట్టుకున్న కుండేలుకు నాలో కాలు వుండేదను నేది లేదన్నమాట! - వాడికి అతివారివల్ల రాబోయే ఆస్తి ఎల్లానూ రాకుండాపోయిందని ఏదో రధిప నెంచి వాడి బాధ్యత వాళ్ళ నెత్తిన రుద్దుదామనే ఆలోచ నేమిటి?"

"నువ్వెల్లాంటావు కాని, అల్లుడు ప్రయోజనం దవాలని వాళ్ళకుమాత్రం వుండదటరా అన్నయ్యా" - అంటూ లోపలనుంచి వచ్చింది లక్ష్మీకాంతం.

"వుంటే వుద్దరించమను! -" అన్నాడు రంగకాయ తీవ్రంగా.

"వాళ్ళే నాకు చదువు చెప్పించాలని నీ ఉత్తేజమెట్లు ముందుగా తెలిస్తే యిన్ని గోజాల్లుంచి" ముందుమాటకు తడువుకుంటూ విధిలోనుంచి వచ్చాడు సుందరం."

"నువ్వుతలాగే తొందరపడ కక్కలేదు...మీ నాన్నకు యిలాంటి విషయాలో కాలవనింత ముందు మావుంది.. ఏమంటావు బావా?" - అంటూ బావగారి ముఖంలో ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు శేషచలం.

రంగకాయ మందహాసం చేశాడు. ★

గానకళా బోధిని

గొప్ప సంగీత గ్రంథము కన్నడ పెద్ద
రతు గవయ్యమెంటు పరిపేతు వైద్యుని
పదునూ మహాద 800 పేజీలు గం విస్తృతము
కము ఏం 10-0-0 పోస్టేజీ మీదు

బాలసరస్వతి బుక్ డిస్ట్రీబ్యూటర్స్

చెల్లాయికి ఉత్తరాలు

(35-వ పేజీ తరువాయి)

పోతున్నాడు (చెవుడు రాకముందు) రోడ్డు ప్రక్కన ఒక మేడ, మేడ వక్కన ఒక పెంకుటిల్లు. పెంకు టింటిలోంచి బీతోవన్ రాసిన ఒక గీతాన్ని ఎవరో పియానో మీద వాయించటం వినిపిస్తోంది. అతివధురంగా, లలితంగా వాయిస్తున్నాడు. ఎవరా తన పాట వాయించేది అనుకుని బీతోవన్ స్నేహితునితోనహా ఆ యింట్లో ప్రవేశించాడు. ఇరవై ఏళ్ల పిల్ల పియానో ముందు కూర్చుని వాయిస్తున్నది. ఆమె సోదరుడు పాట వింటున్నాడు. ఇద్దరూ గుడ్డి వాళ్లే. బీదవాళ్ల వటుంమూలాన పియానో పాతడొక్కు. పాటపూర్తయింది. “ఎక్కడ నేర్చునాకు విడి?” అని అడిగాడు బీతోవన్. వక్క మేడలోని ధననంతుల అమ్మాయి రోజూ ఒక మేపురు దగ్గర సంగీతం నేర్చుకుంటోంది. మేడవక్కన నుంచుని విని ఈ పాటలు నేర్చుకున్నా నన్నది గుడ్డి పిల్ల. సంగీతంమీద ఆ పిల్లకుగల ఆసక్తి చూసి బీతోవన్ సంతోష వరవశుడయ్యాడు. “అయితే ఇంకా మంచి సంగీతం వినిపిస్తా విను,” అని డొక్కుపియానోముందు కూర్చుని ఆ అమ్మాయి వాయించిన పాటనే వాయించ సాగాడు. అతను బీతోవన్ అని ఆ అన్నా చెల్లెళ్లకి తెలియదు. పియానోపక్క నున్న కిటికీలోంచి పూర్ణిమచంద్రుడి వెన్నెల పియానోమెట్లమీద పడి నాట్యం చేస్తోంది. అది చూసి

బీతోవన్ రసజగత్తులోకి పోయాడు. తనేమి వాయిస్తున్నదీ తనకే తెలియకుండా, ఇదివరకెప్పుడూ ఎవరూ విని ఎరగని ఫణితిలో వాయించ సాగాడు. బీతోవన్ వేళ్లు తగలగానే మోడైపోయిన చెట్టులాంటి ఆ డొక్కుపియానో నడవమైంది. దాని వొళ్లు వొక్కసారిగా పులకరించి, చిత్ర చిత్రమైన పోకడలతో ధ్వనించ సాగింది. పియానోమెట్ల మీద పడుతున్న చంద్రకాంతిని చూస్తూ వాయిస్తుంటే, దేవలోకం నుంచి అప్పరకన్యలు వెన్నెల దారుల్లోంచి వాయ్యారంగా వచ్చి పియానోమెట్లపై నాట్యం చేస్తున్నట్టనిపించిందట బీతోవన్ కు. ఆ అప్పరనలు అలా నాట్యం చేస్తుంటే దేవలోకంనుంచి మళ్లీ పిలుపు వస్తుంది. అప్పరనలు తమ ఆలస్యానికి భయపడి పరికిణీ కుచ్చెట్లు పట్టుకుని కాళ్లకెక్కి ఘులుఘులు మంటుండగా తిరిగి వెన్నెల నిచ్చెనలెక్కి దేవలోకానికి మరలిపోతారు. కల అంతమాత్రుంది. చటుక్కున పియానో ఆపేస్తాడు బీతోవన్. మధుర ప్రపంచంలోంచి తుళ్లి పడతారు ఆగదిలోపున్న ముగ్గురు శ్రోతలూ. గుడ్డిపిల్ల ఇలా అంటుంది: “ఇప్పుడు వాయించినది బీతోవన్ అయి వుండాలి.” “అవును, నేనే” అంటూ బాతోవన్ గబగబ తన ఇంటికి పరిగెత్తిపోతాడు. ఇప్పుడు తను వాయించిన పాట మరిచిపోతా నేమోనని అతని భయం. కాగితం, కలం పుచ్చుకుని వెంటనే ఆపాట స్వరం యావత్తూ రాసేస్తాడు.

ఆరోజున ఆ పెంకుటింటిలో

బీతోవన్ నృప్తించిన పాట అతని కృతులన్నిటిలోకీ గొప్పదని విమర్శకులంటారు. దానిపేరు “వెన్నెల పాట.” ఇది తరవాత జగత్ప్రసిద్ధమైంది.

బీతోవన్ 1827 మార్చి 26 న చనిపోయాడు. అతడు చనిపోయినా అతని సంగీతం ఈనాటికీ ప్రపంచంలోని సంగీత కళాభిమానులకి ఆవేశం, ఉత్సాహం పురికొల్పుతూనే వుంది.

నీ అన్నయ్య,
—ఎన్నాక.

తప్పే వరిది?

(17-వ పేజీ తరువాయి)

ఓండ్రలు ఒకటేమిటి ‘జా’ లాగుంది ఆ రోజు పరీక్షల హాలు.

అందరినీ అణిచేశక్తిగల దూర్వాసుడి లాంటి సూపర్ వైజర్ వచ్చా దావేళ. కేకలు విసగానే విషయ పూర్వకంగా అల్లరి చేయవద్దని ఆజ్ఞాపించాడు.

అంతలో ఆపిలే అసలు సిసలైన విద్యార్థుల తాతారా? కొంచెం స్థాయి ఎక్కువ చేశారు కూడాను.

ఆయన మాత్రం ఎలా ఓర్చుకోగలడు “బాబూ నేను విద్యార్థులకు పేషెంట్ చేస్తున్నాను వచ్చాను కాని గాడ్ టెస్టు గుర్రాలకూ కాదు” అన్నాడు.

ఇంటి పెద్దలై అంటే పడని ఈ కాలంలో అంతి మాటవిని ఏ యువకరక్తం పొంగదు? అంతా లేచారు ‘మాయవయ్యగి నోరు’ అంటూ!

చాపల బజారులా తయారైంది పరీక్ష హాలు. ఆ మాటన్నందుకు ‘క్షమాపణ’ కోరుకోమన్నారూ విద్యార్థులంతా. ఆయన మాత్రం ఏం తిక్కున తిన్నాడని ‘సనేమిరా’ పిలుకాడు. కావాలంటే యాములకెల్లి పడుకోండి! అన్నాడు.

ఇంకేం కావాలి ఆయన నోటినుండానే ఆ మాటా వచ్చిన తర్వాత? అంతా లేచిపోయి వంద మంది ఉండే ఆ క్లాసులో నలుగురు నిల్చారు. చదివి రాయగల వారు కూడా ‘పది మంది కలిసి అగ్గిలో దూకితే మనమా అంటే’ అని లేచిపోయారు. నిజానికి నిల్చిన ఆ నలుగురు, చక్కగా గాడ్ టెస్టు

అరవగలిగారు. కాని ఇంతకంటే భస్మ మార్కు (ఎదయినాసరే!) తెచ్చుకుంటున్నాడు, వాళ్ళ వినయ విధేయతలను నిరూపించు కుండుకు మరి సావకాశం? పైగా ఆ నూపరవైజరే ఈమాట ఒక పేపరుకు 'ఫీఫ్' ని విసికిడి కూడాను.

* * *

సంగతంతా విన్నవించుకొంటున్నాను ఏంచేయాలి తోచలేదు. ఆయన తుమాపణ చెప్పేగాని కాసుకురామంటారు విద్యార్థులు. నా పట్టేముంది గనుక. అలా వాళ్ళు చేయించా? ఈ పరీక్షలు ఇలా జరగాల్సిందేనా ఎల్లకాలం? నిజానికి మీది ఈ తప్పు అన్నాడు నూపరవైజరు.

ఎవరికి ఏం జవాబు చెప్పలేదు మరొక జైలే. కాని ధర్మరాజులాంటి మనిషి కాబట్టి నానాతరతాలు పడి, వాళ్ళ చేత అల్లరి చేసినందుకు నూపరవైజరుకు, నూపరవైజరు నోరు జోసినందుకు విద్యార్థులకు ఒకేమాట తుమాపణ చెప్పించి ఇద్దరికీ నీళ్ళా తుడిచాడు ఎలాగో.

నీళ్ళ ధర్మరాజు అతే పరీక్షలే నిలిపేవారు ఆ కాలేజీలో. కాని విద్యార్థులదే తప్పు. ఆయన నూపరవైజరుదే తప్పుని విద్యార్థులు సాధించుకోటం మానలేదు. కొన్నాళ్ళకు. ఇంతకూ తప్పేవరిదో? పాఠకులకి తెలియాలిగాని, ఒకరు చెప్పేదింటారు, పొరుకుంటారా? ★

పల్లెటూరు పార్టీలు

(కొత్త పేజీ తరువాయి)

జె.డి. నీళ్ళతో పాలు దగ్గరవడేయ్యారా. (విశం ప్రశ్నయే) విడవడే తెలుసా మీ దొంగలపొలిది రంగడు.

ను: అనవసరంగా మాటాడితే మర్యాద జక్కదు, వాళ్ళు.

రం: యేమిటా గాడిదోడకా నీవల్ల యేది... (పలుకుతో సుబ్బయ్య తలపై కొట్టును. సుబ్బయ్య అమ్మోంటూ కూలబడిపోవును. తలపగిలి రక్తం కారుచుండును. రంగడు పారిపోవును. సుబ్బయ్య కేకవిని శాంతిమ్మ అత్యంతగా యేడ్చుచూ ప్రవేశించును.)

శాం: (యేడుస్తూ) వాడిచేతులు విరిగిపోను. యేమిచ్చిందో వాడికిపోయేకాలం. అన్యాయంగా తలపగలగొట్టాడుగదా: యెంతలన్యాయం చేసు (నాలుగువైపుల నుండి వదిమంది పొగవుతారు వారిలో వారాయగూడా వుంటారు శాంతిమ్మ వారాయగూడా.)

శాం: చూశారా, మీరంతా వుండగానే యెంతలన్యాయం జరిగిందో.

నా: ఎవడావాడు?

శాం: రంగడు. వాడికిరెప్పడు జేవుడు పగలగొడతాడో వాడై పప్పుడు వల్లకాటికి కట్టికొల్లారో...

నా: యెంతపగవుంటేమటుకు, యెంత దారుణం?

శాం: వొక్కర్ని వొక్కమాట అనేవారా, ఆడేవారా? అన్యాయంగా యిట్లా చావగొడుతుంటే చూస్తూవురుకోవలసిందేనా?

రా: యేమిటాయీ (అంటూవస్తాడు)

శాం: రామయ్యనుమాచి విగ్గరగా ధేమిడుస్తూ ఆ రంగడు యెంతవనిచేశాడో చూడు బాబాయ్.

రా: ఆరివెగవ, యేం పోయేకాలమొచ్చింది రావాడికి.

శాం: యిక మేం యీవులో (బ్రతకలేం బాబాయ్.

రా: భయపడబోకమ్మా. వాడిసంగతి నే తెలుసుకుంటాగా?

నా: వడిబజారో? పిలిపించక వొదిలిపెడతామా, వాడిని.

శాం: ఇక మాకు తలైనా, తండైనా మిలే.

రా: కేసుపట్టమమ్మా, వాడి రిక్కోడిలిపోతుంది.

నా: కోర్టుద్వారా కేసుకేయించటమే మంచిది. ఇకమిచ్చే రంధోనాటికి చెయ్యిచేసుకోలేడనుకో.

శాం: ఆడదాన్ని నావల్లేమవుతుంది. యీ భారమంతా మీదే. (యేడుస్తూమాట్లాడరు)

శాం: (రామయ్యనుమాచి) యేం, బాబాయ్! నాకేం న్యాయం కలిగించరా. మాబోటివాళ్ళ గతి యింతేనా?

రా: నేనసలు యిటువంటి విషయాల్లో వూరుకోనేవాడినికాదు. కాని యిప్పుడు యలతూన రోజులవటంమూలాన బలే చిక్కిచ్చింది. యీ రంగడి బంధువులంతా నాకే వోటిస్తామని మాటిచ్చారు. యిప్పుడు వీడివిషయంలో జోక్యం చేసుకుంటే యెట్లాగా ఆని తలపటాయస్తాన్నా.

శాం: (వారాయగవంక మాచి) మీరై నా దయతలచరా?

నా అసలే రంగడు నావార్తేవాడే. వాళ్ళ బంధువుల వోట్లన్నీ పట్టుబట్టి నా కిప్పిస్తున్నాను అయింప్పుడు అసలు

రంగా జోక్యంచేసుకుని, అవకాశాన్ని పాడుచేసుకుంటుంటే మాకు కుదురుతుంది.

శాం: నలుగురి! చెప్పగలిగినవాళ్ళు మీరే అట్లాంటే యిక మాగితేయేగాను? (యంతలో సుబ్బయ్య కళ్ళు తెరచి మంచి నీటికిగాను, నోటివద్ద చెయ్యి బెడతాడు.)

శాం: మంచినీళ్ళు, మంచినీళ్ళు. కాసిని తెచ్చి పెట్టండిబాబు (అక్కడున్నవారిలో వొకరు పరుగెత్తుకొనివచ్చి నీళ్ళు తెస్తాడు. శాంతిమ్మ అందుకుని నెమ్మదిగా నోట్లోపోస్తుంది. చల్లగా వొక్కసుటక మింగుతాడు.)

శాం: (యేడుస్తూ) అనుగో రామయ్య బాబాయి, వారాయగూడు మనన్నీ నీట ముంచుతారో పాలముంచుతారో అడుగు? (సుబ్బయ్య చేతులెత్తి నమస్కారం చేస్తాడు. తిరిగి కళ్ళుమాతలుపడిపోతే.)

శాం: న్యాయాన్ని ఆలోచించండి బాబు. పార్టీలకంటే న్యాయం ఎక్కువైందికాదా నాయనా?

రా: న్యాయం, ఆలోచించేచెప్పాము.

శాం: యిదేనా, న్యాయం

నా: యెందుకుకాదు. మేమూ వుభయల్లి సమానంగానే చూడదలిచాము.

రా: అంటే మీరంతాన్యాయం ఆలోచించారో మేమూఅంటే ఆలోచించాము. (అంటూ వెలిపోతారు)

శాం: అనాహ్, యేమిసర్దుం. (గ్రామ పెద్దలు. తిప్పిపలతో గొంతులుకొయ్యటమే మీ న్యాయపరిపాలన. అబ్బా, యెంతభూరం, యెంతభూరం (అంటూ వారిగిపోవును.) ★

స్వీట్స్ కార్టూన్

జా జి. ముల్లి

నవల్ల; రచయిత: శ్రీ అడివిభాషిరాజు; ఆంగ్లముహిత; ప్రచురణలు: 'ద' రికేవోలు; ఆంగ్లముహిత కార్యాలయము. 14, ద్వారక, మైసూరు, మదరాసు-4; నెల 1-8-0

కాలుపునీడే:

నాటకం; కర్త; కె. ఎల్. నరసింహారావు; నెల 1-0-0; 'ద' రికేవోలు: పంగితిమితి గిట్టింపులు, మైసూరు. నా 9 X 9

మద్రాసు ప్రభుత్వ ప్రు. ఒనాభ్యుదయ కాలసారిచే ప్రచురింపబడుతున్న సాహిత్య ప్రతిక వార్షికం ఏక సంవత్సరం నెల వకేడ; దీనినెల 0-8-0 చక్కని కేటలు, న్యాయాలకు న్నాయి

దాం శిల్పిని, నిర్మాతను, రచయిత స్వీకారము తాత్కాలిక, ఏల్లా విద్వంస అప్పచెల్లెళ్లు —టాప్

Regd No. M. 4479

త్వరలో విడుదల !

త్వరలో విడుదల !

మహాజ్వలినాహసకృత్యం
అపూర్వకళాసృష్టి !

R.పద్మనాభాచారి

రాజరేవరి

MUHAL

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్: ఆంధ్ర, నేడెడ్, బెల్లూలకు: నవయుగ్ ఫిలిమ్స్, విజయవాడ.
నైజాంస్టేటుకు: ప్రీమియర్ పిక్చర్స్, సికింద్రాబాద్.